ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ОФІЦІЙНЕ ДРУКОВАНЕ ВИДАННЯ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, **17 ЖОВТНЯ 2026 РОКУ** | ЦІНА ДОГОВІРНА | **№219** (8411)

ЦИТАТА ДНЯ

ЄВГЕНІЙ ХМАРА:

«Ми будемо враховувати нові виклики, загрози та зміну тактики ворога. Головна мета — це захист наших військовослужбовців та цивільних».

Міністр оборони про ухвалення урядом Стратегії інженерного обладнання оборонних рубежів на період до 2028 року та операційного плану її реалізації

Уряд виконав свою частину зобов'язань

ВАЖЛИВО. Уряд завершив виконання своєї частини зобов'язань, від яких залежить отримання міжнародної фінансової допомоги 2026 року. Про це повідомив Прем'єр-міністр Сергій Корецький.

«Як я й обіцяв, усі постанови, розпорядження та регламентні документи ухвалено до 15 жовтня. Далі — подання відповідних запитів до Єврокомісії, обов'язкові процедури узгодження із країнами-членами ЄС, і тільки потім будемо чекати на надходження коштів. Схожі процедури передбачено й з іншими партнерами поза ЄС. Прискорюємося на кожному з цих етапів», — наголосив очільник уряду.

Він нагадав, що цього тижня парламент підтримав надважливі законопроєкти в межах Ukraine Facility, домовленості з МВФ та інші механізми міжнародної підтримки.

Сергій Корецький висловив вдячність народним депутатам, які проголосували за ці рішення.

«Це лише частина наших спільних зобов'язань перед партнерами. Тому наступні сесійні тижні також надзвичайно важливі для отримання міжнародної фінансової допомоги в повному обсязі. Уряд на 100% готовий до співпраці», — наголосив Прем'єр-міністр.

«Міністри працюють із депутатами на рівні комітетів і парламентських груп, надають усю необхідну інформацію в процесі підготовки до розгляду решти законопроєктів», — зазначив очільник уряду, зауваживши, що розраховує на таку саму конструктивну спільну роботу й на наступних пленарних тижнях.

Прем'єр-міністр провів онлайн-зустріч із представниками бізнесу.

«Був відвертий діалог щодо механізмів підтримки підприємців в умовах цілеспрямованих російських ударів по виробництвах, складах тощо. Розглядаємо різні варіанти, як держава може допомогти підприємцям в умовах вкрай обмежених фінансових ресурсів. Почув позицію й аргументи бізнесу», — наголосив очільник уряду.

Він додав, що разом з міністром економіки та довкілля Олександром Кравченком розповіли бізнесменам про урядові ініціативи.

Сергій Корецький висловив вдячність усім підприємцям, які продовжують працювати, зберігати робочі місця, сплачувати податки, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

ЦИФРА ДНЯ

329,5 млрд грн

соціальних видатків Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності профінансувало у січні — вересні 2026 р. Міністерство фінансів вчасно та в повному обсязі

Нові пакети ППО врятують життя українців

Фото з сайту president.gov.ua

Глава Української держави та Генсек НАТО Марк Рютте скоординували подальші кроки, щоб додати захисту та безпеки для нашої країни

КРИТИЧНІ ВИКЛИКИ. *Під час робочого візиту до Бельгії Президент Володимир Зеленський провів важливі зустрічі з лідерами європейських країн та інституцій*

Спільні довгострокові оборонні проєкти щодо дронів і РЕБ

ЗУСТРІЧ МІНІСТРІВ. Міністр оборони України Євгеній Хмара і міністр оборони Литви Робертас Каунас обговорили розвиток довгострокової співпраці, зокрема у секторах безпілотних систем, радіоелектронної боротьби, протиповітряної оборони та оборонного виробництва.

Євгеній Хмара подякував Литві за якісну допомогу та сильну і системну підтримку.

«Вдячні Литві за сталу підтримку України. Ми налаштовані максимально відкрито працювати та розвивати довгострокові спільні проєкти між Україною і Литвою, які даватимуть практичний результат для оборони обох держав», — наголосив український міністр.

На зустрічі сторони обговорили наслідки російських ударів, зокрема масованої атаки у ніч на 14 жовтня, ситуацію на фронті та потенційну мобілізацію в росії. Окрему увагу приділили спільним крокам для посилення безпеки України та Литви. Серед перспективних напрямів співпраці — передача українського досвіду у секторі протиповітряної оборони, розроблення та виробництво перехоплювачів та інтегрованих систем виявлення, а також спільне тестування нових оборонних рішень. Окремо обговорили запуск виробництв для потреб Сил оборони України, обмін технологіями та створення спільних підприємств. Особливий фокус — безпілотні системи та засоби радіоелектронної боротьби.

«Наше завдання — запускати та розвивати конкретні проєкти, які посилюватимуть обороноздатність України та Литви», — наголосив Євгеній Хмара.

Також розглянули можливості залучення додаткового фінансування для розвитку оборонного виробництва, зокрема через механізм SAFE, повідомляє Міноборони.

Розпочалася передплата на 2027 рік. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті АТ «Укрпошта»: www.ukrposhta.ua

Газета для тих, хто приймає рішення

✓ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

ІНДЕКС 61035

На **1** місяць — **297** грн
На **3** місяці — **891** грн
На **6** місяців — **1782** грн
На **12** місяців — **3594** грн

Вартість приймання передплати — 30 грн за один абонемент.

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **19 жовтня 2026 року**

USD 44.8625 (за 1 долар США) **EUR** 50.4977 (за 1 євро) **PLN** 11.5573 (за 1 злотий) / **AU** 187199.68 **AG** 2590.71 **PT** 73446.06 **PD** 50804.22 (за 1 тройську унцію)

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Сучасні реалії потребують адекватного реагування

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. *Уряд ухвалив рішення щодо організації навчання під час тривалих повітряних тривог*

Кабінет Міністрів ухвалив рішення щодо організації навчання під час тривалих повітряних тривог, повідомив Прем'єр-міністр Сергій Корецький.

«Громади мають приділити особливу увагу цьому завданню та допомогти закладам освіти адаптувати освітній процес до безпекових викликів. Зокрема, опрацювати можливість використання інших облаштованих укриттів для проведення навчання», — наголосив очільник уряду.

За його словами, кожна школа самостійно визначає модель навчання з урахуванням безпекової ситуації, місткості та облаштування укриття. Заняття можуть відбуватися в класах, укриттях або поєднувати очний і дистанційний формати. Батькам слід заздалегідь знати, як проходитиме навчання, мати змогу планувати свій день, тому розклади мають бути гнучкими, а формати навчання — прогнозованими. Прем'єр-міністр наголосив, що якщо укриття не дозволяє очно провести всі заняття, пріоритет надається предметам математичної, природничої, мовно-літературної, громадянської та історичної освітніх галузей. Інші предмети за потреби можна вивчати дистанційно. Однак, як зауважив Сергій Корецький, укриття шкіл, які працюють очно, мають бути придатними для тривалого перебування дітей. Там мають бути навчальні місця, освітлення, резервне живлення, інтернет і належні санітарні умови. МОН щомісяця відстежуватиме виконання рішення.

Фото з сайту ukrainepravo.com

Школи самостійно визначають модель навчання з урахуванням безпекової ситуації, місткості та облаштування укриття

«Безпека дітей і педагогів залишається безумовним пріоритетом. Під час повітряної тривоги перебування в укритті обов'язкове», — акцентував очільник уряду.

Кабінет Міністрів оновив правила отримання ваучерів на навчання та організації професійного навчання за підтримки Державної служби зайнятості. Зміни спрямовані на посилення зв'язку між підготовкою кадрів і потребами роботодавців, розширення можливостей здобуття професійних кваліфікацій та сприяння працевлаштуванню. Відповідні зміни передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2026 року №1225.

Для отримання ваучера на навчання запроваджено вимогу щодо надання рекомендаційного листа від роботодавця або потенційного роботодавця. Для працевлаштованих такий лист має підтверджувати потребу в навчанні, перепідготовці або підвищенні кваліфікації працівника. Якщо людина планує працевлаштуватися після навчання, потенційний роботодавець має підтвердити потребу в її професійному навчанні та взяти на себе зобов'язання працевлаштувати її після здобуття необхідної кваліфікації. Такий підхід дасть змогу орієнтувати професійне навчання на конкретні кадрові потреби підприємств і підвищити його результативність.

Окремі вимоги передбачено для учасниць експериментального проєкту із професійного навчання жінок за професіями водійки тролейбуса, трамвая та автотранспортних засобів. Після завершення навчання учасниця має працевлаштуватися за здобутою професією впродовж 45 календарних днів, а роботодавець, на замовлення якого проводили навчання, зобов'язаний забезпечити її роботою за 60 календарних днів.

На період професійного навчання за направленням Державної служби зайнятості зберігається виплата допомоги з безробіття для визначених категорій зареєстрованих безробітних. Ідеться про внутрішньо переміщених осіб, учасників бойових дій, людей віком понад 45 років зі страховим стажем більш як 15 років, людей з інвалідністю, звільнених з військової служби, а також осіб, які пережили полон або зазнали поранення під час військової служби.

Розширено перелік документів, які заявники можуть подавати для підтвердження освіти. Зокрема, передбачено можливість використання електронного документа про освіту в мобільному застосунку «Дія» або відомостей з Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО), а також документів, виданих кваліфікаційними центрами за підсумками неформального навчання. Крім того, оновлено порядок вибору закладу освіти для навчання за ваучером. Відтепер його обиратимуть з використанням даних ЄДЕБО, яка містить актуальний Реєстр суб'єктів освітньої діяльності.

Професійне навчання зареєстрованих безробітних здійснюватимуть за переліком професій, визначеним у Єдиному реєстрі кваліфікацій — Класифікаторі професій, який систематизує та кодує професійні назви робіт і посад в Україні.

За оновленими правилами, ваучер на навчання не надають людям, які впродовж останніх трьох років проходили професійне навчання за кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. Проте передбачено винятки. Обмеження не поширюється на людей, які за станом здоров'я втратили змогу працювати за раніше здобутим фахом і мають відповідне підтвердження від закладу охорони здоров'я, а також на внутрішньо переміщених осіб, які набули відповідного статусу після 24 лютого 2022 року і відтоді не проходили перепідготовки за кошти фонду.

Джерела:
Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ
Міністерство економіки та довкілля

Нові пакети ППО врятують життя українців

Президент України Володимир Зеленський розпочав візит до Брюсселя із зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Марком Рютте. Глава Української держави та Генсек Альянсу скоординували подальші кроки, щоб додати захисту та безпеки для України.

«На жаль, росія відповіла на чергову спробу Президента Америки знизити інтенсивність ударів новими хвилями атак проти нашої енергетики, житлових будинків та іншої інфраструктури. За минулі дні було кілька хвиль ударів балістикою, фактично постійно в нашому небі — ударні «шахеди». Від початку доби вчора й дотепер росіяни запустили вже майже 1000 дронів», — зазначив Володимир Зеленський.

За словами Президента, все це є значними викликами, особливо на тлі обмежень у роботі Starlink в Україні. Тому дуже важливо, щоб оборонні постачання від партнерів по НАТО продовжувалися. Особливо це стосується перехоплювачів балістичних ракет та боєприпасів до F-16.

«Працюємо над новими пакетами ППО. Буквально щодня і щогодини нові пакети можуть урятувати життя українців», — наголосив Володимир Зеленський.

Президент України та Генсек НАТО обговорили інші важливі питання. Володимир Зеленський подякував Марку Рютте за підтримку й готовність допомагати.

Ситуація з російськими обстрілами, яка загострюється щодня, стала головною темою під час зустрічі Володимира Зеленського із Прем'єр-міністром Польщі Дональдом Туском.

Дональд Туск висловив співчуття Україні через жорстокі російські удари й запевнив у продовженні допомоги від Польщі. Володимир Зеленський відзначив польську допомогу в захисті від цих російських атак.

«Ми дуже вдячні Прем'єр-міністрові, команді, уряду й усьому польському народові за те, що ви залишаєтеся з нами в цій абсолютно варварській війні росії проти України. Дякую за підтримку й за те, що ми зберігаємо тісний контакт упродовж цих надзвичайно складних місяців. Це дуже важкі часи. Ідеться вже не лише про дні й ночі — вони атакують нас 24/7», — наголосив Президент.

Володимир Зеленський і Дональд Туск докладно обговорили всі наявні загрози та кроки, які допоможуть зміцнити захист України від російських ударів.

Президент подякував Прем'єр-міністрові Польщі за чітку принципову позицію щодо санкцій: не може бути кроків, які допомагають росії продовжувати цю війну.

Президент України провів зустріч із Президентом Франції Емманюелем Макроном. Він відзначив те, що Франція максимально допомагає знайти відповіді на російську ескалацію.

«Буквально під час нашої зустрічі росія завдала чергового підлого удару дроном по українській енергетиці в Луцьку. У місті знеструмлення. На жаль, цими днями такий показовий і підлий російський терор відбувається фактично безперервно», — повідомив Володимир Зеленський.

Він наголосив, що росія демонстративно знехтувала пропозицією Президента США Дональда Трампа припинити вогонь по енергетиці й користується проблемами в роботі Starlink, щоб завдавати максимальних руйнувань усьому, що підтримує звичайне життя.

Лідери обговорили різні шляхи протидії. Уже цього місяця будуть нові пакети на посилення української авіації. Також прискорюється робота над європейською антибалістикою — потрібно, щоб FREYJA запрацювала до кінця року.

Володимир Зеленський подякував Емманюелю Макрону за те, що всі ліцензії на виробництво озброєння, які Франція пообіцяла Україні, вже отримано. Важливо на рівні команд оперативно реалізувати це.

У Брюсселі Президент України мав аудієнцію в його величності короля бельгійців Філіпа. Глава держави подякував його величності, уряду та народові Бельгії за підтримку України впродовж усіх років повномасштабної агресії росії проти нашої країни. Він поінформував про російську ескалацію та постійні дронові й ракетні атаки на українські міста і громади, зокрема про удар росії по Прилуках, який забрав життя 22 людей. Володимир Зеленський зазначив, що півтора під'їзду в будинку повністю зруйновано й зараз важливо забезпечити людей, які втратили дім, новим житлом. Крім того, необхідно облаштувати надійні укриття.

Глава держави наголосив, що посилення української ППО — основний пріоритет для нашої країни зараз. Триває робота з партнерами на різних рівнях, щоб якнайшвидше забезпечити необхідну кількість засобів для збиття російських ракет і дронів. Україна розраховує на підтримку від Бельгії в цьому напрямі, зокрема щодо постачання літаків F-16 та боєприпасів до них, які допомагають нам захищатися від російських реактивних «шахедів».

Окремо Володимир Зеленський зазначив: не менш важливо, щоб російські замороження активи й надалі залишалися такими. За його словами, доки триває війна, рф не повинна отримувати нічого, що може вкласти у нові вбивства та дестабілізацію в Європі.

Також Президент України провів зустріч із Прем'єр-міністром Бельгії Бартом де Вевером. Лідери обговорили наслідки цілодобових російських атак по житлових будинках, енергетиці та критичній інфраструктурі України. Глава Української держави зазначив, що лише за цей вечір росіяни завдали ударів по енергетичних об'єктах у двох регіонах, без світла залишилося майже 15 тисяч людей на Волині, частково знеструмлено райони в Києві та області. У деяких громадах через загрозу повторних російських ударів ремонтні бригади навіть не можуть розпочати відновлення. Президент детально поінформував Прем'єр-міністра Бельгії про російський терор та потреби України.

«Зараз F-16 дуже допомагають відбивати атаки реактивних «шахедів». Працюємо з Бельгією над тим, щоб якомога скоріше отримати додаткові винищувачі», — наголосив він.

Володимир Зеленський і Барт де Вевер обговорили можливість додаткового постачання боєприпасів до винищувачів F-16. Президент акцентував, що кожне рішення про оборонну підтримку рятує життя людей. Він подякував Прем'єр-міністрові та всій Бельгії за допомогу й готовність підтримувати наш захист життя і надалі.

У Брюсселі Президент України провів зустріч із Прем'єр-міністром Данії Метте Фредеріксен. Лідери детально обговорили загрози російської ескалації, зокрема проти української енергетики.

«Очевидно, що росія сприйняла сигнали щодо послаблення санкцій як зелене світло далі воювати проти житлових будинків, підстанцій, будь-якої іншої інфраструктури, що підтримує нормальне життя. Зараз максимально важливо всім у Європі мобілізуватися, щоб напередодні зими додати захисту від цього жорстокого терору», — зазначив Володимир Зеленський.

Президент наголосив, що основний пріоритет України — протиповітряна оборона, насамперед антибалістика і все, що допомагає перехоплювати реактивні «шахеди».

Володимир Зеленський і Метте Фредеріксен обговорили, як Данія може допомогти з фінансовою підтримкою стійкості України. Домовилися, що команди продовжать роботу на своєму рівні.

Джерело:
Офіс Президента

ЗВИТЯГА

Артилерія була і залишається богом війни

ВСЕВИДЯЧІ «КРИЛА». *Використання розвідувальних БпЛА для коригування вогню стало звичною практикою в бойовій роботі гармашів*

Владислав з позивним «Тріумф» разом з побратимом «Балу» вперше підняв «мавік» для коригування вогню артилерійської батареї в червні 2022 року на Миколаївщині. Відтоді дрони-розвідники й ударні безпілотники кардинально трансформували застосування артилерії на полі бою. Про роль дружніх та ворожих дронів у бойовій роботі артилеристів і те, чому жодні безпілотники не зможуть замінити бога війни, розповідає командир дивізіону 40 окремої артилерійської бригади імені Великого князя Вітовта майор «Тріумф».

Фото з особистого архіву Владислава

Командир дивізіону «Тріумф» зізнається, що йому бракує безпосередньої роботи біля гармат

Дрони змінили все

До посади командира артилерійського дивізіону військовослужбовець пройшов шлях навчання в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного та службу в 59 бригаді, де обіймав посади командира взводу, командира батареї, а згодом — старшого помічника у відділенні об'єднаної вогневої підтримки.

Після закінчення академії 2020 року Владислав за розподілом потрапив на бахмутський напрямок у район проведення операції Об'єднаних сил. Згадуючи першу ротацію, артилерист насамперед говорить про те, як рідко тоді доводилося відкривати вогонь, адже бойові дії поступово вщухали, а конфлікт ще можна було врегулювати шляхом переговорів.

«Я у Збройних Силах України з 2016 року. Навчався в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, а 2020 року за розподілом потрапив у 59 бригаду. На той час вона була окремою мотопіхотною, а нині це окрема штурмова бригада безпілотних систем.

У квітні 2026 року подав документи й перевівся в 40 окрему артилерійську бригаду на посаду командира дивізіону. Пройшов усі ланки військової служби: був командиром взводу, командиром батареї, старшим офіцером, старшим помічником у відділенні об'єднаної вогневої підтримки. Щойно в липні прибув до бригади, як ми відразу зайшли на дев'ять місяців на бахмутський напрямок», — розповідає він.

Порівнюючи період проведення операції Об'єднаних сил з нинішньою війною, Владислав насамперед говорить про розвиток розвідувальних безпілотників та ударних дронів. Розвідувальні «крила» для ведення розвідки й коригування вогню використовували й раніше. Натомість масове поширення баражуючих боєприпасів, дронів-бомберів і FPV-дронів стало однією з новацій широкомасштабного вторгнення.

Ударні БпЛА не були масовими одразу після лютого 2022 року, однак їхня присутність на полі бою поступово зростала, істотно впливаючи на бойову роботу артилеристів. Із часом, особливо з 2025 року, ворожі дрони стали однією з головних небезпек для українських гармашів.

«Дрони змінили все. Артилерією ти не зможеш працювати, коли літає FPV-дрон. Ти сидиш у норі й чекаєш, поки він перестане густи та пролетить повз позицію. Бо якщо він нас виявить, то будуть бити ударними FPV, не рахуючи їхньої кількості, щоб знищити озброєння.

Так, розвідувальні «крила» були й раніше, але ударних FPV і ударних «крил», як «молнія», тоді не було. Спочатку з'явилися «ланцети», а вже пізніше — FPV, коптери та ударні «крила». Це було наприкінці 2023-го — на початку 2024 року. Тоді вони ще не стали масовими, звісно, але вже з'являлися, особливо «ланцети». Пізніше з'явилися коптери, а потім «молнії» — це вже кінець 2024-го — початок 2025 року», — розповідає «Тріумф».

Однак попри поширення безпілотників та їхній значний вплив на перебіг бойових дій, Владислав переконаний, що артилерія не втратить свого значення. Адже на полі бою є чимало ситуацій, коли жоден БпЛА не здатний виконати те, на що спроможний артилерійський снаряд калібру 155 мм.

«Артилерія, мабуть, ніколи не втратить свого значення. Вона щодня доводить, що була і є богом війни, як часто кажуть. Артилерія завжди потрібна, наприклад, щоб відбити штурм ворога на техніці. Саме артилерія відкриває вогонь по ній. І навіть якщо снаряд упаде просто біля цілі, ворог уже не почуватиметься так упевнено. Тому безперечно артилерія потрібна і залишатиметься потрібною надалі.

На звичайний снаряд не впливає РЕБ, і це одна з головних переваг артилерії. Щоправда, є керовані снаряди, на які РЕБ може впливати. Але зі звичайними снарядами засоби радіоелектронної боротьби нічого зробити не зможуть.

Також якщо хмарно або дощить, дрон може не полетіти, а снаряд полетить і долетить до цілі. Звісно, щоб прицільно стріляти з артилерії, теж потрібно підняти дрон, який буде підсвічувати ціль. Але за потреби й без дронів артилерія може і стріляти, і влучати», — пояснює командир бригади.

Причіпну гармату легше замаскувати

Утім розвідувальні БпЛА нині вкрай необхідні артилеристам. Про першу стрільбу з коригуванням за допомогою «мавіка» Владислав згадує як про надзвичайно важливий досвід, який істотно вплинув на його уявлення про можливості та влучність артилерії.

У червні 2022 року на Миколаївщину, де на той час «Тріумф» командував батареєю, приїхав його друг-доброволець і запропонував попрацювати разом з батареєю.

«Пам'ятаю свій перший такий вихід, коли ми обороняли Миколаївщину. Тоді до мене приїхав «Балу», привіз «мавік» і запитав: «Можна попрацювати з вашою артилерією?» Я кажу: «Звісно, можна, спробуймо».

Це був червень 2022 року вже не пам'ятаю, біля якого саме населеного пункту. Ми тоді були за 800 метрів від першого орка. Звідти підняли «мавік». Антен у нас тоді не було, сиділи просто в посадці. І почали уражати ціль моєю артилерією. Тоді в мене була трофейна російська Д-30», — каже артилерист.

Той політ, пригадує Владислав, тривав лише 10—15 хвилин, але результат вразив. Навіть цього короткого часу вистачило, щоб перевірити інформацію про розташування російської техніки.

«Вдалося знищити дві ворожі БМП. Нам тоді зі штабу казали, що вони вже знищені, але з «мавіка» ми побачили, що це було не так. Було видно, як БМП змінювали одна одну. Снарядів, щоправда, ми тоді витратили багато. По першій цілі — з 12, точно не пам'ятаю. По другій — трохи менше: здається, п'ять чи сім. Але влучили тоді чітко в самі БМП!» — розповідає «Тріумф».

Цікаво, що знищити ворожу техніку тоді вдалося за допомогою самої ж російської зброї — трофейних гармат Д-30, захоплених раніше на позиціях окупантів. Загалом таких гармат було шість, із яких справними виявилися три.

«росіяни хотіли стріляти з тих Д-30 по місту й під'їхали дуже близько. Їх виявила наша «пташка». Артилерійський дивізіон 59 бригади розгорнув Д-20 і накрив російську батарею Д-30. Потім наші побратими поїхали й забрали гармати як трофейні», — уточнює майор.

За роки служби Владислав працював з кількома артилерійськими системами. Першою для нього як командира взводу стала самохідна артилерійська установка 2С1 «Гвоздика». Згодом він командував батареєю, працював і з причіпними трофейними гарматами Д-30, і з самохідною артилерійською установкою 2С1 «Гвоздика» та коригував вогонь різних артилерійських систем.

Цей досвід дає артилеристові змогу порівнювати тактико-технічні характеристики артилерійських систем та оцінювати їхню ефективність в умовах сучасного поля бою, де можливість прихованого розміщення й маскування гармати має не менше значення, ніж її калібр чи дальність стрільби.

«На 2С1 я працював із початку служби в бригаді, з 2020 року. Був командиром взводу, потім — командиром батареї. Коли перейшов на посаду старшого помічника з об'єднаної вогневої підтримки, працював на 2С1 «гвоздика», Д-30, Д-20, М777 — «трьома сокирами», і з 2С7 «піоном».

Раніше я сказав би, що краще обирати самохідну гармату через її маневреність: швидко розгорнувся, відстрілявся — і поїхав з вогневої позиції. До 2022-го, та й навіть у 2022—2023 роках можна було так працювати. А зараз я обрав би причіпну. Її закопав — і вона стоїть, працює. Самохідну артилерію зараз важко заховати, а причіпна менша, її легше замаскувати. Особливо зручні М777, адже, як порівняти з іншими гарматами, вони мають меншу вагу та габарити», — пояснює він.

Жодна країна не воювала в подібних умовах

Зміна поглядів на артилерійські системи пов'язана і зі зміною умов облаштування вогневих позицій. Владислав пам'ятає часи, коли його розрахунок міг виїхати на відкриту місцевість, виконати бойове завдання й одразу рушити далі. Згодом, коли лінія фронту стабілізувалася, артилеристи почали облаштовувати укриття для техніки. З роками цю роботу довелося посилювати через постійне зростання кількості безпілотників над позиціями.

> На полі бою є чимало ситуацій, коли жоден БпЛА не здатний виконати те, на що спроможний артилерійський снаряд калібру 155 мм.

«Закопувати гармати ми почали не відразу. 2022 року просто виїжджали в поле й працювали звідти. На 2С1 «гвоздика» так і працювали.

На початку 2023 року фронт зупинився, і тоді ми почали трохи закопувати самохідки — для безпеки особового складу та щоб не втратити гармату. Закопували й уже працювали зі стаціонарної позиції. А тепер маскуємося і закопуємося значно ретельніше, бо дронів дуже багато. Артилерія окупантів нині не така небезпечна, як FPV-дрони. Раніше артилерією туди-сюди перекидалися, а зараз такого вже немає. Виявив ціль — і чекаєш, поки небо буде чистим або хоча б перестане густи.

Коли треба виставити гармату на вогневу позицію, то поки ту гармату виставиш, посивієш. А коли вже виставив, тільки тоді видихаєш. У мене є хлопці, які стежать за FPV-дронами за трансляціями: коли вони активніші, коли їх менше, а коли — дуже багато. Вони визначають проміжки, коли можна заїхати. Іноді такий проміжок триває дві-три години. За цей час треба подолати 50—70 кілометрів, заїхати на вогневу позицію, поставити «богдану», а тягач має встигнути поїхати далеко від неї. Усе це треба зробити буквально за дві-три години», — розповідає «Тріумф».

У квітні 2026 року Владислав став командиром дивізіону. Раніше, очолюючи батарею, міг частіше бувати на вогневих позиціях. Тепер до безпосередньої бойової роботи додалася відповідальність за значно більшу кількість особового складу та управління всім підрозділом.

Офіцер не приховує, що йому бракує тієї безпосередньої роботи біля гармат, до якої звик. Він також пояснює, чому на новій посаді навіть поїздку до розрахунку доводиться ретельно планувати.

«Коли я був командиром батареї, у мене було 60 людей. Тепер їх більше, а отже, побільшало й відповідальності. Скажу чесно: як командир дивізіону я хотів би повернутися на посаду командира батареї, бо там трохи простіше. Командир батареї сам виконує вогневі завдання, більше часу проводить на вогневих позиціях. Командир дивізіону вже не може собі цього дозволити», — пояснює гармаш.

Описуючи складність бойової роботи, Владислав порівнює український досвід з досвідом армій країн-партнерів. Передусім ідеться про умови, в яких артилеристам доводиться розміщувати гармати під загрозою постійного спостереження та ударів ворожих безпілотників.

«Мабуть, жодна країна в таких умовах ще не воювала. Вони можуть поставити гармату посеред поля чи пісків, відстрілятися і просто покинути позицію, бо в них сильна підтримка з повітря. А в наших умовах насамперед потрібно багато далекобійних снарядів. Артилерія відтягується назад, бо утворюється кілзона. Ворог створює її для нас, ми — для нього передусім FPV-дронами. Тому, думаю, потрібні передусім далекобійні снаряди: щоб поставити гармату за 18 кілометрів чи далі й працювати відносно спокійно. Саме відносно, бо FPV-дрони треба збивати.

У нас зараз немає такої колосальної переваги у FPV-дронах, як у ворога. Якщо стояти дуже близько, він може підняти на одну артилерійську систему три, чотири чи п'ять дронів. А якщо дізнається, що це ще й натовська зброя, туди полетить усе, що в нього є», — підсумовує Владислав.

Антон ПЕЧЕРСЬКИЙ,
АрміяInform, онлайн-видання Міноборони

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання Національної стратегії у сфері прав людини

З метою визначення актуальних стратегічних напрямів у сфері прав людини, упровадження ефективних механізмів їх забезпечення з урахуванням заходів з реалізації євроінтеграційного стратегічного курсу України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Затвердити Національну стратегію у сфері прав людини (додається).

2. Кабінету Міністрів України:

1) розробити із залученням заінтересованих органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, представників інститутів громадянського суспільства, провідних фахівців у сфері прав людини та затвердити у шестимісячний строк операційний план на 2027–2029 роки реалізації Національної стратегії у сфері прав людини і затверджувати відповідні операційні плани в подальшому на кожні три роки;

2) забезпечувати щороку до 1 квітня року, що настає за звітним, інформування Президента України про стан виконання операційного плану реалізації Національної стратегії у сфері прав людини.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021 «Про Національну стратегію у сфері прав людини».

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
12 жовтня 2026 року
№ 1038/2026

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 12 жовтня 2026 року № 1038/2026

НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ у сфері прав людини

Аналіз поточного стану справ, тенденції та обґрунтування щодо необхідності розв'язання виявлених проблем

Національна стратегія у сфері прав людини (далі — Стратегія) є довгостроковим програмним документом державної політики у сфері прав людини, що визначає стратегічні цілі і принципи забезпечення та захисту прав і свобод людини в Україні та реалізується на всій території України, зокрема з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану, зумовлених збройною агресією Російської Федерації проти України, та завдань щодо відновлення порушених прав і свобод у відбудовний період.

Стратегія спрямована на забезпечення прав і свобод кожної людини, яка перебуває під юрисдикцією України, незалежно від громадянства, місця проживання чи інших ознак. Права людини є універсальними, тому реалізація Стратегії ґрунтується на принципах рівності та недискримінації й охоплює всіх осіб, права і свободи яких перебувають під захистом держави.

Водночас окремі групи осіб у зв'язку з обставинами, в яких вони перебувають, можуть зазнавати підвищеного ризику порушення прав або додаткових перешкод при їх реалізації. До них належать, зокрема, діти, особи з інвалідністю, ветерани війни та члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, особи, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, внутрішньо переміщені особи, особи, які проживають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, особи, позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, особи, зниклі безвісти за особливих обставин, корінні народи України, особи, які належать до національних меншин (спільнот) України, ЛГБТІК+.

Загальним результатом реалізації цієї Стратегії має стати системна інтеграція прав людини як наскрізного принципу в усі сфери державної політики, підвищення ефективності механізму захисту прав людини, посилення інституційної спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з відповідних питань, а також приведення законодавства у сфері прав людини у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами.

У контексті реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі особливого значення набуває узгодженість цієї Стратегії з принципами, політиками та правовими стандартами ЄС. Стратегія корелюється з Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, установчими договорами Європейського Союзу та Хартією основних прав Європейського Союзу.

Реалізація Стратегії сприятиме виконанню зобов'язань України в рамках переговорів про вступ України до Європейського Союзу, зокрема за Дорожньою картою з питань верховенства права, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р «Деякі питання забезпечення переговорного процесу про вступ України до Європейського Союзу за кластером 1 «Основи процесу вступу до ЄС», у тому числі з урахуванням проміжних ключових показників, викладених в Спільній позиції Європейського Союзу від 12 червня 2026 року.

Стратегія також базується на положеннях Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколів до неї, враховує рекомендації Ради Європи та Організації Об'єднаних Націй у сфері прав людини.

Забезпечення належного виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини є одним із показників дотримання принципу верховенства права, особливу увагу якому приділяє Європейська Комісія у процесі оцінки готовності України до набуття членства в Європейському Союзі. Зокрема, у згаданих вище проміжних ключових показниках міститься вимога щодо системного зменшення кількості невиконаних рішень Європейського суду з прав людини у справах проти України, які перебувають під посиленим наглядом Комітету Міністрів Ради Європи та стосуються подолання структурних і системних проблем у національній правовій системі.

Відповідні зобов'язання та передбачені строки їх виконання є обов'язковими та враховуються під час реалізації цієї Стратегії.

Водночас ефективність державної політики у зазначеній сфері залежить від узгодженості дій уповноважених органів державної влади, їх інституційної спроможності, належного здійснення визначених законом повноважень, а також здатності забезпечувати своєчасне та ефективне реагування на порушення прав і свобод людини.

Особливу роль у цьому процесі відіграють правоохоронні органи, зокрема органи досудового розслідування, органи прокуратури, та суди, діяльність яких відповідно до визначених законом повноважень безпосередньо пов'язана із запобіганням порушенню прав і свобод людини, належним та ефективним розслідуванням відповідних правопорушень, відновленням порушених прав та притягненням винних осіб до відповідальності. Належне здійснення зазначеними органами своїх повноважень має ґрунтуватися на принципах законності, незалежності та неупередженості, доброчесності, підзвітності й відповідальності, а також передбачати дієвий механізм запобігання зловживанням, здійснення контролю та притягнення до відповідальності.

Пріоритетного значення набувають забезпечення законності та належних умов тримання осіб під вартою; запобігання катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню; забезпечення ефективного та своєчасного розслідування таких випадків; гарантування права на захист і права на професійну правничу допомогу; забезпечення незалежності та безсторонності суду, а також доступу до ефективних засобів юридичного захисту.

Дотримання зазначених гарантій і принципів є складовою послідовного розвитку державної політики у сфері прав людини та формування ефективного національного правозахисного механізму.

Упродовж останніх років в Україні вжито суттєвих заходів, спрямованих на забезпечення прав людини та основоположних свобод, зокрема в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України,

Так, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 квітня 2023 року № 312-р схвалено Стратегію державної політики щодо внутрішнього переміщення на період до 2025 року та затверджено операційний план заходів з її реалізації у 2023–2025 роках, реалізація яких дала змогу посилити інституційну спроможність органів державної влади у сфері формування та реалізації державної політики щодо підтримки та інтеграції внутрішньо переміщених осіб. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 року № 598-р схвалено Стратегію державної політики щодо внутрішнього переміщення на період до 2030 року та затверджено операційний план заходів з її реалізації у 2026 — 2028 роках.

У сфері забезпечення та захисту прав дитини здійснено комплекс першочергових заходів реагування на воєнні загрози, зокрема запроваджено обов'язкову евакуацію дітей, які перебувають у населених пунктах, розташованих на територіях активних та можливих воєнних (бойових) дій, та створено Реєстр відомостей щодо дітей, депортованих або примусово переміщених у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України. З метою інституційного посилення системи забезпечення та захисту прав дитини у вересні 2023 року утворено Державну службу України у справах дітей. Для розвитку системи ювенальної юстиції розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 липня 2025 року № 708-р схвалено Національну стратегію захисту прав дитини у сфері юстиції на період до 2028 року та затверджено операційний план заходів з її реалізації у 2025–2028 роках. Крім того, з метою подолання високого рівня інституціалізації дітей в Україні розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2024 року № 1201-р схвалено Стратегію забезпечення права кожної дитини в Україні на зростання в сімейному оточенні на 2024–2028 роки та затверджено операційний план заходів на 2024–2026 роки з реалізації цієї Стратегії.

Подальший розвиток отримала державна політика щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, а також у сфері запобігання та протидії дискримінації. Вимоги щодо гендерної рівності поступово інтегруються у планування державних програм, а також у державну політику в сферах зайнятості, соціального захисту та надання послуг. У 2025 році Україна піднялася на 62-е місце серед 148 країн у Глобальному індексі ґендерного розриву, тоді як у 2022 році посідала 81-е місце. Також у 2025 році в Україні вперше розроблено та презентовано Індекс гендерної рівності за європейською методологією, що стало важливим кроком у наближенні державної політики до стандартів ЄС у відповідній сфері.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2023 року № 815-р схвалено Національну стратегію подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року та затверджено операційний план заходів з реалізації у 2023–2025 роки Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року, спрямовані на забезпечення неухильного і планомірного зменшення розриву в оплаті праці жінок і чоловіків. З метою підвищення ефективності державної політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в усіх сферах життєдіяльності суспільства розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2022 року № 752-р схвалено Державну стратегію забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року та затверджено операційний план з реалізації Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року на 2022 –2024 роки.

Законом України від 20 червня 2022 року № 2319–IX ратифіковано Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами та вживаються заходи із забезпечення ефективного виконання Україною взятих на себе зобов'язань. Також на національному рівні визначено основні засади державної політики у сфері правового і соціального захисту осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, надання таким особам невідкладних проміжних репарацій.

Держава продовжує послідовну політику у сфері забезпечення та захисту прав осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, та корінних народів України, спрямовану на збереження їхньої культурної самобутності та запобігання дискримінації. У цьому контексті з урахуванням рекомендацій Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанська Комісія) оновлено відповідне законодавство України, зокрема розширено можливості використання мов національних меншин (спільнот) України у публічних сферах суспільного життя. Крім того, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2023 року № 850-р затверджено Державну цільову національно-культурну програму «Єдність у розмаїтті» на період до 2034 року, розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р затверджено План заходів щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, від 28 липня 2021 року № 866-р схвалено Стратегію сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року.

В Україні здійснюються заходи щодо поліпшення стану у сфері запобігання катуванням та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, зокрема шляхом удосконалення законодавства України про кримінальну відповідальність, впровадження стандартів «Керівництва з ефективного розслідування і документування катувань та інших видів жорстокого, нелюдського та принизливого поводження або покарання» (Стамбульський протокол), розвитку системи пробації та зміцнення спроможності національного превентивного механізму. На практичному рівні впроваджено медичне документування відповідно до Стамбульського протоколу, розширено систему відеоспостереження у місцях несвободи та вдосконалено порядок надання медичної допомоги ув'язненим. Також постановою Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2024 року № 1549 затверджено Положення про Комісію з розгляду скарг на неналежні умови тримання в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2025 року № 1188-р затверджено операційний план реалізації у 2025 і 2026 роках Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року.

Триваюча широкомасштабна збройна агресія Російської Федерації проти України зумовила переорієнтацію ресурсів держави на забезпечення безпеки та реагування на гуманітарні виклики, що вплинуло на реалізацію окремих довгострокових реформ у сфері прав людини та досягнення Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року згідно з Указом Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019.

Разом з цим в оприлюдненому Європейською Комісією Звіті щодо прогресу України в межах Пакета розширення Європейського Союзу 2025 року відзначено задовільний стан системи забезпечення прав людини і основоположних свобод та відданість України щодо їх захисту, незважаючи на воєнні виклики, та надано рекомендації щодо прискорення окремих реформ.

Наявні виклики та структурні проблеми у сфері захисту прав людини та основоположних свобод, а також негативні тенденції, зумовлені широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, вимагають подальшого вдосконалення державної політики у зазначеній сфері, забезпечення її цілісності, узгодженості та сталості, підвищення ефективності координації, моніторингу та підзвітності діяльності державних органів, створення умов для довгострокового забезпечення і захисту прав людини, зокрема з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану, потреб відбудовного періоду та реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі.

Реалізація цієї Стратегії ґрунтується на таких принципах:

верховенство права;

законність та справедливість;

людиноцентричність;

забезпечення захисту і реалізації прав і свобод людини і громадянина;

рівність і недискримінація;

пропорційність та обґрунтованість обмежень прав і свобод людини і громадянина, зокрема в умовах правового режиму воєнного стану;

відновлення порушених прав;

інклюзивність;

комплексність і міжсекторальність.

Нормативно-правова основа Стратегії

Стратегія ґрунтується на Конституції і законах України, інших нормативно-правових актах України, а також міжнародних договорах України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розроблення цієї Стратегії здійснено з урахуванням забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України та реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі.

Стратегічні цілі та показники їх досягнення

Метою цієї Стратегії є забезпечення пріоритетності захисту прав і свобод людини і громадянина як визначального принципу формування і реалізації державної політики, приведення законодавства України у сфері прав людини у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами, підвищення інституційної спроможності органів державної влади, органів місцевого самоврядування з відповідних питань, зокрема з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану та потреб відбудовного періоду.

Реалізація цієї Стратегії здійснюється шляхом досягнення стратегічних та операційних цілей, які визначають конкретні напрями діяльності щодо захисту та забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина.

Стратегічними цілями Стратегії є:

стратегічна ціль 1. Права і свободи людини і громадянина захищаються і реалізуються в Україні відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів, з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану та потреб відбудовного періоду;

стратегічна ціль 2. Захист вразливих та інших груп населення від дискримінації і нерівності, відновлення прав осіб, постраждалих від збройної агресії Російської Федерації проти України, забезпечується на основі їх потреб та принципу недискримінації;

стратегічна ціль 3. Рівень правової культури та обізнаності населення забезпечує спроможність ефективно захищати та реалізовувати свої права та законні інтереси.

Стратегічна ціль 1 передбачає досягнення таких операційних цілей:

забезпечення права на життя, повагу до людської гідності;

забезпечення права на свободу та особисту недоторканність;

запобігання та протидія катуванням, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню;

забезпечення свободи думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань, доступу до інформації;

забезпечення свободи світогляду і віросповідання, вираження релігійних та інших переконань;

забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань, права брати участь в управлінні державними справами;

забезпечення прав громадян у сфері культури та доступу до культурного простору України;

забезпечення права на якісну та доступну освіту;

забезпечення права на працю, житло та соціальний захист;

забезпечення права людини на охорону здоров'я;

забезпечення права на безпечне довкілля;

захист персональних даних;

забезпечення права на доступ до правосуддя.

Стратегічна ціль 2 передбачає досягнення таких операційних цілей:

запобігання та протидія дискримінації, мові ворожнечі і кримінальним правопорушенням з мотивів нетерпимості, дотримання прав ЛГБТІК+;

забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, протидія домашньому насильству, насильству за ознакою статі та сексуальному насильству;

забезпечення та захист прав дитини;

забезпечення прав осіб з інвалідністю;

забезпечення прав ветеранів війни;

забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб;

забезпечення та захист прав осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України;

забезпечення прав осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та зниклих безвісти за особливих обставин;

забезпечення прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України;

забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, а також біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

забезпечення прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Стратегічна ціль 3 передбачає:

досягнення такої операційної цілі як підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини;

виконання завдань міжсекторального характеру щодо підвищення обізнаності у сфері прав людини, які визначені в операційних цілях:

забезпечення свободи думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань, доступу до інформації;

забезпечення права людини на охорону здоров'я;

забезпечення права на безпечне довкілля;

захист персональних даних;

забезпечення права на доступ до правосуддя;

запобігання та протидія дискримінації, мові ворожнечі і кримінальним правопорушенням з мотивів нетерпимості, дотримання прав ЛГБТІК+;

забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, протидія домашньому насильству, насильству за ознакою статі та сексуальному насильству;

забезпечення та захист прав дитини;

забезпечення прав осіб з інвалідністю;

забезпечення прав ветеранів війни;

забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб;

забезпечення прав осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та зниклих безвісти за особливих обставин;

забезпечення прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Показниками досягнення стратегічної цілі 1 є:

значення показника «4.2. Право на життя та безпеку» Індексу верховенства права (The Rule of Law Index);

значення показника «4.5. Свобода віросповідання та релігії» Індексу верховенства права (The Rule of Law Index);

значення показника «4.7. Свобода зібрань та об'єднань ефективно гарантована «Індексу верховенства права (The Rule of Law Index);

рівень відкритості відповідно до Світового індексу зі свободи преси (World Press Freedom Index);

індекс гендерної рівності відповідно до методології Європейського інституту гендерної рівності;

кількість рішень Європейського суду з прав людини, визнаних Комітетом Міністрів Ради Європи як виконані;

частка виконання рекомендацій щорічної доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні та спеціальних доповідей Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

рівень довіри населення до механізмів захисту прав людини (відсотків за соціологічними опитуваннями);

частка виконання рекомендацій спеціальної доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання;

кількість звернень до Державної служби України з питань праці щодо порушення права на працю у розрізі статі заявників, кількість проведених заходів контролю та кількість виявлених порушень під час проведення таких заходів;

кількість звернень до освітнього омбудсмена щодо захисту права на освіту, кількість звернень, у яких виявлено порушення, та кількість наданих рекомендацій закладам освіти та органам управління освітою;

частка створених та/або модернізованих місць для тримання осіб, узятих під варту, що відповідають міжнародним, зокрема європейським, стандартам;

всебічне, повне та неупереджене досудове розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із катуваннями.

Показниками досягнення стратегічної цілі 2 є:

кількість повідомлень до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо дискримінації (у розрізі ознак, за якими здійснюється дискримінація);

частка кримінальних проваджень щодо кримінальних правопорушень, вчинених з мотивів нетерпимості, за якими обвинувальні акти надіслано до суду, у загальній кількості кримінальних проваджень, які розслідувались у звітному періоді;

частка осіб, постраждалих від домашнього насильства, насильства за ознакою статі та сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, яким надано допомогу загальними та спеціалізованими службами підтримки постраждалих, у загальній кількості осіб, які подавали відповідні звернення;

рівень сформованості національної системи запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та сексуальному насильству, пов'язаному із збройною агресією Російської Федерації проти України, що відповідає європейським стандартам щодо видів, кількості та територіальної доступності спеціалізованих служб підтримки;

частка осіб з інвалідністю внаслідок війни та членів сімей осіб, загиблих (померлих) внаслідок травми (поранення, контузії, каліцтва) або захворювання, одержаних під час участі в антитерористичній операції, здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації проти України у Донецькій та Луганській областях, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, інших категорій осіб відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», які звернулись за отриманням одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) та/або інвалідності та її отримали;

кількість дітей та осіб з числа дітей, які були повернуті на підконтрольну Україні територію після депортації або примусового переміщення, або з тимчасово окупованої території України та яким було забезпечено супровід та реінтеграцію після повернення;

кількість осіб з інвалідністю, які отримали послуги зі сприяння у працевлаштуванні, отримали безоплатну правничу допомогу;

кількість осіб, які скористалися механізмом виплати компенсацій за майно, що було пошкоджене або зруйноване внаслідок збройного конфлікту;

кількість потерпілих від воєнних злочинів, стосовно яких Координаційним центром підтримки потерпілих і свідків Офісу Генерального прокурора та відповідними структурними підрозділами обласних прокуратур здійснюються заходи з організації підтримки потерпілих і свідків, зокрема у розрізі регіонів України;

забезпечення ефективної системи комплексної підтримки ветеранів війни на всіх етапах їх повернення з військової служби до цивільного життя;

ступінь ефективності інтеграції внутрішньо переміщених осіб за місцем проживання у територіальних громадах;

рівень залучення осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, до процесів формування та реалізації державної політики через консультативно-дорадчі органи;

рівень сформованості системи перехідного правосуддя, орієнтованої на потреби осіб, постраждалих від збройної агресії Російської Федерації проти України, забезпечення відновлення порушених прав та відшкодування завданих шкоди та збитків.

Показниками досягнення стратегічної цілі 3 є:

кількість звернень до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо порушень прав і свобод людини і громадянина у розрізі статі заявників;

кількість державних службовців, а також посадових осіб місцевого самоврядування, які пройшли навчання за програмами підвищення кваліфікації з питань прав людини;

частка осіб, які обізнані про можливість отримання безоплатної правничої допомоги;

кількість осіб, які звертаються за безоплатною правничою допомогою.

Операційні цілі, опис проблем, завдання, спрямовані на досягнення поставлених цілей, та очікувані результати

Операційна ціль 1. Забезпечення права на життя, повагу до людської гідності

Право на життя, повагу до людської гідності — це невід'ємні права, що належать кожній особі від народження, виступають передумовою реалізації всіх інших прав та свобод. Право на життя є найвищою соціальною цінністю та охоплює не лише заборону його позбавлення, а й обов'язок держави забезпечувати ефективний захист життя людини. Повага до людської гідності передбачає визнання внутрішньої цінності кожної особи незалежно від її особистого, соціального чи іншого статусу та є основою для формування ставлення до неї як до рівноправного члена суспільства.

Внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України населення стикається з безпрецедентними загрозами для життя і здоров'я. Масові умисні вбивства та поранення цивільних осіб, у тому числі дітей, їх викрадення, катування, сексуальне насильство, депортація або примусове переміщення, вербування та використання дітей у воєнних діях представниками держави-агресора, мінна небезпека, руйнування критичної інфраструктури, виробничих об'єктів, соціальної інфраструктури, зокрема житлового фонду, продовольчої та аграрної промисловості, а також обмежений доступ до життєво необхідних послуг формують системний ризик порушення права на життя. Додатковими викликами залишаються недостатня забезпеченість захисними спорудами цивільного захисту та незавершена модернізація територіальних і місцевих систем оповіщення та інформування населення про загрозу і виникнення надзвичайних ситуацій.

Також внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України збільшилася кількість зброї, боєприпасів і вибухових речовин, які перебувають в обігу, що створює передумови для їх потрапляння до незаконного обігу та використання у протиправній діяльності. Це підвищує ризики вчинення кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи, випадків домашнього насильства із застосуванням зброї, а також нещасних випадків і самогубств, особливо в умовах погіршення психоемоційного стану населення та недостатнього рівня знань щодо правил безпечного поводження зі зброєю. За статистичними даними Офісу Генерального прокурора, кількість кримі-

ДОКУМЕНТИ

нальних правопорушень, вчинених із використанням вогнепальної зброї, боєприпасів та вибухових речовин, зросла з 720 у 2021 році до 11 262 у 2025 році, що свідчить про суттєве збільшення масштабів їх використання у кримінальних правопорушеннях та обумовлює необхідність здійснення комплексних превентивних заходів, зокрема підвищення рівня обізнаності громадян щодо правил безпечного поводження зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами, а також посилення інформування про правові наслідки їх незаконного обігу.

Необхідним є ужиття ефективних заходів щодо забезпечення належного розслідування кожного кримінального правопорушення, що призвело до смерті людини, їх відповідність вимогам статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, релевантній практиці Європейського суду з прав людини.

Крім того, у період дії правового режиму воєнного стану постали виклики щодо забезпечення всебічності, повноти та неупередженості розслідування обставин смерті або заподіяння шкоди здоров'ю осіб під час проходження ними військової служби.

Особливості проходження військової служби в умовах активних бойових (воєнних) дій обумовлюють обмеженість доступу до місць несення військової служби з метою збирання доказів, переміщення військовослужбовців, а також недостатня взаємодія між військовими частинами і органами досудового розслідування ускладнюють встановлення всіх обставин таких подій та забезпечення ефективного досудового розслідування у відповідності зі стандартами Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини. Водночас відсутність дієвого превентивного механізму, спрямованого на виявлення та усунення причин і умов, що призводять до настання таких випадків, знижує ефективність запобігання їм.

Що стосується реалізації права на повагу до людської гідності, то суттєвим викликом залишається забезпечення балансу між суспільним інтересом та правами осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України. Такий баланс повинен бути забезпечений, зокрема, під час фото- та відеофіксації їх повернення на підконтрольну Україні територію в межах обмінного процесу, а також під час здійснення реінтеграційних заходів і постізоляційного супроводу, враховуючи особливу вразливість таких осіб після звільнення.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно з урахуванням реалізації Національної стратегії протимінної діяльності на період до 2033 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 червня 2024 року № 616-р, Стратегії розвитку фонду захисних споруд цивільного захисту на період до 2034 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2025 року № 183-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення належного рівня захисту та створення безпечних умов для населення, зокрема щодо функціонування захисних споруд цивільного захисту, ефективної системи оповіщення та інформування населення про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій;

посилення спроможності органів досудового розслідування щодо розслідування кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я, що спричинили смерть людини;

підвищення рівня обізнаності громадян щодо безпеки при поводженні зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами, а також посилення інформування про правові наслідки їх незаконного обігу;

удосконалення механізму розслідування обставин смерті чи заподіяння шкоди здоров'ю осіб під час проходження військової служби відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів у сфері прав людини, впровадження дієвого механізму запобігання таким випадкам;

забезпечення скоординованої та етичної інформаційної взаємодії щодо осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, під час повернення, відновлювальних (постізоляційних, реінтеграційних) заходів, заходів з адаптації, підтримки (супроводу) з метою гарантування поваги до їх людської гідності.

Очікувані результати:

цивільну безпеку та захист життя населення забезпечено в умовах існуючих і потенційних загроз;

ужиті ефективні заходи щодо забезпечення належного розслідування кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я, що спричинили смерть людини, у тому числі посилено заходи щодо розслідування кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я осіб під час проходження військової служби;

функціонує ефективна система запобігання та протидії кримінальним правопорушенням проти життя та здоров'я людини;

підвищено рівень обізнаності населення щодо безпечного поводження зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами, а також правових наслідків їх незаконного обігу;

дотримано стандартів забезпечення права на повагу до людської гідності, у тому числі щодо осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України під час повернення, відновлювальних (постізоляційних, реінтеграційних) заходів, заходів з адаптації, підтримки (супроводу).

Операційна ціль 2. Запобігання та протидія катуванням, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню

Запобігання катуванням, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню є однією з гарантій прав людини, закріплених, зокрема, у статті 28 Конституції України та статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Протидія таким діянням забезпечує невідворотність покарання винних осіб та відновлення прав потерпілих, зокрема у місцях несвободи.

В Україні залишається системною проблема забезпечення належних умов тримання осіб та надання доступу до медичної допомоги у місцях несвободи, яка істотно загострилася внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України. Водночас незважаючи на досягнутий прогрес у покращенні, зокрема умов тримання в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань, серйозними викликами залишаються значні пошкодження інфраструктури відповідних установ, обмежений доступ осіб, позбавлених волі, до належної медичної допомоги та захисних споруд цивільного захисту чи інших споруд, призначених для укриття населення, відповідно до вимог законодавства.

Окремою проблемою є порушення прав осіб, які позбавлені особистої свободи та утримуються державою-агресором на її території або її збройними формуваннями на тимчасово окупованій території України, включаючи випадки їх депортації або примусового переміщення, у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, що супроводжується відсутністю ефективного механізму моніторингу, належної фіксації цих порушень та обмеженням доступу таких осіб до ефективних засобів правового захисту.

Водночас чинна система запобігання та протидії катуванню залишається недостатньо ефективною. Це зумовлено, зокрема недостатнім рівнем підзвітності відповідних органів, а також відсутністю комплексної системи реабілітації постраждалих від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання.

Системний характер проблеми підтверджується доповідями Комітету проти катувань та Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, а також констатується усталеною практикою Європейського суду з прав людини, зокрема у рішеннях у справах «Невмержицький проти України» (заява № 54825/00), «Яковенко проти України» (заява № 15825/06), «Мельник проти України» (заява № 72286/01) та пілотному рішенні у справі «Сукачов проти України» (заява № 14057/17). Зазначені рішення стосуються, зокрема, умов тримання під вартою та ефективності засобів правового захисту.

Також Європейський суд з прав людини зазначав про системно-структурні недоліки в організації надання належної медичної допомоги особам під час їх тримання під вартою, зокрема, в групі справ «Логвиненко проти України» (заява № 13448/07), «Ісаєв проти України» (заява № 28827/02) і «Кац та інші проти України» (заява № 29971/04).

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення ефективного функціонування системи запобігання та протидії катуванням, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню у місцях несвободи, яка гарантує рівність у захисті прав і свобод усіх осіб, позбавлених волі, відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

підвищення рівня безпеки осіб у місцях несвободи шляхом здійснення комплексу заходів цивільного захисту з урахуванням особливостей функціонування відповідних місць несвободи, зокрема забезпечення доступу до захисних споруд цивільного захисту та інших споруд, призначених для укриття населення, відповідно до вимог законодавства;

приведення матеріально-побутових та санітарно-гігієнічних умов тримання у місцях несвободи у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами і виконання рекомендацій міжнародних моніторингових механізмів;

забезпечення рівного доступу до належної медичної та реабілітаційної допомоги у місцях несвободи, в тому числі шляхом удосконалення системи управління закладами охорони здоров'я пенітенціарної системи та забезпечення професійної незалежності медичних працівників від адміністрації установ для попереднього ув'язнення та установ виконання покарань і слідчих ізоляторів;

удосконалення механізму захисту потерпілих і свідків катувань, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання, вчинених представником держави, зокрема шляхом посилення інституційних спроможностей уповноважених органів державної влади, забезпечення доступу до ефективних засобів правового захисту та комплексної реабілітації;

удосконалення правового регулювання відносин щодо праці осіб, позбавлених волі, з урахуванням специфіки її організації в місцях несвободи, та забезпечення ефективного захисту їх трудових прав, зокрема шляхом запровадження незалежного зовнішнього моніторингу;

посилення інституційної спроможності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо здійснення ним функцій національного превентивного механізму, а також органів, уповноважених здійснювати досудове розслідування, для забезпечення ефективного розслідування випадків катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.

Очікувані результати:

забезпечено належний рівень безпеки осіб у місцях несвободи відповідно до вимог законодавства у сфері цивільного захисту;

забезпечено ефективне розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із катуванням, жорстоким, нелюдським або таким, що принижує гідність, поводженням чи покаранням;

умови тримання у місцях несвободи приведено у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами;

особи, які перебувають у місцях несвободи, мають доступ до належної медичної та реабілітаційної допомоги, що відповідає міжнародним, зокрема європейським, стандартам, що забезпечується у тому числі шляхом організаційної та професійної незалежності медичних працівників від адміністрації місць несвободи, конфіденційності медичної інформації, належного документування тілесних ушкоджень;

посилено механізми забезпечення здійснення та захисту трудових прав осіб, які утримуються в місцях несвободи;

удосконалено механізм захисту прав осіб, які зазнали катувань, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання, та забезпечено доступ до ефективних засобів правового захисту.

Операційна ціль 3. Забезпечення права на свободу та особисту недоторканність

Право на свободу та особисту недоторканність є одним із прав людини, забезпечення якого є невід'ємною ознакою демократичного суспільства. Це право охоплює низку аспектів, зокрема спрямованих на недопущення свавільного позбавлення свободи особи, забезпечення кожному свободи переміщення без необґрунтованих обмежень.

Після початку збройної агресії Російської Федерації проти України поширеними стали випадки насильницьких зникнень, незаконних затримань і тримання під вартою, депортації або примусового переміщення на тимчасово окупованій території України, а також на територіях, на яких ведуться бойові дії.

Водночас зберігається проблема недостатньої ефективності досудового розслідування таких кримінальних правопорушень, зумовлена обмеженими можливостями виявлення та фіксації фактів порушень, збору та збереження доказів у цих умовах, що, як наслідок, істотно ускладнює притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

Окремою проблемою є випадки застосування запобіжних заходів, пов'язаних із позбавленням або істотним обмеженням свободи, без належного обґрунтування їх необхідності та пропорційності, зокрема тримання під вартою і цілодобового домашнього арешту.

Зберігається проблема забезпечення належного застосування запобіжних заходів із дотриманням вимог законності, необхідності, пропорційності та обґрунтованості, а також доступності ефективних засобів правового захисту й відшкодування шкоди, завданої незаконним позбавленням свободи, неефективної реалізації законодавчих положень щодо застосування запобіжних заходів із дотриманням принципів необхідності, пропорційності та обґрунтованості.

Крім того, необхідно удосконалити національне законодавство з урахуванням відповідних стандартів Ради Європи та зобов'язань України в рамках переговорів України про вступ до Європейського Союзу з метою посилення правових гарантій під час затримання, тримання під вартою та застосування інших заходів, що обмежують свободу особи.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

посилення спроможності органів досудового розслідування щодо забезпечення ефективного, повного, всебічного та неупередженого розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із насильницькими зникненнями, незаконними затриманнями і триманням під вартою на тимчасово окупованій території України, а також на територіях, на яких ведуться бойові дії;

удосконалення практики застосування запобіжних заходів, пов'язаних із позбавленням або обмеженням свободи, відповідно до вимог статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і практики Європейського суду з прав людини, з дотриманням принципів законності, необхідності, пропорційності й обґрунтованості;

формування ефективної системи національних засобів правового захисту, зокрема удосконалення механізмів отримання компенсації та забезпечення можливостей оскарження застосування запобіжних заходів, пов'язаних із позбавленням або обмеженням свободи;

забезпечення невідкладного та безперервного доступу до правничої допомоги, у тому числі до захисника, з моменту затримання особи;

запровадження обов'язкової реєстрації випадків обмеження або позбавлення осіб свободи уповноваженими органами державної влади в офіційному реєстрі із зазначенням відомостей про особу, дату, час, місце та правові підстави затримання, відомостей про подальше переміщення і звільнення, а також забезпечення своєчасного доступу до відповідної інформації про затримання та місцезнаходження особи для осіб, які мають законний інтерес, зокрема захисників, близьких родичів і законних представників, з урахуванням установлених законом обмежень, за винятком лише суворо обмежених законом випадків;

посилення гарантій дотримання прав осіб під час затримання або обмеження свободи з урахуванням віку, стану здоров'я, інвалідності, мовних та комунікаційних потреб особи, зокрема шляхом невідкладного доступного роз'яснення інформування про права, забезпечення своєчасного та ефективного доступу до правничої допомоги, необхідної підтримки у спілкуванні і належного пристосування процедур відповідно до індивідуальних потреб.

Очікувані результати:

забезпечено застосування запобіжних заходів, пов'язаних із позбавленням свободи, із дотриманням принципів законності, необхідності, пропорційності та обґрунтованості, удосконалено систему національних засобів правового захисту прав осіб, щодо яких застосовано відповідні запобіжні заходи, а також посилено гарантії дотримання прав осіб під час затримання або обмеження свободи;

забезпечено функціонування системи досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із насильницькими зникненнями, незаконними затриманнями і триманням під вартою на тимчасово окупованій території України, а також на територіях, на яких ведуться бойові дії, з дотриманням вимог ефективності, своєчасності та неупередженості;

забезпечено своєчасний доступ компетентних органів та осіб, які мають законний інтерес, до інформації про місцезнаходження особи відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів щодо запобігання насильницьким зникненням.

Операційна ціль 4. Забезпечення свободи думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань, доступу до інформації

Гарантування права на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, на доступ до інформації належить до ключових засад демократичного суспільства. Однак збройна агресія Російської Федерації проти України суттєво вплинула на умови дотримання цих прав, створивши нові безпекові та правові виклики для забезпечення їх ефективної реалізації.

Цілеспрямовані дії держави-агресора проти об'єктів критичної інфраструктури призвели до масштабного руйнування технічних засобів, що забезпечували мовлення і доступ до інформації. На тимчасово окупованій території України Російська Федерація продовжує здійснювати адміністративну практику невиправданого втручання в реалізацію свободи думки і слова. Основні зусилля спрямовуються на захоплення інформаційного простору, інформаційну ізоляцію населення, поширення пропаганди та заборону діяльності українських медіа.

В умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій істотно розширилися можливості швидкого та масового поширення інформації, зокрема неправдивої і маніпулятивної. Такі процеси створюють системні ризики для реалізації свободи думки та слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань, належної поінформованості суспільства та стійкості демократичних інституцій і процесів.

У цьому контексті збереження та розвиток прозорого, плюралістичного та незалежного медіапростору є необхідною передумовою ефективної реалізації свободи думки і слова, вільного вираження поглядів і переконань, зокрема в період дії правового режиму воєнного стану. Невід'ємним чинником належного функціонування такого медіапростору є сприяння професійній діяльності журналістів, а також гарантування конфіденційності журналістських джерел (рішення Європейського суду з прав людини у справі «Седлецька проти України» (заява № 42634/18) та захисту викривачів.

Не менш важливим у цьому контексті є забезпечення права на доступ до публічної інформації. Про необхідність підвищення рівня обізнаності населення щодо механізмів реалізації права на доступ до публічної інформації та належного застосування законодавства розпорядниками інформації свідчать, зокрема, показники, отримані під час здійснення парламентського контролю за дотриманням права на доступ до публічної інформації за 2025 рік. Зокрема, до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини надійшло 6 574 звернення щодо порушень права на доступ до публічної інформації, а за результатами 383 безвізових перевірок / моніторингових візитів було виявлено системні порушення законодавства, пов'язані, зокрема, з неправомірним обмеженням доступу до інформації, встановленням додаткових вимог до оформлення запитів, неналежним оприлюдненням інформації та неправомірними відмовами в її наданні. Незважаючи на наявність нормативно-правової бази, результати парламентського контролю засвідчують потребу в подальшому підвищенні рівня обізнаності населення щодо реалізації права на доступ до публічної інформації, зокрема стосовно порядку подання запитів, обсягу своїх прав і механізмів оскарження відмов або бездіяльності розпорядників інформації.

Суттєвими викликами також залишаються недостатня ефективність механізмів забезпечення права на доступ до публічної інформації та відсутність належного балансу між його реалізацією і обмеженнями, зумовленими потребами національної безпеки в період дії правового режиму воєнного стану.

У цьому контексті необхідним є продовження приведення законодавства у відповідність з актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема Директивою (ЄС) 2024/1069 Європейського Парламенту та Ради від 11 квітня 2024 року про захист осіб, які беруть участь у громадській діяльності, від явно необґрунтованих претензій або зловживань у судових процесах (Стратегічні позови проти громадської участі), Регламентом (ЄС) 2024/1083 Європейського Парламенту та Ради від 11 квітня 2024 року, що встановлює загальні рамки для медіапослуг на внутрішньому ринку та вносить зміни до Директиви 2010/13/ЄС (Європейський акт про свободу медіа), та Регламентом (ЄС) 2022/2065 Європейського Парламенту та Ради від 19 жовтня 2022 року про єдиний ринок цифрових послуг і внесення змін до Директиви 2000/31/ЄС (Акт про цифрові послуги).

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно, зокрема шляхом реалізації Дорожньої карти для підтримки відновлення плюралістичного, прозорого та незалежного післявоєнного медіапростору після припинення чи скасування воєнного стану, затвердженої наказом Міністерства культури та інформаційної політики України від 28 червня 2024 року № 451.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

підвищення ефективності досудового розслідування та судового розгляду кримінальних правопорушень, учинених проти журналістів та інших працівників суб'єктів у сфері медіа;

удосконалення механізмів реалізації права на доступ до публічної інформації, зокрема в період дії правового режиму воєнного стану, із забезпеченням законності та обґрунтованості обмежень доступу до інформації;

підвищення прозорості і підзвітності органів державної влади шляхом забезпечення належної реалізації політики відкритих даних;

адаптація національного законодавства до міжнародних, зокрема європейських, стандартів щодо протидії стратегічним позовам проти громадської участі, захисту викривачів та забезпечення свободи медіа;

посилення спроможності органів державної влади щодо протидії дезінформації та інформаційним маніпуляціям із дотриманням міжнародних, зокрема європейських, стандартів із забезпеченням належних гарантій, запобіжників від необґрунтованого обмеження свободи вираження поглядів і переконань, а також доступу до інформації;

підвищення рівня обізнаності населення щодо змісту права на доступ до публічної інформації, порядку подання запитів, прав запитувачів та механізмів оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації;

створення умов для розвитку прозорого, плюралістичного та незалежного медіапростору.

Очікувані результати:

забезпечено ефективні правові механізми захисту від зловживань правом на звернення до суду шляхом використання стратегічних позовів проти громадської участі шляхом упровадження міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

посилено процесуальні гарантії для захисту журналістів та інших працівників суб'єктів у сфері медіа у зв'язку зі здійсненням ними професійної діяльності;

підвищено ефективність розслідування кримінальних правопорушень проти журналістів, зокрема тих, що вчиняються з використанням інформаційно-комунікаційних технологій;

удосконалено механізми реалізації доступу до публічної інформації, а також підвищено рівень обізнаності населення про такі механізми;

посилено спроможність органів державної влади протидіяти дезінформації, інформаційним маніпуляціям із дотриманням міжнародних стандартів для забезпечення права на свободу думки і слова, вільного вираження своїх поглядів і переконань та права на доступ до інформації.

Операційна ціль 5. Забезпечення свободи світогляду і віросповідання, вираження релігійних та інших переконань

Забезпечення свободи світогляду і віросповідання полягає у гарантуванні права кожної особи сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, а також свободу сповідувати свою релігію або переконання під час богослужіння, навчання, виконання та дотримання релігійної практики і ритуальних обрядів як одноособово, так і разом з іншими, як прилюдно, так і приватно, у спосіб, що не суперечить закону.

Від початку військового вторгнення Російської Федерації в Україну, після запровадження правового режиму воєнного стану релігійні організації стали важливими центрами соціального служіння та духовної підтримки, відіграючи важливу роль у наданні гуманітарної допомоги, розвитку військового капеланства та зміцненні інститутів громадянського суспільства.

Актуальною проблемою у сфері забезпечення права на свободу світогляду і віросповідання є масове знищення та пошкодження релігійних споруд внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України. Такі дії мають системний характер та призводять до жертв серед цивільного населення, матеріальних втрат, а також до істотного обмеження можливостей релігійних громад і організацій здійснювати богослужіння, здобувати релігійну освіту та проводити іншу духовну діяльність.

За даними моніторингового проєкту «Релігія в огні», у період з 24 лютого 2022 року по 24 лютого 2026 року внаслідок повномасштабного військового вторгнення Російської Федерації в Україну зафіксовано щонайменше 742 випадки руйнування або пошкодження культових і духовних споруд.

За даними Державної служби України з етнополітики та свободи совісті, станом на травень 2026 року задокументовано відомості щодо 88 релігійних діячів, які вбиті або зазнали катувань з боку представників держави-агресора.

Ключовим у цьому контексті є дотримання законодавства у сфері діяльності релігійних організацій як інститутів громадянського суспільства та невід'ємної складової забезпечення свободи світогляду і віросповідання.

Водночас важливо створювати умови для розвитку державно-конфесійних відносин та захисту прав і законних інтересів релігійних організацій. Попри наявність законодавчих гарантій свободи віросповідання, їх практична реалізація в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах є обмеженою. Духовна опіка стала важливою складовою забезпечення людської гідності, психологічної стабільності та ресоціалізації осіб, позбавлених волі.

Україна прагне удосконалити правове регулювання забезпечення права на проходження альтернативної служби під час воєнного стану, на особливий період, в тому числі з урахуванням Висновку Венеціанської комісії Ради Європи про альтернативну (невійськову) службу від 18 травня 2025 року CDL-AD(2025)006.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

створення умов для розвитку державно-конфесійних відносин з урахуванням релевантного міжнародного досвіду;

поглиблення міжконфесійного та міжрелігійного діалогу, вирішення актуальних суспільних проблем на основі спільних етичних і релігійних цінностей;

удосконалення правового регулювання та практики реалізації права на альтернативну (невійськову) службу з мотивів релігійних переконань, з урахуванням міжнародних стандартів у сфері прав людини та особливостей правового режиму воєнного стану;

реалізація законодавства у сфері діяльності релігійних організацій відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

забезпечення права на свободу світогляду та віросповідання особами, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів.

Очікувані результати:

удосконалено умови для реалізації кожною особою права на свободу світогляду й віросповідання і вільне вираження релігійних та інших переконань;

створено умови для розвитку державно-конфесійних відносин з урахуванням релевантного міжнародного досвіду;

забезпечено ефективне застосування законодавства у сфері діяльності релігійних організацій із дотриманням норм міжнародного права у сфері свободи світогляду і віросповідання.

Операційна ціль 6. Забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань, права брати участь в управлінні державними справами

Забезпечення права на свободу мирних зібрань та об'єднань, а також права брати участь в управлінні державними справами є невід'ємною складовою прав людини та основоположних свобод, що гарантують можливість брати участь у суспільному й політичному житті, впливати на процеси ухвалення рішень та захищати свої права і законні інтереси.

Актуальними є питання ефективної громадської участі у формуванні та реалізації державної політики на національному та регіональному рівнях, а також у вирішенні питань місцевого значення.

Окремою проблемою є недостатня кількість доступних інструментів для участі у цих процесах дітей, молоді, а також громадян, які вимушено перебувають за межами України.

Попри розвиток молодіжних рад, органів (організацій) учнівського та студентського самоврядування, наявність молодіжних центрів, молодіжних просторів тощо, участь молоді у формуванні та реалізації молодіжної політики нерідко має формальний або епізодичний характер. Молодіжні консультативно-дорадчі органи не завжди систематично та послідовно залучаються до підготовки, обговорення, моніторингу та оцінки рішень, програм, стратегічних і планувальних документів, що стосуються молоді або впливають на її становище.

Одним із викликів у період дії правового режиму воєнного стану є гарантування права на свободу мирних зібрань з дотриманням принципу пропорційності між його реалізацією та необхідністю охорони громадського порядку і безпеки. Також актуальною є необхідність удосконалення виборчого законодавства України.

Необхідним є розроблення та ухвалення нормативно-правового акта щодо чіткої й передбачуваного порядку організації та проведення мирних зібрань, про що, зокрема, зазначено Європейським судом з прав людини у справі «Вєренцов проти України» (заява № 20372/11), яка серед іншого стосується порушення статті 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

У цьому контексті необхідним є продовження приведення законодавства у відповідність із актами права Європейського Союзу (acquis ЄС) у сфері демократичного врядування, громадянської участі та виборчої доброчесності, зокрема, Повідомленням Комісії до Європейського Парламенту, Ради, Європейського економічно-соціального комітету та Комітету регіонів щодо Плану дій з європейської демократії від 3 грудня 2020 року COM(2020) 790 final, Рекомендацією Європейської Комісії від 12 грудня 2023 року C(2023) 8627 final щодо сприяння залученню та ефективній участі громадян та інститутів громадянського суспільства в процесах формування державної політики, а також відповідними стандартами Ради Європи, зокрема Рекомендацією CM/Rec(2018)4 Комітету Міністрів державам-членам щодо участі громадян у місцевому публічному житті та Рекомендацією CM/Rec(2023)6 Комітету Міністрів державам-членам про дорадчу (деліберативну) демократію.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься, зокрема, з урахуванням Дорожньої карти з питань функціонування демократичних інституцій, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р.

ДОКУМЕНТИ

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення реалізації права громадян на свободу мирних зібрань та свободу об'єднань відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

удосконалення виборчого законодавства, зокрема щодо забезпечення визначених гарантій реалізації виборчих прав;

підвищення доступності та інклюзивності виборчого процесу, зокрема для осіб з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб, громадян України, які перебувають за кордоном, та інших груп, які можуть зазнавати перешкод у реалізації виборчих прав;

сприяння підвищенню рівня правової обізнаності та правової культури учасників виборчого процесу щодо виборчих прав, процедур їх реалізації та способів захисту;

забезпечення ефективних механізмів громадської участі у формуванні, реалізації державної політики на національному та регіональному рівнях, а також у вирішенні питань місцевого значення.

Очікувані результати:

удосконалено правове регулювання та забезпечено реалізацію права на свободу мирних зібрань та свободу об'єднань відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів у сфері прав людини;

здійснено заходи щодо удосконалення виборчого законодавства, зокрема стосовно забезпечення визначених гарантій реалізації виборчих прав;

забезпечено функціонування ефективних механізмів участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики на всіх рівнях та у вирішенні питань місцевого значення.

Операційна ціль 7. Забезпечення прав громадян у сфері культури та доступу до культурного простору України

Забезпечення прав громадян у сфері культури та доступу до культурного простору України полягає у гарантуванні кожній особі права на вільний розвиток особистості, творчість, участь у культурному житті та створенні культурних благ, а також на охорону та збереження культурної спадщини.

Багаторічне недофінансування сфери культури, відсутність протягом тривалого часу комплексного стратегічного підходу до її розвитку, неефективність окремих механізмів реалізації державної культурної політики, неодноразові інституційні зміни в системі державного управління сферою культури, а також інші системні проблеми у цій сфері потребують комплексного розв'язання з метою забезпечення її стійкого розвитку як невід'ємної складової національної безпеки та фундаменту повоєнного відновлення України.

Формування стійкого культурного простору потребує створення умов для розвитку творчого середовища та інноваційних практик у сфері культури разом з розширенням доступності культурної інфраструктури і послуг для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. У цьому контексті потребує сприяння створенню українськомовного цифрового та культурного продукту для популяризації української культури.

Безпрецедентними викликами, спричиненими збройною агресією Російської Федерації проти України, є цілеспрямоване знищення об'єктів культурної спадщини на території України, а також викрадення та привласнення національного культурного надбання, пряма заборона використання української мови в суспільному житті на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України.

Водночас відсутність системного механізму документування та оцінки втрат культурних цінностей і недостатня спроможність держави забезпечувати своєчасну реставрацію, консервацію та ремонт об'єктів культурної спадщини ускладнюють збереження культурної ідентичності.

Окремою проблемою, яка потребує реагування, є забезпечення умов для збереження та розвитку української національної та громадянської ідентичності. Цілеспрямована діяльність Російської Федерації, спрямована на фальсифікацію історії та нав'язування деструктивних наративів, створює суттєві перешкоди для досягнення цієї мети. Особливої уваги потребують громадяни України, які перебувають за межами України або проживають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, для яких важливим є підтримання зв'язку з українським культурним простором і спільними цінностями як передумови суспільної єдності та повоєнного відновлення.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно, зокрема з урахуванням Стратегії розвитку культури в Україні на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 березня 2025 року № 293-р, Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року, схваленої постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2023 року № 1322, Державної цільової національно-культурної програми забезпечення всебічного розвитку і функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя на період до 2030 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 березня 2024 року № 243-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення вільного та безперешкодного доступу до закладів культури та культурних послуг із забезпеченням інклюзивності цих закладів та послуг для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

посилення ролі української мови та культури як невід'ємної складової національної безпеки та повоєнного відновлення;

удосконалення механізмів документування, втрат культурних цінностей, оцінки та визначення розміру збитків, завданих об'єктам культурної спадщини й культурній інфраструктурі внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також механізмів їх відшкодування;

сприяння забезпеченню умов для збереження та розвитку української мови, культури й української національної та громадянської ідентичності, зокрема для громадян України, які перебувають за межами України або проживають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України;

формування єдиної державної інформаційно-просвітницької політики, спрямованої на зміцнення національної і громадянської ідентичності та культурної стійкості, зокрема протидії дезінформації держави-агресора;

сприяння розвитку міжнародного культурного співробітництва для зміцнення культурних зв'язків, популяризації української культури та національних цінностей;

сприяння створенню і поширенню українськомовного цифрового інформаційного та культурного продукту, а також розробці і розповсюдженню матеріалів, спрямованих на спростування дезінформаційних наративів держави-агресора.

Очікувані результати:

створено умови для вільного та безперешкодного доступу усіх категорій населення до закладів культури і користування культурними послугами, зокрема для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

створено умови для збереження та розвитку української мови, культури й української національної та громадянської ідентичності;

забезпечено функціонування ефективних правових механізмів документування, втрат культурних цінностей, оцінки та визначення розміру збитків, завданих об'єктам культурної спадщини й культурній інфраструктурі внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також механізмів відшкодування збитків;

забезпечено можливість доступу до культурного простору України, зокрема, шляхом розвитку цифрових сервісів, реалізації культурно-мистецьких проєктів, організації виставкової діяльності та інших заходів, спрямованих на забезпечення культурних прав громадян, які перебувають за межами України або проживають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України;

державна інформаційно-просвітницька політика забезпечує зміцнення національної і громадянської ідентичності та культурної стійкості, сприяє протидії дезінформації держави-агресора;

забезпечено функціонування ефективних механізмів щодо сприяння представленню національного культурного продукту за межами України та залучення представників культурно-мистецької громадськості до презентації України в різних сферах міжнародного культурного життя;

українськомовний цифровий інформаційний та культурний продукт забезпечує ефективну протидію пропаганді, деструктивним інформаційним впливам і кампаніям держави-агресора.

Операційна ціль 8. Забезпечення права на якісну та доступну освіту

Забезпечення права на якісну та доступну освіту полягає в гарантованні кожному незалежно від віку, статі, стану здоров'я, соціального і майнового стану, місця проживання, інших обставин та ознак можливості здобувати освіту відповідно до його потреб, інтересів та здібностей, а також у створенні умов для всебічного розвитку людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей.

Реалізація права на освіту в Україні супроводжується системними викликами, спричиненими насамперед збройною агресією Російської Федерації проти України. Подолання таких викликів вимагає особливої уваги та відповідних стратегічних рішень і дій з урахуванням заходів з реалізації євроінтеграційного стратегічного курсу України.

Так, першочерговими питаннями в період дії правового режиму воєнного стану залишаються недостатня адаптованість системи освіти до сучасних викликів і загроз, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України. Це призводить, зокрема, до переривання освітнього процесу та зниження його якості, труднощів із забезпеченням належного безпечного освітнього середовища, пошкодження і знищення закладів освіти, у тому числі облаштування захисних споруд цивільного захисту для закладів освіти, складнощів доступу до української освіти на тимчасово окупованій території України.

Серед нагальних проблем, що також потребують вирішення, слід виокремити: обмежене кадрове і фінансове забезпечення для надання якісних психолого-педагогічних, корекційно-розвиткових та інших підтримувальних послуг; недостатній рівень психологічної підтримки здобувачів освіти, педагогічних і науково-педагогічних працівників; недостатність дієвих механізмів запобігання та протидії насильству і жорстокому поводженню, зокрема булінгу (цькуванню), щодо учасників освітнього процесу.

Під час реалізації права на освіту фіксується недостатня адаптація та спроможність закладів освіти, освітнього процесу щодо забезпечення доступності і надання належної підтримки особам з особливими освітніми потребами, а також обмежений рівень поінформованості учасників освітнього процесу про державні гарантії та умови організації інклюзивного навчання, що в результаті призводить до недостатнього використання передбачених законодавством України можливостей.

Також потребують подальшого вирішення окремі питання щодо створення умов для реалізації права на освіту громадянами України, які перебувають за кордоном і здобувають або мають намір здобувати освіту в українських закладах загальної середньої освіти, професійної, фахової передвищої та вищої освіти, що проявляється в наявності організаційних, інформаційних перепон, створюючи додаткові бар'єри для реінтеграції таких громадян після повернення в Україну.

Необхідно розширювати можливості для доступу до підвищення кваліфікації і здобуття освіти відповідно до потреб ринку праці впродовж усього життя, адже це є важливим для забезпечення соціальної та економічної активності населення.

Україна має продовжувати докладати зусиль для приведення системи цифрової освіти у відповідність із Планом дій ЄС у сфері цифрової освіти на 2021–2027 роки і посилювати співпрацю з ЄС шляхом долучення до програм ЄС у сферах освіти, науки, культури та молодіжної політики.

Приведення національного законодавства у відповідність із правом Європейського Союзу (acquis ЄС) у сфері освіти потребує подальшого наближення законодавства і практики його застосування до європейських стандартів забезпечення доступної та якісної освіти, інклюзивного навчання, академічної мобільності і навчання протягом життя тощо.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

розвиток і підтримка безпечного та здорового освітнього середовища;

забезпечення відновлення і модернізації освітньої інфраструктури, у тому числі облаштування захисних споруд цивільного захисту для закладів освіти;

створення належних умов доступу до якісної освіти для осіб з особливими освітніми потребами, зокрема шляхом розвитку інклюзивного і спеціального освітнього середовища;

підвищення поінформованості учасників освітнього процесу щодо державних гарантій та умов організації інклюзивного навчання;

удосконалення і розвиток системи якісної та доступної психологічної підтримки учасників освітнього процесу;

удосконалення законодавства щодо запобігання, протидії та відповідальності за насильство, жорстоке поводження, зокрема булінг (цькування), з метою забезпечення функціонування ефективних механізмів захисту всіх учасників освітнього процесу;

створення умов для доступу до якісної, сучасної, інклюзивної освіти, спрямованої на розвиток здібностей та творчого потенціалу особи, у тому числі надолуження освітніх втрат, розроблення українських освітніх програм і платформ для дистанційного навчання, адаптованих, зокрема, для осіб на тимчасово окупованій території України, для депортованих дітей, осіб з їх числа, осіб, повернутих із депортації, з евакуації;

удосконалення умов для здобуття освіти громадянами України, які перебувають за кордоном та здобувають / мають намір здобувати освіту в українських закладах освіти;

модернізація змісту освіти відповідно до сучасних потреб суспільства та ринку праці, зокрема з використанням практико-орієнтованих підходів;

удосконалення системи державного нагляду (контролю) у сфері освіти;

посилення міжнародної інтеграції України шляхом розширення участі в освітніх, наукових, культурних і молодіжних програмах ЄС.

Очікувані результати:

учасники освітнього процесу обізнані з державними гарантіями та умовами організації інклюзивного навчання та мають можливість користуватися ними на практиці;

психологічна підтримка є якісною та доступною складовою освітнього процесу;

сформовано безпечне і здорове освітнє середовище, яке враховує права та особливості здобувачів освіти;

особи з особливими освітніми потребами мають рівні умови доступу до якісної освіти на всіх рівнях;

створено умови для доступу до якісної, сучасної, інклюзивної освіти, українських освітніх програм і платформ для дистанційного навчання осіб з тимчасово окупованої території України, депортованих дітей та осіб з їх числа, осіб, повернутих із депортації, з евакуації;

удосконалено умови для здобуття освіти громадянами України, які перебувають за кордоном та здобувають / мають намір здобувати освіту в українських закладах освіти;

освіта впродовж життя відповідає потребам ринку праці і сприяє соціальній та економічній активності населення;

відновлено і модернізовано освітню інфраструктуру з урахуванням вимог безпеки, доступності та інклюзивності освітнього середовища, у тому числі з облаштуванням захисних споруд цивільного захисту для закладів освіти.

Операційна ціль 9. Забезпечення права на працю, житло та соціальний захист

Реалізація права на працю, житло та соціальний захист забезпечується шляхом створення умов для гідної зайнятості, формування ефективних механізмів вирішення житлових питань і функціонування системи державних соціальних гарантій, спрямованої на запобігання виникненню складних життєвих обставин та підтримку осіб, які вже опинилися в таких обставинах.

Унаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України суттєво зросли ризики заподіяння шкоди життю та здоров'ю працівників усіх секторів економіки під час виконання ними трудових обов'язків, насамперед тих, які забезпечують функціонування об'єктів критичної інфраструктури. У період дії правового режиму воєнного стану посилилися психосоціальні ризики у сфері праці, пов'язані зі стресом, професійним вигоранням, високим емоційним навантаженням, тривалим перебуванням у небезпечних умовах праці та наслідками травматичного досвіду.

Комплексними і довготривалими проблемами у сфері праці залишаються випадки несвоєчасної та неповної виплати заробітної плати, незарахування страхового стажу через несплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування роботодавцями. Також працівники, зайняті без оформлення трудових відносин, фактично позбавлені доступу до належних гарантій трудових прав та механізмів правового захисту.

Нормативно-правові акти у сфері праці потребують перегляду в частині їх відповідності принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Необхідним є розвиток та вдосконалення механізмів запобігання і реагування на прояви всіх видів дискримінації, на сексуальні домагання та інші форми насильства у сфері праці з урахуванням положень Конвенції Міжнародної організації праці № 190 про викорінення насильства та домагань у сфері праці.

Законодавство України частково гармонізоване з міжнародними стандартами у сфері праці та актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), однак потребує подальшого узгодження. Актуальним є вдосконалення правового регулювання платформної, дистанційної і надомної роботи, а також розширення можливостей застосування гнучких форм зайнятості. Водночас важливим залишається посилення захисту прав окремих категорій працівників, зокрема домашніх працівників і моряків. Крім того, потребує розвитку система альтернативного врегулювання трудових спорів та зміцнення інституційної спроможності для забезпечення ефективного функціонування двостороннього і тристороннього соціального діалогу.

Подальше наближення законодавства України у сфері праці до актів права Європейського Союзу (acquis ЄС) потребує врахування, зокрема, положень Директиви (ЄС) 2019/1152 Європейського Парламенту і Ради від 20 червня 2019 року про прозорі та передбачувані умови праці в Європейському Союзі та Директиви (ЄС) 2024/2831 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2024 року щодо поліпшення умов праці в платформній зайнятості.

Збройна агресія Російської Федерації проти України також призвела до масового руйнування житлового фонду та ускладнила реалізацію права на житло, зокрема на доступ до житла, що відповідає вимогам до споживчої якості житла. Важливим завданням є послідовна реалізація Закону України «Про основні засади житлової політики» та подальше вдосконалення правових, економічних та організаційних засад для забезпечення реалізації права на житло з урахуванням потреб різних груп населення, таких як внутрішньо переміщені особи, ветерани війни, військовослужбовці, багатодітні сім'ї, молодь, особи з інвалідністю тощо.

Крім того, в умовах безпрецедентних викликів система соціального захисту має забезпечувати стабільність і збалансованість підходів до підтримки населення. З метою посилення соціального захисту актуальним є запровадження ефективних механізмів підтримки найбільш вразливих груп населення та підвищення адресності надання соціальної допомоги, усунення адміністративних бар'єрів для її своєчасного отримання, зокрема у випадках затримки призначення або виплати чи безпідставного припинення виплат. Зберігаються проблеми щодо забезпечення належного рівня соціального захисту потерпілих від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, безробітних і пенсіонерів. Окремі питання реалізації прав у сферах соціального страхування, пенсійного забезпечення та зайнятості залишаються неврегульованими або потребують звернення громадян до суду для їх захисту, що негативно впливає на доступність та ефективність реалізації відповідних соціальних прав. На практиці жителі багатьох територіальних громад не мають належного доступу до базових соціальних послуг, що поглиблює нерівність і соціальну вразливість населення. Особливо гостро постає необхідність гарантування рівного доступу до соціальних послуг для осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

приведення законодавства України у сфері праці у відповідність з актами права Європейського Союзу (acquis ЄС) щодо різних аспектів реалізації права на працю, зокрема, шляхом урегулювання платформної, дистанційної, надомної роботи, розширення гнучких форм зайнятості;

посилення захисту прав окремих категорій працівників, зокрема домашніх працівників і моряків, шляхом приведення у відповідність із міжнародними стандартами;

посилення гарантій реалізації права на своєчасну та повну оплату праці, а також удосконалення системи моніторингу і контролю за виплатою заробітної плати та сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

удосконалення трудового законодавства з метою ефективного забезпечення принципу рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, зокрема сприяння в розробці політик забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на рівні роботодавців;

удосконалення механізмів запобігання, виявлення та ефективного реагування на випадки дискримінації, сексуальні домагання та інші форми насильства у сфері праці;

розвиток альтернативних способів урегулювання спорів у сфері праці, зокрема сприяння практичному застосуванню медіації, для врегулювання індивідуальних трудових спорів та механізмів альтернативного врегулювання колективних трудових спорів;

удосконалення системи соціального захисту різних категорій населення із забезпеченням адресності та цифровізації надання підтримки;

удосконалення системи надання соціальних послуг та послуг з догляду з урахуванням викликів, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, та потреб різних груп населення в межах фінансових можливостей держави, із забезпеченням рівного доступу;

забезпечення послідовної реалізації Закону України «Про основні засади житлової політики» та подальшого вдосконалення житлового законодавства і механізмів реалізації права на житло з урахуванням потреб різних груп населення;

удосконалення механізму надання грошової допомоги працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям і посадовим особам місцевого самоврядування у зв'язку зі шкодою, заподіяною їхньому життю та здоров'ю внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, шляхом усунення виявлених проблем правового регулювання.

Очікувані результати:

удосконалено трудове законодавство України відповідно до міжнародних стандартів та актів права Європейського Союзу (acquis ЄС), посилено захист трудових прав працівників, зокрема домашніх працівників і моряків;

функціонують дієві механізми, що забезпечують своєчасну та повну оплату праці, рівні права і можливості жінок і чоловіків, а також запобігання дискримінації, сексуальним домаганням та іншим формам насильства у сфері праці й ефективне реагування на такі випадки;

працівники та роботодавці мають доступ до ефективних механізмів альтернативного врегулювання індивідуальних і колективних трудових спорів, зокрема шляхом застосування медіації у випадках, передбачених законодавством;

система соціального захисту забезпечує своєчасну, адресну та доступну підтримку осіб, які опинилися у складних життєвих обставинах;

забезпечено доступність соціальних послуг і послуг з догляду з урахуванням потреб різних груп населення, зокрема осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах;

створено умови для ефективної реалізації права на житло з урахуванням потреб різних груп населення;

функціонує ефективний механізм, який забезпечує своєчасне надання грошової допомоги працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям і посадовим особам місцевого самоврядування, у зв'язку зі шкодою їх життю та здоров'ю, завданою внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Операційна ціль 10. Забезпечення права людини на охорону здоров'я

Право на охорону здоров'я є одним з основоположних прав людини, що забезпечує належний рівень фізичного та психічного здоров'я, включаючи рівний і гарантований доступ до якісної та безпечної медичної допомоги, профілактичних заходів та безпеку середовища життєдіяльності.

Сфера охорони здоров'я в Україні зазнала суттєвого впливу пандемії під час спалаху гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, що актуалізувало потребу в системних реформах, спрямованих на забезпечення стійкості, доступності та ефективності медичної допомоги в кризових ситуаціях.

Слід відзначити, що протягом останніх років система надання медичних послуг зазнала суттєвих змін, зокрема, у сфері психологічної, психіатричної та реабілітаційної допомоги.

Водночас унаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України зберігається значне навантаження на національну систему охорони здоров'я, що зумовлене, зокрема, пошкодженням або повним руйнуванням об'єктів та обладнання закладів охорони здоров'я, ускладненням доступу до медичної допомоги, лікарських засобів і медичних виробів, особливо на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією.

Життя в умовах тривалого стресу, систематичні обстріли, ракетні атаки та інші прояви збройної агресії Російської Федерації проти України мають значний негативний вплив на психічне здоров'я населення, унаслідок чого спостерігається суттєве погіршення стану психічного здоров'я населення, зростання поширеності психічних розладів, зокрема посттравматичного стресового розладу, тривожних і депресивних розладів. Крім того, повномасштабне військове вторгнення Російської Федерації в Україну зумовило ряд серйозних проблем щодо доступу до медичної допомоги, медико-психологічної реабілітації та ефективної системи направлення на лікування військовослужбовців.

Необхідно посилити систему готовності і реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я, зокрема щодо захисту від біологічних, хімічних та ядерних загроз. У контексті протидії поширенню особливо небезпечних інфекційних захворювань пріоритетним залишається реалізація прав на охорону здоров'я осіб, які живуть з ВІЛ/СНІД, осіб, які належать до ключових груп інфікування, та осіб, які хворіють на туберкульоз, зокрема шляхом виконання Державної стратегії у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та вірусним гепатитам на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 року № 1415-р, операційного плану заходів з реалізації у 2024–2026 роках Державної стратегії у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та вірусним гепатитам на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 червня 2024 року № 564-р.

Спостерігається недостатній рівень обізнаності населення щодо реалізації своїх прав у сфері охорони здоров'я, що, зокрема, призводить до необґрунтованої оплати медичних послуг, які мають надаватися безоплатно, а також до негативних наслідків самолікування та використання недоказових методів лікування.

Окремими проблемами, що поглиблюють демографічну кризу, є низьке значення показника «середня очікувана тривалість життя», зменшення чисельності населення та низький рівень народжуваності, передчасна смертність, пов'язана, зокрема, із вживанням тютюнових виробів та зловживанням алкогольними напоями.

З метою забезпечення відповідності стандартам ЄС у сфері охорони здоров'я та узгодження національних показників здоров'я з міжнародними стандартами необхідно продовжувати адаптацію національного законодавства у цій сфері.

Подальше приведення законодавства України у сфері охорони здоров'я у відповідність із правом Європейського Союзу (acquis ЄС) здійснюватиметься, зокрема, у частині забезпечення прав пацієнтів, доступу до якісної та безпечної медичної допомоги, а також забезпечення якості, безпеки та належного обігу лікарських засобів і медичних виробів тощо, що дасть змогу створити підґрунтя для комплексного вирішення проблем у галузі охорони здоров'я та підвищення ефективності функціонування системи загалом.

Окремі проблеми забезпечення прав людини у цій сфері також визначені та вирішуються в рамках реалізації Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 року № 34-р, Концепції розвитку охорони психічного здоров'я в Україні на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 року № 1018-р, Національної стратегії контролю злоякісних новоутворень на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 серпня 2024 року № 730-р, плану дій з реалізації у 2026–2028 роках Національної стратегії контролю злоякісних новоутворень на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2026 року № 165-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення гарантованого обсягу якісної, безоплатної (в рамках програми медичних гарантій) та доступної медичної допомоги, реабілітаційних послуг, що спрямовані на потреби населення;

формування та реалізація системного і скоординованого підходу до забезпечення своєчасної та ефективної медичної допомоги військовослужбовцям у всіх періодах лікування і реабілітації;

забезпечення належного доступу до якісних та безпечних лікарських засобів та медичних виробів, зокрема в сільській місцевості, віддалених та важкодоступних районах, а також на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії;

покращення якості та збільшення тривалості життя населення, зокрема шляхом профілактики захворювань і їх раннього виявлення, зниження рівня вживання тютюнових виробів та алкогольних напоїв, заохочення самозбережувальної поведінки;

упровадження комплексних заходів, спрямованих на розвиток та підтримку репродуктивних технологій, а також підтримку материнства і батьківства;

створення безпечних умов для населення у закладах охорони здоров'я, зокрема для маломобільних груп, зокрема шляхом облаштування доступних захисних споруд цивільного захисту;

посилення спроможності системи громадського здоров'я щодо реагування на надзвичайні ситуації біологічного, хімічного, радіаційного та ядерного характеру;

підвищення рівня обізнаності населення щодо шкоди самолікування і використання недоказових методів лікування, а також обізнаності пацієнтів та медичних працівників стосовно прав людини у сфері охорони здоров'я;

забезпечення ефективної профілактики і лікування психічних розладів, зокрема посттравматичного стресового розладу, тривожних і депресивних станів, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України.

Очікувані результати:

населенню забезпечено доступ до якісних та безпечних лікарських засобів і медичних виробів у межах державних фінансових гарантій надання медичних послуг та лікарських засобів;

послуги з охорони психічного здоров'я є доступними, інтегрованими та відповідають потребам населення в умовах війни та повоєнного відновлення;

показники здоров'я населення є наближеними до європейських стандартів, зокрема за показником «середня очікувана тривалість життя»;

рівень обізнаності населення щодо шкоди самолікування та використання недоказових методів лікування, а також обізнаності пацієнтів та медичного персоналу стосовно прав людини у сфері охорони здоров'я підвищено;

система підтримки репродуктивного здоров'я сприяє підвищенню народжуваності, охороні материнства і батьківства.

Операційна ціль 11. Забезпечення права на безпечне довкілля

Реалізація права на безпечне для життя і здоров'я довкілля є невід'ємною складовою забезпечення та захисту екологічних прав людини. Важливе значення для дотримання цього права має належний рівень забезпечення населення якісною і безпечною питною водою для задоволення санітарно-гігієнічних і побутових потреб, а також реалізація права на доступ до екологічної інформації та участь громадськості у прийнятті рішень.

ДОКУМЕНТИ

В умовах збройної агресії Російської Федерації проти України забезпечення права на безпечне довкілля ускладнилося. Бойові дії призвели до масштабної шкоди довкіллю, включно з руйнуванням природних ландшафтів, забрудненням ґрунтів, водних ресурсів та атмосферного повітря, знищенням екосистем і деградацією лісів. Руйнування об'єктів критичної інфраструктури, пожежі, витоки небезпечних хімічних речовин, обстріли промислових підприємств і нафтобаз спричинили появу нових джерел забруднення, зокрема токсичними речовинами та небезпечними відходами.

За даними Державної екологічної інспекції України, від початку повномасштабного військового вторгнення Російської Федерації в Україну станом на 1 липня 2026 року розраховано розмір шкоди, завданої стосовно земельних, водних ресурсів, морських вод, атмосферного повітря та природно-заповідного фонду, який становить 7 трлн 074 млрд 628 млн 194 тис. гривень.

Крім того, системи водозабезпечення та міжбасейнового перерозподілу водних ресурсів України зазнали значних руйнувань і пошкоджень, що істотно ускладнило реалізацію права людини на якісну та безпечну питну воду, а також санітарно-епідемічне благополуччя. Залишається критичним питання щодо зростання дефіциту питної води належної якості, обмеження можливостей її споживання та забезпечення водопостачанням територій, які постраждали внаслідок бойових дій.

Катастрофічним за своїми наслідками стали підрив і руйнування Російською Федерацією Каховської гідроелектростанції, а також знищення інших гідроелектростанцій, що призвело до затоплення населених пунктів, зникнення цих водосховищ та виведення з ладу іригаційних мереж. Ці наслідки створюють довгострокові ризики для реалізації права людини на достатній життєвий рівень і право на безпечне для життя та здоров'я довкілля.

Значні обсяги накопичених відходів, недосконалість системи об'єктів управління відходами, а також утворення відходів руйнації внаслідок бойових дій поглиблюють забруднення довкілля та створюють загрозу здоров'ю населення. Ситуацію ускладнюють недостатня ефективність державного нагляду (контролю) за додержанням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища і обмежений рівень екологічної культури населення.

Недоліки у функціонуванні інституційної системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, необхідність забезпечення дієвого захисту екологічних прав людини, а також наслідки повномасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України та зростання антропогенного впливу на довкілля зумовлюють потребу в поглибленні спеціалізації і регулярному підвищенні кваліфікації працівників правоохоронних органів, прокурорів, суддів щодо виявлення, розслідування та судового розгляду кримінальних правопорушень проти довкілля.

Актуальним залишається забезпечення реалізації права на вільний доступ до інформації про стан довкілля та участь громадськості у прийнятті рішень з питань, що стосуються довкілля, відповідно до положень Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля. Недостатня повнота і доступність інформації про стан довкілля вимагають подальшої модернізації системи державного моніторингу навколишнього природного середовища та посилення інституційної спроможності державних органів у відповідній сфері з метою підвищення прозорості і наближення регулювання до міжнародних стандартів. У цьому контексті потребують удосконалення механізми оцінки впливу на довкілля і стратегічної екологічної оцінки, зокрема в частині своєчасного інформування громадськості, забезпечення доступу до відповідної документації та ефективної участі у процесі прийняття рішень.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно, зокрема з урахуванням Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», Водної стратегії України на період до 2050 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2022 року № 1134-р, операційного плану реалізації у 2025–2027 роках Водної стратегії України на період до 2050 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2025 року № 1412-р, Державної цільової програми комплексного водозабезпечення територій, які зазнали впливу воєнних дій, на період до 2030 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2024 року № 884-р, Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 року № 820-р, Національного плану управління відходами до 2033 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2024 року № 1353-р, Державної цільової екологічної програми технічної модернізації підприємств водовідведення та очищення стічних вод, що перебувають у державній або комунальній власності, на період до 2034 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2025 року № 1502-р, Концепції Державної цільової соціальної програми покращення питного водопостачання України на період до 2035 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1271-р, Державної стратегії управління лісами України до 2035 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 року № 1777-р, операційного плану заходів з реалізації у 2025–2027 роках Державної стратегії управління лісами України до 2035 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2025 року № 1356-р.

Вирішення екологічних проблем потребує системного підходу та інтеграції відповідних питань у процес формування і реалізації державної політики в інших сферах. У цьому контексті необхідним є продовження адаптації законодавства України до вимог права Європейського Союзу (acquis ЄС) у сферах охорони навколишнього природного середовища, захисту довкілля та зміни клімату, а також забезпечення його належного впровадження, що потребуватиме значних системних змін у законодавстві, зокрема його оновлення, удосконалення і створення відповідних інституційних механізмів, формування необхідних технічних передумов.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення адаптації законодавства України до вимог Європейського Союзу (acquis ЄС) у сферах охорони навколишнього природного середовища, захисту довкілля та зміни клімату і належного його впровадження;

удосконалення інституційної системи захисту екологічних прав людини, зокрема державного нагляду (контролю) за додержанням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, поглиблення спеціалізації та забезпечення регулярного підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів, прокурорів і суддів щодо виявлення, розслідування та судового розгляду кримінальних правопорушень проти довкілля;

покращення стану водних ресурсів, забезпечення населення якісною питною водою і забезпечення здійснення належного державного моніторингу у сфері питної води та питного водопостачання;

удосконалення системи управління відходами, зокрема забезпечення ефективного поводження з відходами від руйнувань, що утворюються внаслідок бойових дій, з метою їх підготовки до повторного використання та рециклінгу для відновлення країни;

підвищення рівня екологічної культури населення, забезпечення реалізації права на вільний доступ до інформації про стан довкілля та участь громадськості у процесі прийняття рішень з питань, що стосуються довкілля, відповідно до Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля;

забезпечення належного врахування результатів стратегічної екологічної оцінки під час розроблення і реалізації документів стратегічного планування та державної регіональної політики;

забезпечення ефективного державного моніторингу стану навколишнього природного середовища, зокрема атмосферного повітря, ужиття заходів для зменшення його забруднення, контролю за рівнями шуму, а також інформування населення про екологічну ситуацію.

Очікувані результати:

підвищено рівень безпеки довкілля для життя і здоров'я людини;

функціонує ефективна інституційна система захисту екологічних прав людини, що включає дієвий державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, а також належну спеціалізацію і професійну підготовку суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів, що забезпечує ефективне запобігання, виявлення і припинення порушень, які створюють загрозу довкіллю та здоров'ю людини;

досягнуто належного рівня забезпечення населення якісною і безпечною питною водою;

налагоджено управління відходами, що утворюються внаслідок бойових дій;

удосконалено державний моніторинг стану навколишнього природного середовища та забезпечено регулярне інформування населення про екологічну ситуацію, зокрема про якість атмосферного повітря;

зріс рівень екологічної культури населення.

Операційна ціль 12. Захист персональних даних

Захист персональних даних є складовою права на недоторканність особистого і сімейного життя і передбачає гарантування фізичній особі, персональні дані якої обробляються, прав, зокрема, на доступ до своїх персональних даних і отримання інформації про умови надання такого доступу, а також інформації про третіх осіб, яким передаються такі персональні дані, на захист своїх персональних даних від незаконної обробки та випадкової втрати, звертатися зі скаргами на обробку своїх персональних даних до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до суду, відкликати згоду на обробку персональних даних, знати механізм автоматичної обробки персональних даних.

Вимоги щодо захисту персональних даних мають наскрізний характер. Вони поширюються на всі сфери суспільного життя і є невід'ємною складовою забезпечення та захисту прав і свобод людини. Такі вимоги застосовуються до будь-яких цілей обробки персональних даних, незалежно від володільця чи розпорядника персональних даних, технологій, що використовуються, зокрема технологій штучного інтелекту, а також від мети і засобів їх обробки.

В умовах збройної агресії Російської Федерації проти України захист права на приватність і безпечне цифрове середовище набуває критичного значення, оскільки незаконне використання персональних даних може становити безпосередню загрозу життю і безпеці людей, а також національній безпеці України, зокрема, шляхом ідентифікації місця перебування людини, її близьких осіб, кола соціальних контактів, використання інформації для тиску, примусу до співпраці чи інформаційно-психологічних впливів.

Особливо небезпечними є витоки даних про військовослужбовців, працівників розвідувальних та правоохоронних органів, ветеранів війни, осіб, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, членів їх сімей. Відтак існує необхідність посилення захисту баз персональних даних, особливо тих, які обробляються в складових сектору безпеки і оборони, інших державних органах.

Динамічне збільшення обсягів цифрових даних зумовлює необхідність запровадження додаткових ефективних заходів кібербезпеки та гарантування належного захисту персональних даних. Ці виклики посилюються в умовах активного розвитку та впровадження технологій штучного інтелекту, які дедалі більше впливають на процеси збирання, накопичення, зберігання, обробки, формування, поширення та доступу до інформації. Проблемою залишається накопичення надмірних баз персональних даних, володільцями та/або розпорядниками яких є юридичні особи усіх форм власності, органи державної влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні особи — підприємці, які обробляють персональні дані.

Відсутність чітко визначених підзаконними нормативно-правовими актами процедур обробки та захисту таких даних призводить до фрагментарності і несистемності у забезпеченні принципів законності та пропорційності. Також проблемою є неправомірна обробка персональних даних, зокрема без належної правової підстави або з порушенням установлених законодавством вимог, що порушує право на повагу приватного життя та створює додаткові ризики витоку і зловживання інформацією. Недостатній рівень обізнаності суб'єктів владних повноважень, суб'єктів господарювання та населення щодо вимог законодавства у сфері захисту персональних даних, прав суб'єктів персональних даних та обов'язків володільців і розпорядників персональних даних негативно впливає на практику обробки персональних даних та ускладнює забезпечення належного рівня їх захисту.

Окремої уваги потребує забезпечення належного рівня захисту персональних даних дітей, а також гарантування конфіденційності інформації про потерпілих (постраждалих) у кримінальних провадженнях, зокрема щодо воєнних злочинів, у тому числі сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України.

Підготовка та підвищення кваліфікації фахівців у сфері захисту персональних даних потребують систематичного підходу. Водночас відсутність інституційного механізму незалежного контролю за додержанням права на захист персональних даних ускладнює реалізацію законодавчих гарантій та знижує ефективність запобігання порушенням. Також законодавство України у сфері захисту персональних даних потребує подальшого вдосконалення та приведення у відповідність зі стандартами Ради Європи та актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема із положеннями Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних), а також Директиви (ЄС) 2016/680 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних компетентними органами для цілей запобігання, розслідування, виявлення або переслідування за вчинення кримінальних правопорушень або виконання кримінальних покарань і про вільний рух таких даних, а також про скасування Рамкового рішення Ради 2008/977/ЮНА.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення приведення національного законодавства у сфері захисту персональних даних у відповідність із актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року;

посилення інституційної спроможності та забезпечення ефективності незалежного контролю за додержанням законодавства у сфері захисту персональних даних відповідно до європейських стандартів;

підвищення рівня обізнаності населення, суб'єктів господарювання та суб'єктів владних повноважень щодо прав і обов'язків у сфері захисту персональних даних з метою забезпечення належної обробки та запобігання порушенням права на повагу до приватного життя;

створення ефективних механізмів для запобігання та протидії неправомірній обробці персональних даних дітей, зокрема розповсюдження фото- та відеоматеріалів без згоди батьків, інших законних представників дитини або самих дітей;

удосконалення системи управління персональними даними для запобігання створенню та зберіганню надмірних баз даних.

Очікувані результати:

забезпечено ефективні механізми реалізації права на захист персональних даних і правовий захист у разі їх порушення з урахуванням ризиків, пов'язаних із цифровізацією та використанням технологій штучного інтелекту;

підвищено рівень обізнаності населення, суб'єктів господарювання та суб'єктів владних повноважень щодо прав і обов'язків у сфері захисту персональних даних;

запроваджено ефективні механізми контролю та гарантії захисту від неправомірного збирання, використання і поширення персональних даних;

підвищено рівень захисту персональних даних дітей;

удосконалено практики обробки та зберігання персональних даних з метою запобігання надмірному збиранню й зберіганню таких даних.

Операційна ціль 13. Забезпечення права на доступ до правосуддя

Право на доступ до правосуддя передбачає можливість безперешкодного звернення до суду для захисту прав, свобод та законних інтересів. Крім того, суб'єкти правовідносин мають право на доступ до передбачених законом позасудових механізмів захисту прав.

Унаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України реалізація права на доступ до правосуддя для значної кількості осіб ускладнилася. Вимушене припинення роботи частини судів, зміна територіальної підсудності судових справ, масове переміщення осіб, а також ускладнення процесу обліку справ і доступу до інформації про їх розгляд негативно вплинули на можливість осіб своєчасно реалізовувати право на судовий захист.

У зв'язку з цим, актуальним є вдосконалення механізмів визначення та зміни територіальної підсудності судових справ, зокрема шляхом запровадження міжсудового (екстериторіального) автоматизованого розподілу справ з урахуванням чітких критеріїв, установлених законодавством. Такий підхід дасть змогу забезпечити безперервність здійснення правосуддя, рівномірне використання кадрового потенціалу судової системи та своєчасний розгляд справ у разі неможливості роботи окремих судів або істотного ускладнення доступу до них.

В умовах воєнного стану, безпекових загроз, регулярних повітряних тривог, а також перебоїв з енергопостачанням і зв'язком особливої актуальності набуває питання подальшої цифрової трансформації судочинства. Зазначене зумовлює необхідність розширення можливостей дистанційної участі в судових засіданнях, проведення судових засідань у режимі відеоконференції з метою забезпечення доступу до правосуддя.

Функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, електронних кабінетів і механізмів участі в судових засіданнях у режимі відеоконференції створює передумови для реалізації процесуальних прав учасників справи незалежно від їх місця перебування. Водночас безперервність здійснення правосуддя потребує належного технічного й організаційного забезпечення роботи судів.

Гарантування доступу до безоплатної правничої допомоги є одним із ключових елементів реалізації права на доступ до правосуддя для осіб, які мають право на її отримання відповідно до Закону України «Про безоплатну правничу допомогу».

В умовах дії правового режиму воєнного стану надання такої допомоги ускладнюється внаслідок обмеження можливостей забезпечення її доступності для осіб, які перебувають на територіях ведення бойових дій та тимчасово окупованій території України, що створює додаткові перешкоди в реалізації права на отримання відповідної допомоги, зокрема для осіб похилого віку, осіб з інвалідністю та інших вразливих категорій населення.

Забезпечення ефективності правосуддя передбачає також дотримання розумних строків судового розгляду, наявність дієвих засобів юридичного захисту, на чому наголошено Європейським судом з прав людини у справах «Меріт проти України» (заява № 66561/01) і «Світлана Науменко проти України» (заява № 41984/98).

Крім того, продовжує залишатися актуальною проблема забезпечення своєчасного та повного виконання рішень національних судів, системний характер якої раніше був предметом розгляду Європейського суду з прав людини, зокрема у справах «Юрій Миколайович Іванов проти України» (заява № 40450/04) та «Бурмич та інші проти України» (заява № 46852/13).

Існування цієї проблеми зумовлене недоліками нормативно-правового регулювання та адміністративної практики органів державної влади, які мають системний характер і потребують комплексних законодавчих та інституційних змін. Відповідні заходи поступово впроваджуються в межах виконання плану заходів щодо реалізації Національної стратегії розв'язання проблеми невиконання рішень судів, боржниками за якими є державний орган або державне підприємство, установа, організація, на період до 2027 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 березня 2021 року № 210-р.

Окремої уваги потребує забезпечення належного доступу до правосуддя для осіб, які потребують додаткових гарантій такого доступу, дотримання дружнього до дитини підходу в судових і позасудових процедурах, зокрема шляхом реалізації Національної стратегії захисту прав дитини у сфері юстиції на період до 2028 року та операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2028 роках, схвалених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 липня 2025 року № 708-р.

Актуальним залишається питання розвитку системи позасудового врегулювання спорів і підвищення рівня обізнаності населення щодо доступних механізмів альтернативного вирішення спорів. Щодо необхідності вдосконалення відповідних механізмів, зокрема, зазначено в аналітичному звіті Організації економічного співробітництва та розвитку (OECP) «OECD Justice Review of Ukraine: Delivering Better Justice Outcomes for People», опублікованому в червні 2026 року. Недостатній розвиток таких механізмів та низький рівень поінформованості населення про можливості їх використання обмежують доступність альтернативних способів урегулювання спорів. У зв'язку з цим важливим є розвиток механізмів альтернативного вирішення спорів як додаткових способів захисту прав та законних інтересів, що доповнюють судовий захист.

Забезпечення ефективного доступу до правосуддя відповідно до європейських стандартів є невід'ємною складовою реформ у сфері верховенства права та передбачає, зокрема, здійснення комплексу заходів у межах виконання Дорожньої карти з питань верховенства права, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р, спрямованих на зміцнення незалежності, ефективності і доступності системи правосуддя, забезпечення належних процесуальних гарантій та ефективних засобів юридичного захисту.

У цьому контексті приведення національного законодавства у відповідність зі стандартами Європейського Союзу у сфері процесуальних прав підозрюваних та обвинувачених у кримінальному провадженні потребує подальшої імплементації ключових актів права Європейського Союзу (acquis ЄС) та ефективного застосування відповідних положень на практиці.

Актуальним викликом залишається необхідність формування комплексної системи підтримки потерпілих, що передбачатиме належне інформування про перебіг кримінального провадження та доступ до спеціалізованої допомоги, з урахуванням стандартів і вимог, визначених відповідними актами права Європейського Союзу (acquis ЄС).

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

удосконалення та розширення можливостей проведення дистанційних судових проваджень, забезпечення ефективних механізмів участі в судовому засіданні в режимі відеоконференції з урахуванням розвитку цифрових технологій;

удосконалення правових та організаційних механізмів визначення територіальної підсудності судових справ, зокрема шляхом запровадження міжсудового (екстериторіального) автоматизованого розподілу окремих категорій справ, з метою забезпечення безперервного та ефективного здійснення правосуддя;

удосконалення правового регулювання у сфері кримінального і цивільного судочинства та практики його здійснення з метою забезпечення ефективного судочинства відповідно до вимог статей 6, 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та виконання рішень Європейського суду з прав людини в цій сфері, а також запровадження ефективного засобу захисту у випадках надмірної тривалості судового розгляду відповідно до стандартів Європейського суду з прав людини;

забезпечення своєчасного та повного виконання судових рішень, які набрали законної сили і були звернуті до виконання, зокрема рішень, боржниками за якими є державні органи, державні підприємства, установи та організації, усунення системних причин невиконання або тривалого виконання судових рішень шляхом удосконалення законодавчих, інституційних і фінансових механізмів їх виконання відповідно до вимог статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини;

забезпечення належного врахування практики Європейського суду з прав людини в діяльності органів судової влади та суддівського врядування з метою підвищення рівня якості правосуддя і запобігання порушенням прав людини, зокрема шляхом належного офіційного перекладу та оприлюднення відповідної практики, підготовки узагальнень такої практики, включення відповідних питань до програм підготовки і навчання суддів, а також систематичного аналізу практики Європейського суду з прав людини для виявлення та усунення недоліків у національній судовій практиці;

розвиток інституту позасудового захисту прав людини і підвищення рівня обізнаності про альтернативні способи вирішення спорів;

приведення законодавства щодо процесуальних прав підозрюваних, обвинувачених та потерпілих у кримінальних провадженнях у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами і забезпечення його належного застосування;

забезпечення дотримання стандартів правосуддя, дружнього до дитини, та процесуальних гарантій для дітей в усіх формах їх взаємодії з системою правосуддя незалежно від їх процесуального статусу, зокрема у кримінальному, цивільному та адміністративному судочинстві, у провадженнях в справах про адміністративні правопорушення, а також у відповідних позасудових процедурах;

посилення спроможності системи надання безоплатної первинної та вторинної правничої допомоги з метою підвищення її доступності та якості, зокрема для осіб, які потребують додаткових гарантій доступу до правосуддя;

підвищення рівня цифрової грамотності учасників судових проваджень та інших учасників відповідних правовідносин, зокрема з метою забезпечення ефективної участі у судових засіданнях у режимі відеоконференції.

Очікувані результати:

забезпечено право кожного на доступ до правосуддя, здійснення його в розумні строки з урахуванням міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

підвищено сталість функціонування судової системи, зокрема шляхом розвитку дистанційного судочинства та вдосконалення механізмів визначення територіальної підсудності судових справ;

розвинено альтернативні методи вирішення спорів, підвищено рівень правової обізнаності населення щодо можливостей їх застосування;

забезпечено відповідність національного законодавства та практики у сфері процесуальних прав у кримінальному провадженні міжнародним, зокрема європейським, стандартам, у тому числі щодо прав підозрюваних, обвинувачених та потерпілих;

підвищено ефективність виконання судових рішень і посилено гарантії своєчасного та повного їх виконання, зокрема рішень, боржниками за якими є державні органи, державні підприємства, установи, організації;

забезпечено належний доступ до правосуддя для осіб, які потребують додаткових гарантій такого доступу, зокрема шляхом упровадження дружнього до дитини підходу в судових процедурах, а також забезпечено відповідні гарантії захисту прав та інтересів таких осіб у позасудових процедурах;

забезпечено доступ до своєчасної і якісної безоплатної первинної та вторинної правничої допомоги, зокрема для осіб, які потребують додаткових гарантій доступу до правосуддя;

забезпечено опанування учасниками судових проваджень та іншими учасниками відповідних правовідносин необхідних цифрових навичок для ефективного користування електронними сервісами судової влади, у тому числі інструментами дистанційної участі в судових засіданнях.

Операційна ціль 14. Запобігання та протидія дискримінації, мові ворожнечі і кримінальним правопорушенням з мотивів нетерпимості, дотримання прав ЛГБТІК+

Запобігання та протидія дискримінації передбачає вжиття заходів щодо недопущення будь-яких форм нерівного ставлення та обмеження прав і свобод осіб за ознаками статі, раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, етнічного і соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками, а також усунення наслідків такої дискримінації і забезпечення рівності в усіх сферах суспільного життя.

Окремої уваги потребує посилення захисту прав і свобод осіб, які є особливо вразливими до проявів дискримінації, зокрема осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, осіб з інвалідністю тощо.

Мова ворожнечі та кримінальні правопорушення з мотивів нетерпимості (ненависті) потребують комплексного реагування з метою гарантування поваги до гідності кожної людини відповідно до актів права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема Рамкового рішення Ради 2008/913/ЮНА від 28 листопада 2008 року про боротьбу з деякими формами та проявами расизму і ксенофобії засобами кримінального права та Директиви Ради 2000/43/ЄС від 29 червня 2000 року про імплементацію принципу однакового ставлення до осіб незалежно від расового або етнічного походження.

Актуальними в зазначених сферах залишаються такі проблемні питання:

запобігання та протидія дискримінації — потреба у подальшому вдосконаленні механізмів забезпечення захисту від дискримінації, зокрема в частині впровадження адміністративної відповідальності за такі правопорушення, і необхідність створення системи збору, обробки, аналізу, обміну та оприлюднення дезагрегованих даних про такі випадки;

протидія мові ворожнечі — необхідність вдосконалення правового регулювання механізмів захисту від мови ворожнечі, зокрема в цифровому середовищі, та посилення міжінституційної координації в її виявленні і протидії мові ворожнечі;

кримінальні правопорушення з мотивів нетерпимості (ненависті) — потреба у подальшому вдосконаленні кримінально-правових механізмів реагування, зокрема щодо належного встановлення та врахування мотиву нетерпимості (ненависті) працівниками правоохоронних органів, а також упровадження уніфікованих підходів до розслідування і розгляду таких справ.

Положення законодавства України про кримінальну відповідальність, які підлягають застосуванню правоохоронними органами в частині кваліфікації діянь, що містять ознаки мови ворожнечі, не повною мірою забезпечують належне охоплення всіх її проявів з огляду на постійний розвиток суспільних відносин та ускладнення їх правового регулювання.

Окремим проблемним аспектом залишається відсутність спеціальних процесуальних механізмів розгляду справ про дискримінацію, що ускладнює доступ потерпілих осіб до правосуддя. Крім того, положення національного законодавства потребують гармонізації з актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема в частині розподілу тягаря доказування у справах про дискримінацію відповідно до положень Директиви Ради 2004/113/ЄС від 13 грудня 2004 року про імплементацію принципів рівності чоловіків і жінок у доступі до товарів і надання послуг. Такі зміни спрямовані на усунення процесуальних лакун, які можуть перешкоджати ефективному захисту від дискримінації.

Окремої уваги в частині захисту потерпілих від дискримінації, мови ворожнечі та кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті) заслуговує забезпечення їх доступу до безоплатної вторинної правничої допомоги стосовно питань, пов'язаних із захистом їх прав і законних інтересів.

ЛГБТІК+ залишаються однією із груп з підвищеним ризиком дискримінації, мови ворожнечі та інших проявів нетерпимості (ненависті). Сексуальна орієнтація, гендерна ідентичність, гендерне самовираження та статеві ознаки (характеристики) потребують більш чіткого й послідовного відображення в законодавстві, зокрема у положеннях, що регулюють відповідальність за кримінальні правопорушення з мотивів нетерпимості, та в механізмах захисту від дискримінації. Крім того, зберігаються проблеми, пов'язані з недостатньою обізнаністю ЛГБТІК+ щодо механізмів захисту своїх прав, недостатнім рівнем довіри до органів державної влади та наявних механізмів захисту прав, побоюванням щодо стигматизації тощо. Унаслідок цього значна частина постраждалих не звертається по допомогу, навіть за наявності передбачених законодавством підстав для захисту своїх прав.

Потребують подальшого вдосконалення механізми доступу ЛГБТІК+ до соціального захисту, адміністративних, соціальних, медичних, освітніх та інших послуг, правничої допомоги.

З огляду на необхідність забезпечення ефективного механізму захисту від дискримінації особливого значення набуває належна інституційна спроможність національного органу з питань рівності. Посилення інституційної спроможності Уповноважено-

ДОКУМЕНТИ

го як національного органу з питань рівності, зокрема забезпечення належного обсягу його повноважень, достатніх людських, фінансових і технічних ресурсів та гарантій його незалежності, є важливою складовою виконання Україною зобов'язань у сфері європейської інтеграції, зокрема з урахуванням положень Директиви Ради (ЄС) 2024/1499 від 7 травня 2024 року щодо стандартів для органів з питань рівності у сфері рівного ставлення до осіб незалежно від їхнього расового чи етнічного походження, рівного ставлення у питаннях зайнятості та професійної діяльності незалежно від релігії чи переконань, інвалідності, віку чи сексуальної орієнтації, рівного ставлення до жінок і чоловіків у питаннях соціального забезпечення та у доступі до товарів і послуг та їх наданні, а також про внесення змін до Директив 2000/43/ЄС та 2004/113/ЄС, Директиви (ЄС) 2024/1500 Європейського Парламенту та Ради від 14 травня 2024 року щодо стандартів для органів з питань рівності у сфері рівного ставлення та рівних можливостей між жінками та чоловіками у питаннях зайнятості та професійної діяльності, а також про внесення змін до Директив 2006/54/ЄС та 2010/41/ЄС.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

удосконалення законодавства України у сфері запобігання та протидії дискримінації, мові ворожнечі та кримінальним правопорушенням з мотивів нетерпимості (ненависті) відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

створення та розвиток механізмів збирання, оброблення, аналізу, обміну та оприлюднення дезагрегованих даних про випадки та прояви дискримінації з посиленням міжвідомчої та міжсекторальної координації і взаємодії, забезпеченням доступності таких даних;

забезпечення участі національного органу з питань рівності у формуванні та функціонуванні системи збирання, дезагрегації, аналізу та використання даних про дискримінацію, зокрема за захищеними ознаками і сферами суспільних відносин, з метою оцінювання стану забезпечення рівності, виявлення проявів дискримінації та підготовки відповідних рекомендацій відповідно до Директиви Ради (ЄС) 2024/1499 від 7 травня 2024 року, а також Директиви (ЄС) 2024/1500 Європейського Парламенту та Ради від 14 травня 2024 року;

забезпечення ефективності механізмів юридичного захисту від дискримінації в судових та адміністративних провадженнях;

удосконалення системи обліку кримінальних правопорушень на ґрунті нетерпимості (ненависті) та мови ворожнечі, а також забезпечення належного розслідування і притягнення до відповідальності за такі правопорушення;

підвищення рівня обізнаності населення, зокрема ЛГБТІК+, щодо механізмів захисту прав у сфері запобігання та протидії дискримінації, мови ворожнечі і кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті), а також сприяння формуванню толерантного і недискримінаційного суспільного середовища;

розвиток інституційної спроможності органів державної влади, органів місцевого самоврядування у сфері запобігання та протидії дискримінації, а також належного реагування на правопорушення, пов'язані з насильством на ґрунті нетерпимості (ненависті) та мовою ворожнечі;

запровадження проходження навчання для працівників правоохоронних органів і суддів щодо розслідування та розгляду кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті) із застосуванням підходів, орієнтованих на потерпілих, відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

забезпечення прав осіб, які є потерпілими від дискримінації та кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті), на доступ до безоплатної вторинної правничої допомоги з питань захисту їх порушених прав і законних інтересів;

забезпечення систематичного виявлення, фіксації та належного, всебічного, повного та неупередженого розслідування кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті), а також належної правової оцінки таких правопорушень відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів.

Очікувані результати:

забезпечено доступ кожній особі до дієвих засобів попередження, реагування та захисту від дискримінації;

підвищено рівень довіри осіб, які зазнали дискримінації або кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті), зокрема ЛГБТІК+, до органів державної влади та правозахисних механізмів, зменшено рівень стигматизації і латентності таких правопорушень;

забезпечено функціонування ефективної системи реагування та протидії проявам дискримінації, мові ворожнечі і кримінальним правопорушенням з мотивів нетерпимості (ненависті) (зокрема, расизму та ксенофобії);

забезпечено функціонування узгодженого міжвідомчого механізму формування та аналізу дезагрегованих даних про дискримінацію, мову ворожнечі та кримінальні правопорушення з мотивів нетерпимості (ненависті), який забезпечує розмежування повідомлених і встановлених компетентними органами випадків, відображення результатів, реагування на них, захист конфіденційної інформації та доступність знеособленої узагальненої статистичної інформації відповідно до міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

забезпечено особам, які є потерпілими від дискримінації та кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті), реальний доступ до своєчасної та якісної безоплатної вторинної правничої допомоги з питань захисту їх порушених прав і законних інтересів;

застосовано працівниками правоохоронних органів та суддями унормовані підходи щодо розслідування і розгляду кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті) відповідно до практики Європейського суду з прав людини та міжнародних, зокрема європейських, стандартів;

забезпечено потерпілим від дискримінації, мови ворожнечі та кримінальних правопорушень з мотивів нетерпимості (ненависті) доступ до ефективних механізмів підтримки і захисту.

Операційна ціль 15. Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, протидія домашньому насильству, насильству за ознакою статі та сексуальному насильству

Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків передбачає усунення обмежень чи привілеїв за ознакою статі та створення рівних умов для реалізації рівних прав, подолання соціальних бар'єрів і гендерних стереотипів, які перешкоджають жінкам і чоловікам рівною мірою брати участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства. Протидія сексуальним домаганням, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству та домашньому насильству полягає у створенні безпечного середовища для всіх осіб незалежно від їх статі та вжиття всіх передбачених законом заходів для притягнення винних осіб до відповідальності.

Прагнучи досягти кращих міжнародних, зокрема європейських, стандартів рівності, Україна системно оновлює національне законодавство з питань забезпечення рівності жінок і чоловіків. Дотримання принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків залишається одним із пріоритетів державної політики на шляху до досягнення сталого розвитку. За даними Global Gender Gap Report 2025, Україна покращила свій результат на одну позицію порівняно з 2024 роком і посіла 62-ге місце серед 148 країн із балом 0,730.

Водночас усупереч ужитим заходам, Україна у період збройної агресії Російської Федерації стикається з додатковими викликами у впровадженні принципів гендерної рівності, зумовленими, зокрема, зростанням соціально-економічної вразливості.

Рівень врахування принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час формування та реалізації державної політики у сфері безпеки, оборони і гуманітарної допомоги залишається недостатнім. Жінки і надалі обмежено представлені у процесах ухвалення рішень, що знижує ефективність та інклюзивність таких процесів.

Забезпечення рівних можливостей жінок і чоловіків у сфері освіти, соціально-економічній та інших сферах, а також подолання системних бар'єрів і гендерних стереотипів здійснюється, зокрема, шляхом реалізації та виконання: Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2022 року № 752-р; операційного плану заходів з реалізації у 2025–2027 роках Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 травня 2025 року № 439-р; Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2023 року № 815-р; операційного плану заходів з реалізації у 2026–2028 роках Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 травня 2026 року № 504-р; Стратегії впровадження гендерної рівності у сфері освіти до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2022 року № 1163-р; операційного плану заходів на 2025–2027 роки з реалізації Стратегії впровадження гендерної рівності у сфері освіти до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 березня 2025 року № 260-р; Національного плану дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2026 року № 214-р.

Також подальших зусиль вимагає забезпечення практичної реалізації Закону України від 20 листопада 2024 року № 4067–IX «Про правовий і соціальний захист осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, та надання їм невідкладних проміжних репарацій», зокрема щодо функціонування механізму визнання осіб постраждалими, надання невідкладних проміжних репарацій та доступу постраждалих осіб до послуг з урахуванням їх потреб.

Домашнє насильство, насильство за ознакою статі та сексуальне насильство залишаються критичними проблемами в Україні, а доступ до своєчасних якісних та інклюзивних послуг для постраждалих — ускладненим. Попри зростання ефективності розслідування, висока латентність цих правопорушень, зумовлена, зокрема, недовірою постраждалих до правоохоронних органів і судової системи, недостатнім рівнем обізнаності щодо механізмів захисту та порядку звернення, а також стигматизацією і ризиками повторної віктимізації, суттєво ускладнює цей процес.

Викликом залишається недостатня координація та взаємодія між суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та/або насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, розпорошення зусиль і дублювання функцій, що знижує результативність відповідної діяльності.

Ще однією проблемою є насильство у цифровому просторі, що може проявлятися, зокрема, в основних формах кібернасильства (кібердомагання, кіберпереслідування, кіберфлешингу та кіберпідбурювання до насильства чи ненависті), які непропорційно впливають на жінок, особливо дівчат, і чоловіків. Складність протидії цим правопорушенням зумовлена наявністю прогалин у правовому регулюванні та недостатньою ефективністю механізмів реагування і притягнення винних осіб до відповідальності.

Суттєвим і вкрай чутливим питанням залишається забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків та недискримінації в секторі безпеки і оборони України. Особливості проходження служби у складових цього сектора, зокрема встановлена субординація, система підпорядкування та влада командира, зумовлюють випадки неповідомлення особою, яка зазнала дискримінації, сексуальних домагань чи насильства за ознакою статі тощо, про такий факт через побоювання настання негативних наслідків для подальшого проходження служби. Недостатня розвиненість спеціалізованих механізмів запобігання та реагування на такі факти, адаптованих до особливостей служби у складових сектору безпеки і оборони, а також недостатність програм підтримки постраждалих, чітких алгоритмів реагування та превентивних заходів спричиняють значний рівень латентності таких правопорушень.

Водночас з метою приведення національного законодавства у відповідність із європейськими стандартами та актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема, необхідно забезпечити ефективну імплементацію та реалізацію Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами та Директиви (ЄС) 2024/1385 Європейського Парламенту та Ради про протидію насильству над жінками та домашньому насильству, зокрема шляхом посилення захисту постраждалих через індивідуальну оцінку потреб і надання послуг з підтримки, а також розвитку механізмів запобігання та протидії насильству, учиненого, зокрема, в цифровому просторі.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

створення умов для забезпечення рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті управлінських рішень в усіх сферах життєдіяльності суспільства та розвитку жіночого лідерства;

забезпечення застосування комплексних механізмів моніторингу та оцінки політики щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

удосконалення законодавства України відповідно до актів права Європейського Союзу (acquis ЄС) у сфері запобігання насильству стосовно жінок, домашньому насильству та боротьби з цими явищами;

забезпечення доступності допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, у тому числі пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України, зокрема через розвиток і моніторинг функціонування національної системи підтримки постраждалих, зокрема, відповідно до кращих європейських стандартів та практик;

посилення інституційної спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та/або насильству за ознакою статі, сексуальному насильству і забезпечення їх ефективної співпраці і взаємодії;

розроблення та впровадження ефективних механізмів запобігання, протидії та реагування на факти дискримінації, сексуальних домагань і насильства за ознакою статі тощо у складових сектору безпеки і оборони, включаючи безпечні та конфіденційні канали повідомлення, неупереджений розгляд повідомлень, захист від переслідування у зв'язку зі зверненням та надання комплексної підтримки постраждалим;

підвищення рівня обізнаності населення щодо форм, проявів і наслідків домашнього насильства, насильства за ознакою статі, сексуального насильства та забезпечення належного інформування про механізми їх запобігання, виявлення, реагування та доступу до допомоги постраждалим особам, у тому числі від сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

створення умов для зменшення впливу стереотипних уявлень про соціальні ролі жінок і чоловіків та забезпечення гендерної рівності, зокрема у сфері доглядової праці, у тому числі через розвиток доступної доглядової інфраструктури і системи соціальних послуг, а також через популяризацію спільного розподілу виконання сімейних та доглядових обов'язків між жінками і чоловіками.

Очікувані результати:

створено умови рівного доступу жінкам і чоловікам до участі у прийнятті управлінських рішень в усіх сферах життєдіяльності суспільства;

забезпечено врахування принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у формуванні та реалізації державної політики, зокрема в умовах воєнних і повоєнних трансформацій;

імплементовано в національне законодавство механізми у сфері запобігання насильству за ознакою статі, домашньому насильству та боротьби із цими явищами, у тому числі відповідно до кращих європейських стандартів і практик;

забезпечено міжвідомчу координацію та взаємодію суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері запобігання і протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та сексуальному насильству, а також запроваджено орієнтований на постраждалих підхід до запобігання, раннього виявлення та реагування на різні форми та прояви насильства;

посилено механізми запобігання, повідомлення, реагування та захисту постраждалих від дискримінації, сексуальних домагань і насильства за ознакою статі у складових сектору безпеки і оборони;

ужито заходів щодо розширення економічних можливостей жінок і чоловіків, зменшення розриву у сфері доглядової праці та нерівності у розподілі сімейних обов'язків;

забезпечено своєчасність, підвищено якість, доступність надання допомоги постраждалим особам від домашнього насильства, насильства за ознакою статі, сексуального насильства, у тому числі пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України;

підвищено рівень обізнаності населення щодо форм, проявів і наслідків домашнього насильства, насильства за ознакою статі, сексуального насильства, у тому числі пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України, а також забезпечено поінформованість про механізми їх запобігання, виявлення, реагування та доступу постраждалих осіб до необхідної допомоги.

Операційна ціль 16. Забезпечення та захист прав дитини

Реалізація прав дитини передбачає створення безпечного та сприятливого середовища для повноцінного розвитку і самореалізації кожної дитини, зокрема шляхом формування ефективної, узгодженої державної політики у сфері захисту прав дитини, що ґрунтується на забезпеченні найкращих інтересів дитини.

Виконуючи міжнародні, зокрема європейські, зобов'язання у сфері прав дитини Україна послідовно вживає заходів щодо ефективності національної політики у цій сфері, зокрема шляхом удосконалення законодавства у сфері захисту прав дітей, впровадження дієвих механізмів забезпечення реалізації прав та законних інтересів дітей.

Водночас збройна агресія Російської Федерації проти України суттєво ускладнила реалізацію прав дитини та призвела до безпрецедентного зростання масштабів і форм їх порушень.

Зафіксовано численні грубі порушення прав дітей, зокрема вбивства, поранення, викрадення, катування, сексуальне насильство, вербування та використання дітей у воєнних діях представниками держави-агресора. Одним із найтяжчих міжнародних злочинів, вчинених щодо українських дітей, є їх депортація або примусове переміщення.

Актуальним викликом є недостатність правових механізмів доступу та захисту прав і законних інтересів дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які були переміщені за кордон з метою евакуації під час дії воєнного стану в Україні. У зв'язку з цим існує ризик прийняття іноземними органами рішень щодо правового статусу та влаштування евакуйованих за межі України дітей без належної взаємодії з компетентними органами України. Тож необхідним є вироблення дієвих інструментів щодо забезпечення можливостей доступу до дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які були переміщені за кордон з метою евакуації під час дії воєнного стану в Україні, реалізації заходів для повернення таких дітей в Україну, їх возз'єднання з сім'єю або влаштування в сімейні форми виховання, усиновлення.

Нагальною залишається проблема ефективного запобігання та протидії випадкам порушення прав дітей як у системі закладів інституційного догляду та виховання, так і в сімейних формах виховання, у тому числі і біологічних сім'ях, зокрема унаслідок дій або бездіяльності батьків чи інших законних представників. Такі порушення проявляються у неналежних умовах проживання, догляду та виховання, відсутності достатніх механізмів забезпечення гарантій захисту від насильства, жорстокого поводження чи експлуатації з боку батьків, інших законних представників, а також керівників і персоналу закладів для дітей. Залежно від форми виховання вирішення проблем потребує диференційованого підходу. Такі виклики потребують як системного розвитку процесу деінституціоналізації, так і посилення превентивних заходів та соціальної підтримки сімей для гарантування права кожної дитини на безпечне зростання в сімейному оточенні.

Недостатній рівень координації та взаємодії між органами державної влади та органами місцевого самоврядування ускладнює своєчасне і комплексне реагування на потреби дітей у кризових ситуаціях. Процедури реагування на випадки порушення прав дитини залишаються надмірно складними та тривалими, що знижує ефективність захисту прав дітей та зумовлює потребу у впровадженні орієнтованих на дитину підходів в адміністративних і судових процесах, а також доступних і дієвих позасудових механізмів захисту.

Системною проблемою залишається невиконання або тривале виконання рішень національних судів у справах про повернення дітей в державу їх постійного проживання та встановлення порядку спілкування з дітьми та участі у їх вихованні. Європейський суд з прав людини неодноразово констатував такі порушення, що свідчить про структурні недоліки механізмів виконання судових рішень і надмірну тривалість адміністративних процедур, що обмежує реалізацію права дитини на сімейне життя відповідно до міжнародних стандартів.

З огляду на зазначене Україна потребує подальшого системного удосконалення державної політики у сфері захисту прав дітей, зокрема реалізації та виконання рекомендацій Комітету ООН з прав дитини; національного плану превентивних заходів щодо припинення та запобігання грубим порушенням прав дітей в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 березня 2024 року № 256-р; Стратегії забезпечення права кожної дитини в Україні на зростання в сімейному оточенні на 2024–2028 роки та операційного плану заходів на 2024–2026 роки з її реалізації, схвалених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2024 року № 1201-р; Національної молодіжної стратегії до 2030 року, затвердженої Указом Президента України від 12 березня 2021 року № 94/2021; Національної стратегії захисту прав дитини у сфері юстиції на період до 2028 року та операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2028 роках, схвалених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 липня 2025 року № 708-р.

У цьому контексті необхідною є ефективна імплементація Європейської гарантії для дітей в Україні, реалізація Національного плану щодо впровадження Європейської гарантії для дітей в Україні на період до 2030 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 року № 1558 «Про впровадження Європейської гарантії для дітей в Україні», та виконання плану заходів з реалізації Національного плану щодо впровадження Європейської гарантії для дітей в Україні на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2026 року № 320-р, які розроблено на виконання Рекомендації Ради (ЄС) 2021/1004 від 14 червня 2021 року про встановлення Європейської гарантії для дітей.

Також є необхідним продовження приведення законодавства України у сфері захисту прав дитини у відповідність із актами права Європейського Союзу (acquis ЄС), зокрема з урахуванням положень Повідомлення Комісії до Європейського Парламенту, Ради, Європейського економічно-соціального комітету та Комітету регіонів щодо Стратегії ЄС з прав дитини від 24 березня 2021 року COM(2021) 142 final, Рекомендації Комісії (ЄС) 2024/1238 від 23 квітня 2024 року щодо розробки та зміцнення комплексних систем захисту дітей у найкращих інтересах дитини.

Окремим викликом є забезпечення прав дітей, які депортовані або примусово переміщені, або перебувають під ризиком депортації та/або примусового переміщення внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та осіб з їх числа.

Наявна система повернення дітей потребує суттєвого посилення на всіх етапах — від розшуку та встановлення місцезнаходження до реінтеграції та довгострокового соціального супроводу.

Процес повернення кожної такої дитини є надзвичайно складним, багаторівневим і потребує скоординованої міжвідомчої взаємодії. Тисячі дітей зазнали примусової зміни ідентичності, русифікації та асиміляції, перебувають в умовах інформаційної ізоляції, позбавлені можливості підтримувати сімейні зв'язки, стосовно них вчиняється незаконне усиновлення, зокрема на території Російської Федерації. При цьому встановлення достовірної кількості таких дітей ускладнюється відмовою держави-агресора надавати інформацію та співпрацювати з міжнародними організаціями.

Кожен випадок повернення дитини має індивідуальний характер і потребує персоналізованого, ситуаційно зумовленого підходу із урахуванням віку, стану здоров'я, психоемоційного стану, обставин переміщення та наявності родичів або законних представників дитини. Водночас дефіцит кваліфікованих фахівців у сфері психологічної, соціальної та педагогічної підтримки, а також недостатній розвиток системи комплексної психосоціальної допомоги знижують ефективність реінтеграції дітей.

Важливим є продовження тісної взаємодії державних і недержавних інституцій, міжнародних організацій і партнерів щодо виявлення, повернення, забезпечення супроводу та реінтеграції депортованих або примусово переміщених у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України дітей, а також документування відповідних злочинів стосовно дітей і сприяння притягненню винних осіб до відповідальності за національним та міжнародним правом.

Потребує вжиття подальших заходів щодо консолідації міжнародних зусиль у питаннях примушення держави-агресора до безумовного та якнайшвидшого повернення всіх дітей, які депортовані, примусово переміщені внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також забезпечення реалізації права на повернення на підконтрольну Україні територію дітей, які перебувають під ризиком депортації, примусового переміщення внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, надання повної і достовірної інформації про загальну кількість, місце перебування, стан здоров'я, правовий статус таких дітей, у тому числі дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, забезпечення безперешкодного доступу до таких дітей.

Також є необхідним забезпечення ефективного розслідування порушень прав дітей внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, у тому числі фактів незаконного переміщення або депортації дитини, невиправданої затримки репатріації дитини, вербування або використання дитини для участі у збройному конфлікті, воєнних (бойових) діях, зміни її імені, громадянства України, національної і громадянської ідентичності, незаконного усиновлення дитини, взяття її під опіку / піклування громадянами Російської Федерації, інших держав, притягнення до відповідальності винних осіб.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

ужиття заходів, спрямованих на протидію порушенням прав дитини внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, захист прав і законних інтересів дітей в умовах збройного конфлікту та у відбудовний період, а також побудову стійкого майбутнього дітей в Україні;

забезпечення належного захисту прав і комплексної підтримки дітей, які перебувають у системі закладів інституційного догляду та виховання, сімейних формах виховання, у тому числі біологічних сім'ях, та потребують захисту і підтримки;

посилення комплексної системи запобігання, виявлення, реагування та моніторингу всіх форм насильства щодо дітей, орієнтованої на їх права та найкращі інтереси, зокрема щодо протидії фізичному, психологічному та сексуальному насильству, недбалому ставленню, експлуатації, булінгу, насильству в онлайн-середовищі, торгівлі дітьми та їх вербуванню до незаконної діяльності в інституційному, сімейному, освітньому та цифровому середовищах;

гарантування створення інтегрованої системи захисту дітей шляхом міжвідомчої співпраці, стандартизованих механізмів перенаправлення та ведення випадків, а також відповідального використання дезагрегованих даних для виявлення, захисту та підтримки дітей, які перебувають у вразливих ситуаціях, відповідно до кращих міжнародних практик, стандартів ЄС;

забезпечення ефективної реалізації реформи деінституціалізації шляхом переходу від інституційного догляду до сімейних форм виховання та послуг на рівні громади з метою забезпечення права кожної дитини зростати в сімейному середовищі, а також удосконалення збирання і забезпечення доступності якісних, достовірних, дезагрегованих та актуальних даних про дітей, які перебувають в інституційному догляді, а також отримують сімейний догляд і послуги на рівні громади;

запобігання потраплянню дітей у складні життєві обставини та гарантування ефективного захисту їх життя і здоров'я у разі виникнення таких обставин;

забезпечення ефективного захисту прав і безпеки дітей у цифровому середовищі;

підвищення рівня обізнаності населення, зокрема дітей, батьків або інших законних представників дитини, про заходи та послуги, якими вони можуть скористатися для захисту прав і найкращих інтересів дитини;

забезпечення дотримання та врахування найкращих інтересів дитини під час ухвалення рішень, які її безпосередньо стосуються, зокрема в адміністративних, судових і позасудових процедурах;

запобігання втягненню дітей у протиправну діяльність, їх вербуванню та експлуатації, а також забезпечення належного захисту прав дітей, які постраждали від таких дій;

підвищення професійної спроможності державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, працівників судової системи та інших суб'єктів, залучених до роботи з дітьми, а також розвиток інституційної спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері практичного забезпечення і захисту прав дитини та реалізації принципу найкращих інтересів дитини;

розроблення та впровадження законодавчих та інституційних змін, спрямованих на розв'язання проблеми невиконання рішень національних судів у справах про повернення дітей в державу їх постійного проживання та встановлення порядку спілкування з дітьми та участі у їх вихованні;

вироблені дієві інструменти щодо забезпечення можливості доступу до дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, які були переміщені за кордон з метою евакуації під час дії воєнного стану в Україні, реалізації заходів для повернення таких дітей в Україну, їх возз'єднання з сім'єю або влаштування в сімейні форми виховання, усиновлення, забезпечення реінтеграції таких дітей;

зміцнення інституційної спроможності уповноважених органів, які забезпечують пошук, повернення, забезпечення супроводу та реінтеграцію дітей, депортованих або примусово переміщених, або які перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення та осіб з їх числа внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, забезпечення ефективної координації між ними;

розвиток міжнародного співробітництва з урядами іноземних держав, міжнародними організаціями, партнерами з метою сприяння пошуку та поверненню дітей, депортованих або примусово переміщених у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, а також дітей, які перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення, або осіб з їх числа, а також сприяння залученню громадських організацій до цього процесу;

забезпечення системного документування порушення прав дітей під час їх депортації та примусового переміщення, а також фактів депортації та примусового переміщення внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

забезпечення належного рівня супроводу та реінтеграції депортованих або примусово переміщених дітей, або дітей, які перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення, та осіб з їх числа внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Очікувані результати:

забезпечено кожній дитині безпечне та сприятливе середовище для розвитку та самореалізації, у тому числі в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України та повоєнного відновлення;

забезпечено функціонування ефективної системи виявлення, розшуку, повернення, реінтеграції та довгострокової комплексної підтримки депортованих або примусово переміщених дітей, а також дітей, які перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення, або осіб з їх числа;

посилено міжнародну та міжвідомчу взаємодію з питань повернення депортованих або примусово переміщених дітей, а також дітей, які перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення, або осіб з їх числа, а також забезпечено документування злочинів стосовно дітей, вчинених у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації проти України, сприяння притягненню винних осіб до відповідальності за злочини стосовно дітей;

запроваджено ефективні, скоординовані та своєчасні механізми реагування на порушення прав дитини, з урахуванням орієнтованого на дитину підходу в адміністративних, судових і позасудових процедурах;

ДОКУМЕНТИ

гарантовано доступ кожній дитині, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, до комплексної психологічної, освітньої та соціальної підтримки із урахуванням її індивідуальних потреб;

забезпечено системне врахування думки дитини під час прийняття рішень, які безпосередньо стосуються її прав та інтересів, із урахуванням її віку та стану здоров'я, виходячи з обставин і найкращих інтересів дитини;

забезпечено подальший розвиток і ресурсне забезпечення процесу деінституціоналізації системи догляду та виховання дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, зменшено кількість дітей, які перебувають у закладах інституційного догляду та виховання, розширено можливості для виховання дітей у сімейному оточенні та отримання послуг на рівні громади.

Операційна ціль 17. Забезпечення прав осіб з інвалідністю

Забезпечення прав осіб з інвалідністю передбачає створення умов для повної та рівноправної реалізації їх прав і можливостей, ведення незалежного способу життя, залучення до місцевої спільноти та участі в суспільному житті шляхом усунення бар'єрів і забезпечення рівного доступу до освіти, праці, охорони здоров'я, соціальних послуг, суду та інших сфер.

Особи з інвалідністю продовжують стикатися із системними порушеннями принципу недискримінації у повсякденному житті, що виражається в обмеженому доступі до необхідних послуг за місцем проживання / перебування, об'єктів фізичного оточення, освіти, праці, інформації та культурного життя, транспортної інфраструктури тощо. Окремою проблемою є неврегульованість порядку використання доступних форматів та інформаційно-комунікаційних технологій під час надання публічних послуг особам з інвалідністю, зокрема особам із сенсорними, інтелектуальними і психічними порушеннями.

Недостатньо ефективними є процедури залучення осіб з інвалідністю до процесів ухвалення рішень щодо їх прав та інтересів на державному та місцевому рівнях.

Опіка і піклування досі залишаються основними передбаченими законодавством механізмами представництва та захисту прав забезпечення прав осіб, визнаних судом недієздатними, та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена, що може обмежувати можливості самостійного здійснення ними своїх прав. Потребує вдосконалення механізм визначення обсягу дієздатності і порядок провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав таких осіб. Важливим є запровадження альтернативних опіці та піклуванню механізмів підтримки таких осіб та забезпечення їх права на незалежне життя. Суттєвим бар'єром для реалізації прав осіб з інвалідністю залишаються суспільні стереотипи, зокрема щодо осіб з інтелектуальними та психічними порушеннями.

Збройна агресія Російської Федерації проти України загострила і до цього невирішені проблеми та спричинила появу нових викликів, серед яких відсутність доступних захисних споруд цивільного захисту та інклюзивних планів евакуації, недостатність місць тимчасового і постійного проживання для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, які були евакуйовані або перемістилися із територій бойових дій. Підготовка проєктів відбудови та повоєнного відновлення України, а також реалізація гуманітарних місій повинні враховувати принцип доступності.

Серед ключових проблем у реалізації права на працю відзначаються незахищеність осіб з інвалідністю від ізольованих форматів праці, а також залучення до незадекларованої праці, що не завжди передбачає належну оплату праці; необхідність упровадження розумного пристосування та інклюзивних практик для осіб з інвалідністю.

Крім того, національне законодавство, політики та практика потребують подальшого узгодження з актами права Європейського Союзу (acquis ЄС) щодо прав осіб з інвалідністю. Додаткові зусилля України мають бути спрямовані на повну імплементацію Конвенції про права осіб з інвалідністю та виконання рекомендацій Комітету Організації Об'єднаних Націй з прав осіб з інвалідністю.

З метою виконання євроінтеграційних зобов'язань слід і надалі вживати системних заходів до ефективної реалізації та виконання: Стратегії реформування психоневрологічних, інших інтернатних закладів та деінституціоналізації догляду за повнолітніми особами з інвалідністю та особами старшого віку до 2034 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2024 року № 1315-р, а також операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках, затвердженого зазначеною постановою; Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 року № 366-р; Плану заходів на 2025–2026 роки з реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 березня 2025 року № 374-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення відповідності національного законодавства міжнародним та європейським стандартам, зокрема шляхом упровадження механізму оцінювання функціонування особи з урахуванням біопсихосоціальної моделі у соціальній, освітній сферах, сфері зайнятості, сфері фізичної культури та спорту;

забезпечення відповідно до міжнародних та європейських стандартів прав осіб з інвалідністю на рівні з іншими в усіх аспектах життя та доступу до підтримки під час реалізації своєї правосуб'єктності з метою недопущення їх порушення;

посилення заходів евакуації осіб з інвалідністю з територій можливих бойових дій і територій, на яких ведуться бойові дії, а також забезпечення їм доступу до тимчасового та постійного житла і комплексу соціальних послуг на рівні територіальних громад;

забезпечення особам з інвалідністю доступу на рівні з іншими до об'єктів фізичного оточення, транспорту, інформації та зв'язку, а також інших об'єктів і послуг;

удосконалення наявних механізмів для отримання особами з інвалідністю якісних соціальних, реабілітаційних, медичних, освітніх та інших послуг з урахуванням їх індивідуальних потреб та принципу територіальної доступності;

забезпечення доступності публічних послуг для осіб з інвалідністю шляхом використання інформаційно-комунікаційних технологій, а також доступних форматів (жестова мова, шрифт Брайля, спрощена мова, формат легкого читання, аудіоопис, титрування, тактильні, додаткові та альтернативні засоби комунікації тощо);

упровадження методології періодичного системного оцінювання потреб осіб з інвалідністю в соціальному захисті та інших сферах життєдіяльності на місцевому, регіональному і національному рівні із подальшим використанням результатів такого оцінювання для адаптації державних та місцевих програм;

сприяння доступу до безоплатної правничої допомоги для осіб з інвалідністю, включно з особами з інтелектуальними і психічними порушеннями, зокрема у справах щодо поновлення цивільної дієздатності;

забезпечення реалізації права осіб з інвалідністю на розумне пристосування у сфері зайнятості та праці і підтримки роботодавців щодо облаштування доступного робочого місця для осіб з інвалідністю та забезпечення здорових і безпечних умов праці;

упровадження системи підтримки незалежного життя шляхом забезпечення повнолітнім особам з інвалідністю, серед іншого, доступу до соціального супроводу, комплексу необхідних послуг, зокрема послуги особистої допомоги (персонального асистента) та підтриманого проживання;

сприяння інтеграції в суспільство, залученості до місцевої спільноти, у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, фізичній та психологічній реабілітації осіб з інвалідністю шляхом залучення до адаптивного спорту, заходів культурного і громадського спрямування;

підвищення рівня обізнаності населення, роботодавців, суб'єктів надання послуг (зокрема, адміністративних, правничих, освітніх, соціальних, реабілітаційних, медичних) з питання інвалідності з метою подолання стереотипів щодо осіб з інвалідністю, у тому числі осіб з порушеннями інтелектуального розвитку та психосоціальними проблемами.

Очікувані результати:

запроваджено ефективні механізми реалізації права осіб з інвалідністю на незалежне проживання та підтримане прийняття рішень;

створено безбар'єрне освітнє середовище для осіб з інвалідністю;

забезпечено доступ до публічних послуг для осіб з інвалідністю завдяки використанню доступних форматів та інформаційно-комунікаційних технологій;

покращено доступ осіб з інвалідністю до якісних соціальних, медичних і реабілітаційних послуг з урахуванням індивідуальних потреб та принципу територіальної доступності;

упроваджено ефективні механізми забезпечення розумним пристосуванням для працевлаштування осіб з інвалідністю у сфері зайнятості та праці;

підвищено рівень обізнаності суспільства щодо прав осіб з інвалідністю, зменшено прояви дискримінації та негативного впливу суспільних стереотипів щодо таких осіб.

Операційна ціль 18. Забезпечення прав ветеранів війни

Забезпечення прав ветеранів війни передбачає створення умов для повної реалізації їх прав і свобод, реінтеграції та відновлення гідних умов життя, а також охоплює комплекс заходів, спрямованих на їх соціальний і правовий захист, надання гарантій, пільг і підтримки з метою відзначення внеску у захист України.

Від початку збройної агресії Російської Федерації проти України в 2014 році, а особливо після початку повномасштабного військового вторгнення Російської Федерації в Україну в лютому 2022 року кількість ветеранів війни суттєво зросла і продовжує збільшуватися. Це обумовлює необхідність формування такої державної політики, яка не лише визнає заслуги ветеранів війни, а й забезпечує повноправну реалізацію їх прав, зокрема на охорону здоров'я, освіту, працю, справедливий суд, участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства.

Ключовими викликами у цій сфері є: потреба у підвищенні ефективності та узгодженості державної ветеранської політики, що ґрунтується на реальних потребах ветеранів війни, недостатня відповідність сучасної системи охорони здоров'я їх специфічним запитам, а також затримки з призначенням одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності ветерана війни.

Заходи щодо медичної, психологічної та соціальної реабілітації ветеранів війни є фрагментарними, оскільки державні установи, що надають такі послуги, підпорядковуються різним центральним органам виконавчої влади, а міжвідомча координація у сфері надання таких послуг є недостатньою.

Серйозною проблемою залишається також недостатня кількість спеціалізованих програм медичної, психологічної і соціальної реабілітації для ветеранів війни, зокрема осіб з важкими пораненнями чи інвалідністю, психічними розладами, що перешкоджає їх соціальній адаптації та реінтеграції у цивільне життя. Потребують інтеграції в систему правосуддя підходи, що передбачають урахування впливу травматичного досвіду та психоемоційного стану ветеранів війни, які можуть впливати на їх поведінку, а також упровадження спеціальних процедур, спрямованих на їх відновлення і ресоціалізацію.

Водночас відзначається низький рівень поінформованості ветеранів війни стосовно їх прав та можливостей, що в поєднанні з відсутністю ефективних каналів інформування про доступні програми реабілітації і механізми реалізації державних гарантій значно ускладнює реалізацію їх прав.

Ще однією проблемою є відсутність комплексного підходу до реалізації заходів із вшанування та увічнення пам'яті ветеранів війни, що ускладнює формування в суспільстві належної культури вшанування пам'яті про подвиг осіб, які загинули під час захисту України.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься гармонізовано, зокрема з урахуванням Стратегії ветеранської політики на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2024 року № 1209-р, та операційного плану заходів з її реалізації у 2024–2027 роках, затвердженого зазначеним розпорядженням, Стратегії формування системи повернення з військової служби до цивільного життя на період до 2033 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2024 року № 1350-р, та операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках, затвердженого зазначеним розпорядженням, Концепції вшанування пам'яті загиблих Захисників і Захисниць України та формування культури поваги і підтримки ветеранів війни до 2028 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2025 року № 1342-р, та операційного плану заходів з її реалізації, затвердженого зазначеним розпорядженням.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

удосконалення законодавства з питань державної політики щодо ветеранів війни з урахуванням їх актуальних потреб;

упровадження комплексних програм реабілітації, що враховують потреби ветеранів війни, забезпечення надання послуг з довготривалого медичного догляду, а також покращення доступу до реабілітаційних послуг шляхом налагодження міжвідомчої координації;

створення умов для розвитку адаптивного спорту та спорту ветеранів війни;

забезпечення своєчасного призначення і виплати одноразової грошової допомоги особам, які мають право на її отримання у зв'язку із загибеллю (смертю), встановленням інвалідності або частковою втратою працездатності військовослужбовцем внаслідок виконання ним обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з їх виконанням, а також в інших визначених законодавством випадках;

підвищення доступності публічних послуг для ветеранів війни шляхом їх цифровізації;

створення умов для професійного розвитку ветеранів війни, збереження їх конкурентоспроможності на ринку праці, сприяння працевлаштуванню та розвитку ветеранського підприємництва, а також доступу до програм неформальної освіти;

підвищення рівня обізнаності ветеранів війни щодо їх прав та державних гарантій, зокрема права на медичні, реабілітаційні послуги, соціальні виплати, та стосовно програм працевлаштування і розвитку ветеранського підприємництва;

забезпечення врахування у кримінальному провадженні впливу травматичного досвіду та психоемоційного стану ветеранів війни на їх поведінку;

створення із залученням ветеранів війни спеціальних процедур, що спрямовані на лікування та інтеграцію ветеранів війни в цивільне життя з урахуванням їх психоемоційного стану, ресоціалізацію ветеранів війни, зокрема з числа осіб, яких умовно-достроково звільнено від відбування покарання;

сприяння формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до ветеранів війни, а також системне та гідне вшанування пам'яті осіб, які загинули під час захисту України.

Очікувані результати:

створено належні умови для гідного життя ветеранів війни і їх успішної інтеграції в цивільне життя;

ветерани війни поінформовані про свої права, державні гарантії та доступні програми підтримки і мають доступ до відповідних послуг та можливостей;

забезпечено врахування у кримінальному провадженні впливу травматичного досвіду і психоемоційного стану ветеранів війни на їх поведінку, а також доступ ветеранів війни до відновлювальних процедур, спрямованих на їх ресоціалізацію;

функціонують механізми комплексної підтримки ветеранів війни на всіх етапах їх повернення з військової служби (служби) до цивільного життя;

забезпечено реальний доступ ветеранів війни до комплексної медичної, психологічної та соціальної реабілітації, зокрема для осіб з важкими пораненнями, інвалідністю чи психічними розладами;

забезпечено своєчасне призначення і виплату одноразової грошової допомоги особам, які мають право на її отримання відповідно до законодавства;

розширено можливості професійного розвитку, працевлаштування, здобуття неформальної освіти та розвитку ветеранського підприємництва;

створено умови для розвитку адаптивного спорту і спорту ветеранів війни;

забезпечено системне та гідне вшанування пам'яті осіб, які загинули під час захисту України.

Операційна ціль 19. Забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб

Забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб передбачає сприяння реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб на всіх етапах внутрішнього переміщення, інтеграції їх за місцем проживання, створення умов для безпечного, добровільного та гідного повернення до покинутого місця проживання та їх реінтеграції, надання державної підтримки внутрішньо переміщеним особам відповідно до результатів оцінювання їх потреб.

В умовах збройної агресії Російської Федерації проти України ситуація щодо внутрішнього переміщення залишається динамічною та супроводжується появою нових викликів щодо реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. Це зумовлює необхідність регулярного та своєчасного вдосконалення державної політики у сфері забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, у тому числі адаптації механізмів підтримки внутрішньо переміщених осіб з урахуванням оцінювання їх актуальних потреб, а також посилення координації діяльності і взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Окремої уваги потребують такі категорії внутрішньо переміщених осіб, які можуть стикатися з бар'єрами у процесі реалізації своїх прав і свобод. Зокрема, це особи похилого віку, особи з інвалідністю, діти. Також необхідно враховувати особливості потреб осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, зокрема ромської національної меншини (спільноти) України.

Обмеженість із забезпеченістю безперешкодного доступу внутрішньо переміщених осіб до реалізації економічних і соціальних прав, зокрема майнових, трудових та освітніх, належної інформаційної підтримки, а також випадки упередженого ставлення значно ускладнюють інтеграцію внутрішньо переміщених осіб у суспільне життя за місцем проживання та відновлення їх економічної самостійності.

Додаткові виклики постають перед внутрішньо переміщеними особами, які проживають у місцях тимчасового проживання внутрішньо переміщеної особи чи місцях їх тимчасового розміщення (перебування). Також проблематичними є питання забезпечення права на житло, у тому числі передбачуваності підходів та вимог щодо призначення допомоги на проживання, відсутності достатнього житлового фонду для внутрішньо переміщених осіб.

У зв'язку з цим державна політика у сфері забезпечення реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб має системно вдосконалюватися, спрямовуватися на забезпечення безперешкодного доступу до реалізації прав і свобод внутрішньо переміщеної особи, безперервності підтримки, запобігання виникненню та подолання бар'єрів у процесі реалізації внутрішньо переміщеною особою прав людини і основоположних свобод, задоволення потреб, спричинених внутрішнім переміщенням, створення умов доступу до послуг, реалізації прав людини і основоположних свобод після повернення внутрішньо переміщеної особи до покинутого місця проживання, посилення спроможності держави та територіальних громад реагувати на відповідні виклики.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно, зокрема з урахуванням Стратегії державної політики щодо внутрішнього переміщення на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 червня 2026 року № 598-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

забезпечення формування та реалізації цілісної, скоординованої державної політики щодо забезпечення реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, що охоплює всі етапи внутрішнього переміщення, з урахуванням оцінювання актуальних потреб внутрішньо переміщених осіб та принципу поінформованого вибору;

організація координованої евакуації населення з населених пунктів, розташованих на територіях активних та можливих воєнних (бойових) дій, у безпечні райони, ужиття можливих заходів щодо сприяння реалізації права громадян України на виїзд з тимчасово окупованої території України, сприяння здійсненню можливості виїзду з таких територій іноземців та осіб без громадянства, а також надання відповідного супроводу зазначеним особам;

забезпечення ефективної реалізації заходів з адаптації та інтеграції внутрішньо переміщених осіб за місцем проживання, а також створення умов, зокрема для добровільного та безпечного повернення внутрішньо переміщених осіб до покинутого місця проживання, їх реінтеграції, у взаємозв'язку з процесами деокупації, відновлення територій, відбудови знищеної внаслідок збройної агресії Російської Федерації інфраструктури України;

упровадження комплексних програм підтримки внутрішньо переміщених осіб відповідно до результатів оцінювання їх потреб, забезпечення доступу до адміністративних, соціальних та інших послуг, гуманітарної та благодійної допомоги, іншої підтримки щодо реалізації прав і свобод внутрішньо переміщеної особи;

забезпечення належного інформування внутрішньо переміщених осіб щодо переміщення та підтримки, доступу до інформації щодо механізмів реалізації прав і свобод внутрішньо переміщеної особи на кожному з етапів переміщення, а також запобігання дискримінації, стигматизації та соціальній ізоляції внутрішньо переміщених осіб.

Очікувані результати:

внутрішньо переміщені особи успішно інтегровані за місцем проживання у приймаючих територіальних громадах;

сформовано спроможну систему реагування на внутрішнє переміщення, яка забезпечує безперервність та ефективність підтримки осіб на всіх етапах переміщення;

забезпечено реальний і рівний доступ внутрішньо переміщених осіб до послуг в економічній, житловій, соціальній, освітній та інших сферах;

створено умови для реалізації, зокрема добровільного і безпечного повернення внутрішньо переміщених осіб до покинутого місця проживання, їх реінтеграції, у тому числі із забезпеченням умов для реінтеграції, у процесі відновлення територій після завершення бойових дій або тимчасової окупації;

підвищено рівень поінформованості внутрішньо переміщених осіб щодо їх прав, гарантій, доступної підтримки, що забезпечує прийняття поінформованих рішень на всіх етапах внутрішнього переміщення;

посилено спроможність державних інституцій та територіальних громад до викликів, пов'язаних із внутрішнім переміщенням, зокрема в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України.

Операційна ціль 20. Забезпечення та захист прав осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України

Забезпечення захисту прав осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України, передбачає ужиття усіх необхідних заходів щодо гарантування прав і свобод людини і громадянина, передбачених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, усім громадянам України, які проживають на тимчасово окупованій території.

Також ключовим завданням є ужиття заходів щодо консолідації міжнародних зусиль у питаннях примушення держави-агресора до дотримання міжнародних стандартів у сфері прав людини та норм міжнародного гуманітарного права.

Актуальним є продовження, у тому числі за участю міжнародних інституцій, роботи із забезпечення системної фіксації і документування порушень прав людини і основоположних свобод на тимчасово окупованій території України, надання правової, гуманітарної та інформаційної допомоги постраждалим особам, підтримання постійного зв'язку України з громадянами України, які перебувають в умовах окупації, а також підготовка механізмів для забезпечення повного відновлення їх прав після деокупації.

Збройна агресія Російської Федерації проти України, що триває з лютого 2014 року, призвела до тимчасової окупації частини території України та спричинила масові, системні і триваючі порушення прав людини і основоположних свобод осіб на тимчасово окупованій території України, зокрема права на життя, свободу та особисту недоторканність, порушення заборони катувань та інших видів жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження.

Адміністративна практика Російської Федерації включає широке застосування незаконних затримань, переслідування і дискримінацію за політичними, національними чи релігійними ознаками, зокрема щодо кримських татар як корінного народу України, обмеження свободи вираження поглядів, мирних зібрань, а також доступу до правосуддя, що в умовах відсутності ефективного моніторингу дотримання прав людини призводить до встановлення повного контролю над населенням. Водночас відсутність доступу відповідних правоохоронних органів до тимчасово окупованої території України унеможливлює всебічне, повне та неупереджене розслідування, збір доказів і встановлення обставин правопорушень.

Системний і триваючий характер порушень прав людини, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод та протоколами до неї, з боку Російської Федерації підтверджено у рішеннях Європейського суду з прав людини, зокрема у справах «Україна та Нідерланди проти Росії» (за заявами № 8019/16, № 43800/14, № 28525/20 та № 11055/22) та «Україна проти Росії (щодо Криму)» (за заявами № 20958/14 та № 38334/18).

Російська Федерація здійснює цілеспрямовану політику асиміляції та придушення української національної та громадянської ідентичності, а також ідентичності корінних народів України на тимчасово окупованій території України шляхом поширення мови ворожнечі, пропаганди, репресій, тиску на цивільне населення, а також примусової паспортизації. Такі практики створюють додаткові ризики порушення прав людини, зокрема у вигляді примусової мобілізації громадян України до збройних формувань держави-агресора.

Застосування законодавства щодо кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність повинно враховувати реалії життя на тимчасово окупованій території України, забезпечувати індивідуальну оцінку обставин діяння, зокрема наявності примусу, характеру та ступеня участі особи, з дотриманням принципів законності, індивідуалізації кримінальної відповідальності та справедливого судового розгляду, з метою дотримання норм міжнародного гуманітарного права та рекомендацій Моніторингової місії Організації Об'єднаних Націй з прав людини в Україні.

Окремим викликом є недостатність заходів державної підтримки осіб, насамперед дітей та молоді, з тимчасово окупованої території України щодо доступу до українського освітнього, культурного та інформаційного простору, що створює загрози збереженню такими особами української національної та громадянської ідентичності.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься комплексно, зокрема з урахуванням Стратегії деокупації та реінтеграції тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, затвердженої Указом Президента України від 24 березня 2021 року № 117/2021, та плану заходів з її реалізації, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2021 року № 1171-р, а також плану заходів з відновлення освіти на деокупованих територіях на 2024-2027 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2024 року № 897-р, плану дій органів виконавчої влади з відновлення деокупованих територій територіальних громад, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2022 року № 1219-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

удосконалення формування та впровадження державної політики деокупації тимчасово окупованої території України, її реінтеграції та механізмів відновлення прав, свобод і законних інтересів осіб із забезпеченням координації між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадянським суспільством та міжнародними партнерами;

забезпечення доступу до якісної та безперервної освіти з урахуванням безпекових заходів для дітей і молоді, які проживають на тимчасово окупованій території України або перемістилися з неї;

здійснення моніторингу та фіксації порушень прав людини, розслідування злочинів на тимчасово окупованій території України з метою формування доказової бази та надання відповідної інформації міжнародним партнерам та інституціям для засудження порушень прав людини і притягнення винних до відповідальності;

удосконалення правового регулювання відповідальності за колабораційну діяльність відповідно до міжнародних стандартів у сфері прав людини та норм міжнародного гуманітарного права;

удосконалення законодавства та створення ефективних механізмів щодо підтвердження юридичних фактів, що мали місце на тимчасово окупованій території України, та оформлення документів для осіб, які виїхали з тимчасово окупованої території України;

ужиття заходів щодо консолідації міжнародних зусиль у питаннях примушення держави-агресора до дотримання міжнародних стандартів у сфері прав людини та норм міжнародного гуманітарного права.

Очікувані результати:

права осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України, поступово та системно реалізуються в процесі реінтеграції з урахуванням їх реальних потреб і життєвих обставин;

населення тимчасово окупованої території України має доступ до українського освітнього, культурного та інформаційного простору;

процедури підтвердження юридичних фактів, що мали місце на тимчасово окупованій території України, є доступними та ефективно застосовуються;

сформовано достовірну доказову базу щодо фактів порушень прав людини на тимчасово окупованій території України для цілей міжнародного правосуддя, притягнення винних до відповідальності та відновлення прав постраждалих;

вжито додаткових заходів щодо консолідації міжнародних зусиль у питаннях примушення держави-агресора до дотримання міжнародних стандартів у сфері прав людини та норм міжнародного гуманітарного права.

Операційна ціль 21. Забезпечення прав осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та зниклих безвісти за особливих обставин

Забезпечення захисту прав осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, є комплексним процесом, що передбачає всебічні зусилля, спрямовані на сприяння звільненню та повернення осіб, позбавлених особистої свободи, забезпечення їх реінтеграції у суспільство та відновлення звичайного способу життя, а також всебічне, повне та неупереджене ефективне розслідування фактів зникнення та встановлення місцезнаходження осіб, зниклих безвісти за особливих обставин.

Триваюча збройна агресія Російської Федерації проти України супроводжується системними порушеннями міжнародного гуманітарного права щодо осіб, яких було позбавлено особистої свободи державою-агресором, а також неналежним наданням інформації про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Зазначене зумовлює необхідність удосконалення державної політики із захисту прав таких осіб, встановлення їх долі та місця перебування, а також використання всіх доступних міжнародно-правових, інших механізмів для забезпечення дотримання норм міжнародного гуманітарного права.

Повноваження щодо пошуку, звільнення, документування випадків позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, обліку, супроводу та захисту прав осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, здійснюють Міністерство оборони України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ України, Національна поліція України, Міністерство у справах громад, територій та внутрішньо переміщених осіб України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими, а також інші уповноважені органи.

Процес повернення осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, зокрема цивільних осіб, характеризується високим рівнем складності та потребує подальшої консолідації зусиль, належної координації та взаємодії на національному і міжнародному рівнях з метою розроблення додаткових ефективних механізмів звільнення таких осіб.

ДОКУМЕНТИ

Особи, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, які зазнали систематичних катувань і тривалого незаконного утримання, потребують комплексної і довгострокової медичної, психологічної та соціальної підтримки, у тому числі реабілітації, соціальної і професійної адаптації. Наявні програми реабілітації є фрагментарними і потребують більшої координації між органами державної влади. Крім того, низький рівень поінформованості таких осіб про передбачені законодавством форми соціального та правового захисту, а також відсутність належного державного моніторингу ускладнюють своєчасне та адресне забезпечення захисту прав і задоволення потреб таких осіб.

Проблемним аспектом в практичній діяльності Комісії з питань встановлення факту позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України залишається, зокрема, відсутність оперативного доступу до інформаційно-комунікаційних систем, державних реєстрів і баз даних.

У період дії правового режиму воєнного стану питання щодо оперативного розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, а також достовірної ідентифікації тіл (останків) є особливо актуальними. Важливим елементом реалізації державної політики у сфері забезпечення захисту прав осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, є функціонування Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, який забезпечує централізований облік інформації про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, невпізнані тіла (останки), результати їх ідентифікації, а також інформаційну взаємодію з іншими державними інформаційними ресурсами в електронній формі інформаційно-комунікаційними засобами. Розвиток цифрових сервісів, застосування інформаційно-аналітичних інструментів, зокрема технологій аналізу даних з відкритих джерел інформації (OSINT), а також впровадження нових механізмів біометричної, молекулярно-генетичної та інших видів ідентифікації сприяють підвищенню ефективності розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та встановленню осіб загиблих.

Особливого значення набуває співробітництво з міжнародними партнерами та організаціями у питаннях розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, документування порушень норм міжнародного гуманітарного права, проведення ідентифікації, обміну інформацією, відбору біологічних зразків родичів осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, які перебувають за межами України, а також забезпечення заходів міжнародного гуманітарного реагування.

Разом з тим триваюча збройна агресія Російської Федерації проти України зумовлює збільшення кількості осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, а масштаби репатріаційних заходів щодо повернення тіл (останків) осіб, загиблих (померлих) у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, необхідність проведення значної кількості судово-медичних та молекулярно-генетичних експертиз, а також складність встановлення місця перебування осіб, позбавлених особистої свободи, потребують подальшого розвитку інституційної, кадрової, експертної та технічної спроможності держави. Крім того, потребують удосконалення комунікаційні інструменти при здійсненні уповноваженими органами ідентифікаційних заходів.

Подальший розвиток спроможностей держави у цій сфері має бути спрямований на вдосконалення міжвідомчої взаємодії та інформаційного обміну між усіма суб'єктами, залученими до пошуку та ідентифікації осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, розвиток та модернізацію Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та інших державних інформаційних ресурсів, розширення застосування сучасних методів ідентифікації тіл (останків), забезпечення належного функціонування механізмів підтримки осіб, які були позбавлені особистої свободи, їх членів сімей та членів сімей осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, а також посилення міжнародної взаємодії з метою встановлення долі таких осіб, їх повернення та забезпечення невідворотності відповідальності держави-агресора за порушення норм міжнародного права.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

удосконалення законодавства у сфері соціального та правового захисту прав осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та забезпечення механізмів ефективної реалізації передбачених гарантій і здійснення заходів підтримки для таких осіб;

забезпечення рівного, недискримінаційного доступу до відновлювальних (постізоляційних, реінтеграційних) заходів, заходів з адаптації, реабілітації, підтримки (супроводу) осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

забезпечення здійснення належної комунікації стосовно осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, зокрема щодо їх прав та механізмів доступу до програм підтримки, участі у кримінальних провадженнях як потерпілих і свідків;

посилення координації заходів з питань пошуку та звільнення осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, зокрема шляхом удосконалення законодавства;

удосконалення механізму пошуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, шляхом розвитку та забезпечення функціонування ефективної системи координації діяльності органів державної влади та інших суб'єктів, залучених до їх розшуку, встановлення їх долі, ідентифікації тіл (останків), зокрема через налагодження міжвідомчої взаємодії, належного обліку та обміну даними, а також підвищення спроможності проведення судово-медичних, молекулярно-генетичних, біометричних та інших сучасних видів експертиз і досліджень;

сприяння залученню громадських організацій до пошуку осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, а також сприяння поширенню такими організаціями кращого досвіду збору, аналізу та систематизації даних з відкритих джерел інформації (OSINT) з метою з'ясування місцезнаходження зазначених категорій осіб;

взаємодія та координація діяльності із міжнародними партнерами та організаціями з метою посилення міжнародного тиску на державу-агресора та привернення уваги міжнародної спільноти і лідерів країн щодо питань, пов'язаних зі звільненням осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, забезпеченням доступу до місць їх утримання, дотриманням міжнародного гуманітарного права стосовно таких осіб, пошуком осіб, зниклих безвісти за особливих обставин внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Очікувані результати:

функціонують комплексні механізми надання послуг, передбачених відновлювальними (постізоляційні, реінтеграційні) заходами, заходами з адаптації, реабілітації, підтримки (супроводу) осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

забезпечено взаємодію та координацію діяльності з міжнародними партнерами, міжнародними організаціями для сприяння звільненню осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та ефективного розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин;

підвищено інституційну, кадрову та технічну спроможність держави щодо оперативної ідентифікації осіб, зниклих безвісти за особливих обставин;

особи, позбавлені особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, їх родичі та члени їхніх сімей отримують системну, доступну та актуальну інформаційну підтримку щодо прав, гарантій та механізмів державної допомоги, зокрема щодо їх процесуальних прав як потерпілих та свідків у кримінальних провадженнях;

питання звільнення осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, перебувають серед пріоритетів міжнародного порядку денного, що забезпечує належну міжнародну увагу та сприяє активізації зусиль для їх звільнення.

Операційна ціль 22. Забезпечення прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України

Забезпечення захисту прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, полягає у створенні належних умов для реалізації їх прав у всіх сферах суспільного життя, а також збереження і розвитку їхньої мовної, культурної, етнічної, релігійної самобутності.

Україна системно оновлює законодавство щодо правового статусу осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, з урахуванням рекомендацій ЄС і позицій представників відповідних національних меншин (спільнот) України. Проте актуальними залишаються питання належної координації та взаємодії з особами, які належать до національних меншин (спільнот) України. Необхідним є удосконалення законодавства шляхом приведення його у відповідність із міжнародними, зокрема європейськими, стандартами, у тому числі положеннями Декларації про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин, Рамкової конвенції Ради Європи про захист національних меншин, рекомендаціями Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанська Комісія), а також із Повідомленням Комісії до Європейського Парламенту, Ради щодо Союзу рівності: Стратегічна рамкова програма ЄС щодо рівності, інтеграції та участі ромів від 7 жовтня 2020 року COM(2020) 620 final. Законодавство та практика його застосування у частині забезпечення захисту мовних прав у публічних сферах суспільного життя, у тому числі в сферах освіти та надання публічних послуг, неповною мірою забезпечують належні умови для їх ефективної реалізації. Також важливо забезпечувати участь корінних народів України та представників відповідних національних меншин (спільнот) України, у процесах формування та реалізації державної політики.

Водночас актуальною залишається потреба у подальшому вдосконаленні механізмів забезпечення права на рівний правовий захист, запобігання та протидію дискримінації, а також подолання упередженого ставлення щодо корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України.

Також потребують уваги питання виявлення та усунення перешкод, пов'язаних з оформленням, відновленням або обміном документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України, для осіб, які належать до ромської національної меншини (спільноти) України. Наявність таких перешкод може ускладнювати доступ до соціальних, освітніх і медичних послуг, а також реалізацію гарантованих Конституцією та законами України прав.

Додатковим викликом для забезпечення захисту прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, є захист їх ідентичності та збереження культурної самобутності в умовах систематичних переслідувань і порушень їх прав та свобод на тимчасово окупованій території України.

Досягнення операційної цілі забезпечуватиметься, у тому числі шляхом комплексного виконання плану заходів щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475-р, Стратегії сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 липня 2021 року № 866-р, операційного плану заходів на 2026 — 2028 роки з реалізації Стратегії сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 березня 2026 року № 231-р, Державної цільової національно-культурної програми «Єдність у розмаїтті» до 2034 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2023 року № 850-р.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

подальша імплементація норм міжнародного права та актів права Європейського Союзу (acquis ЄС) в законодавство України, яке регулює захист прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України;

забезпечення формування та реалізації державної політики щодо створення умов для розвитку етнічної, культурної та мовної самобутності корінних народів України, осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, сприяння міжкультурному діалогу, а також забезпечення умов для їхньої ефективної участі у цих процесах;

забезпечення ефективного захисту прав і свобод корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, від усіх форм дискримінації;

створення умов для отримання особами, які належать до ромської національної меншини (спільноти) України, документів, що підтверджують їх правовий статус, права та юридичні факти;

сприяння реалізації ініціатив щодо захисту прав і свобод осіб, які належать до корінних народів України та національних меншин (спільнот) України і перебувають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, через міжнародно-правові механізми та привернення уваги міжнародної спільноти до цього питання.

Очікувані результати:

права корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, реалізуються і захищаються згідно з положеннями національного законодавства та у відповідності з міжнародними і європейськими стандартами;

усунуто або зменшено перешкоди в оформленні, відновленні та обміні документів, необхідних особам, які належать до ромської національної меншини (спільноти) України, для реалізації гарантованих законом прав;

забезпечено функціонування ефективних правових механізмів, що сприяють створенню умов для розвитку етнічної, культурної та мовної самобутності корінних народів України, осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України;

корінні народи України та особи, які належать до національних меншин (спільнот) України, залучені до суспільного життя та активно беруть участь у міжкультурному діалозі;

забезпечено ефективний захист від проявів дискримінації та упередженого ставлення щодо корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України;

посилено міжнародну взаємодію щодо забезпечення документування та передачі до міжнародних інституцій інформації щодо порушень прав корінних народів України та осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України, на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України.

Операційна ціль 23. Забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, а також біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту

Забезпечення прав іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, а також біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, передбачає створення умов для надання зазначеним категоріям осіб визначених гарантій реалізації та захисту їхніх прав і свобод.

В Україні сформовано нормативно-правову базу, що регулює статус, права та обов'язки іноземців та осіб без громадянства, а також біженців і осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту. Разом із тим подальшого удосконалення потребують механізми реалізації передбачених законодавством гарантій та забезпечення їх узгодженого застосування. Водночас ухвалення Європейським парламентом Пакту про міграцію та притулок започаткувало реформування європейської системи притулку та управління міграцією, що потребуватиме подальшого наближення законодавства України до актів права Європейського Союзу (acquis ЄС) у сфері притулку, прийому заявників на отримання статусу біженця або особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, процедур розгляду заяв, управління міграційними процесами та інтеграції у суспільство осіб, які отримали відповідний статус.

Одним із ключових викликів залишається забезпечення належної інституційної спроможності органів державної влади для реалізації державної політики у сфері міграції, притулку та інтеграції іноземців, осіб без громадянства, біженців і осіб, які потребують додаткового захисту, а також подальший розвиток ефективної міжвідомчої взаємодії, зокрема шляхом її цифровізації та автоматизованого обміну даними.

Крім того, важливим є створення та функціонування сталого механізму інтеграції іноземців, осіб без громадянства, біженців і осіб, які потребують додаткового захисту, який удосконалить їхній доступ до ринку праці, освіти, охорони здоров'я, соціальної допомоги, вивчення державної мови та участі у суспільному житті.

Також необхідно забезпечити правову основу гарантування прав громадян держав — членів ЄС після завершення процесу вступу України до ЄС. Окремим напрямом залишається вивчення європейської практики у сфері запобігання та скорочення безгромадянства та приведення відповідних процедур у відповідність із стандартами ЄС.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

здійснення узгодження законодавства України щодо біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, з європейськими стандартами у сфері притулку;

забезпечення доступу іноземців та осіб без громадянства до процедури визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зокрема шляхом удосконалення процедур розгляду заяв про надання захисту, з урахуванням актів Пакту про міграцію та притулок;

створення умов для ефективної реалізації іноземцями та особами без громадянства, біженцями та особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, права на працю, охорону здоров'я, освіту та соціальний захист, вивчення державної мови та участь у суспільному житті, зокрема шляхом запровадження відповідних інтеграційних програм;

створення та забезпечення ефективної міжвідомчої взаємодії органів державної влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, залучених до формування та здійснення заходів з реалізації державної міграційної політики, зокрема у сфері інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту шляхом запровадження сталих механізмів координації, обміну інформацією, підвищення інституційної спроможності та професійних компетенцій;

створення правових підстав для забезпечення прав громадян держав — членів ЄС на території України в межах виконання вимог щодо членства в ЄС, зокрема приведення законодавства України у відповідність з актами права Європейського Союзу (acquis ЄС) у сфері забезпечення захисту прав громадян ЄС після вступу до ЄС.

Очікувані результати:

національне законодавство у сфері міжнародного захисту та міграції поетапно наближено до актів права Європейського Союзу (acquis ЄС);

функціонує цифровізована та прозора процедура розгляду заяв на отримання статусу біженця або особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту;

забезпечено належний баланс між гарантуванням прав осіб, які шукають захисту, та захистом національних інтересів і безпеки держави;

визначено орган державної влади, відповідальний за формування державної політики у сфері інтеграції іноземців та осіб без громадянства, біженців та осіб, які потребують додаткового захисту;

запроваджено дієві інтеграційні програми для іноземців та осіб без громадянства, біженців та осіб, які потребують додаткового захисту;

створено належні умови для реалізації прав іноземців, осіб без громадянства, біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, зокрема права на працю, охорону здоров'я, освіту, соціальний захист, участь у суспільному житті;

забезпечено належну готовність правової системи України, уповноважених органів до імплементації стандартів ЄС щодо прав громадян держав — членів ЄС.

Операційна ціль 24. Забезпечення прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України

Забезпечення прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, передбачає створення умов для адаптації, реінтеграції та повернення до повноцінного суспільного життя постраждалих осіб, а також відновлення їх прав і свобод, соціальний та правовий захист.

Ключовим елементом цього процесу є забезпечення справедливості шляхом притягнення до відповідальності осіб, винних у скоєнні злочинів, у тому числі найбільш тяжких злочинів, що викликають занепокоєння міжнародного співтовариства (міжнародні злочини), гарантування рівноправного та ефективного доступу до правосуддя, механізмів захисту прав, зокрема компенсації завданої шкоди для осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, та поінформованості населення про такі механізми.

Потребує належного правового визначення статус осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, категоризація таких осіб, встановлення єдиних принципів і процедур захисту та підтримки постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України на національному, регіональному та місцевому рівнях.

Для забезпечення відновлення прав постраждалих осіб Україна впроваджує елементи перехідного правосуддя (зокрема, надання підтримки внутрішньо переміщеним особам, компенсації за пошкоджене / зруйноване житло, невідкладної проміжної репарації постраждалим від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України). Водночас відсутність сталої державної політики у цій сфері зумовлює фрагментарність і нерівномірність реалізації відповідних заходів, дублювання функцій між органами державної влади, що впливає на ефективне здійснення постраждалими особами їх прав, включаючи використання компенсаційних механізмів.

Окремо слід звернути увагу на необхідність якісного забезпечення проведення належного, всебічного, повного та неупередженого розслідування та судового розгляду воєнних злочинів і злочинів проти людяності, вчинених проти населення України, підвищення професійної спроможності відповідальних суб'єктів, визначення ефективних механізмів допомоги та компенсацій для осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Значна кількість порушень прав людини та обсяг завданої цивільному населенню України шкоди підтверджуються даними правоохоронних органів України: станом на червень 2026 року розпочато досудові розслідування у 237 603 кримінальних провадженнях щодо воєнних злочинів і злочину агресії, а також у 25 344 кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, що, зокрема, стосуються загибелі щонайменше 17 596 цивільних осіб (у тому числі 705 дітей) та поранення 44 735 цивільних осіб (у тому числі 2 532 дітей).

Внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України значна частина населення України була вимушена переміститися за межі України, передусім з територій, на яких ведуться або велися бойові дії, а також з тимчасово окупованої території України.

Це спричинило істотне скорочення демографічного потенціалу та зменшення людського капіталу держави, що негативно впливає на її національну стійкість і створює додаткові ризики для повоєнного відновлення та розвитку України.

Водночас масове вимушене переміщення громадян України за кордон на відміну від переважно добровільної міграції у мирний час значно загострює властиві міграційним процесам ризики, зокрема щодо соціальної вразливості та ускладненого доступу до адміністративних послуг. За таких умов нагальною є потреба у реалізації ефективної державної політики щодо громадян України, які виїхали за межі держави у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації проти України, з урахуванням необхідності збереження їх зв'язку з Україною, сприяння реалізації їх прав та інтересів, а також створення умов для добровільного повернення таких осіб до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

вдосконалення визначення правового статусу та переліку категорій осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, а також запровадження комплексної системи заходів підтримки таких осіб з урахуванням оцінки реальних потреб та завданої шкоди;

забезпечення функціонування ефективних механізмів допомоги та компенсацій для осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України;

продовження співпраці з представниками міжнародних організацій та міжнародними партнерами щодо забезпечення функціонування міжнародного компенсаційного механізму;

підвищення рівня обізнаності населення про роботу Реєстру збитків, завданих збройною агресією Російської Федерації проти України, та можливості подання заяв за різними категоріями;

створення умов для реалізації прав та інтересів громадян України, які перебувають за межами держави, підтримання їх сталого зв'язку з Україною та сприяння добровільному поверненню до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні;

ефективне сприяння розслідуванню найбільш тяжких злочинів, що викликають занепокоєння міжнародного співтовариства (міжнародні злочини), вчинених у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації проти України, з метою притягнення до кримінальної відповідальності винних осіб відповідно до норм міжнародного права;

створення умов для ефективного захисту прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, шляхом подальшого розроблення та впровадження правових механізмів перехідного правосуддя, що орієнтуються на потреби постраждалих та включає відновлення їх прав, а також компенсації завданої їм шкоди.

Очікувані результати:

постраждалі особи належним чином поінформовані про функціонування Реєстру збитків, завданих збройною агресією Російської Федерації проти України, а також про порядок і можливості подання заяв за всіма релевантними категоріями;

особи, постраждалі внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, отримують комплексну соціальну, правову та психологічну підтримку, а їх адаптація, реінтеграція в суспільство та повернення до повноцінного життя відбуваються з урахуванням особливих потреб вразливих груп населення;

особи, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, мають ефективний доступ до механізмів захисту своїх прав та компенсації завданої шкоди;

забезпечено ефективне сприяння розслідуванню найбільш тяжких злочинів, що викликають занепокоєння міжнародного співтовариства (міжнародні злочини), вчинених у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації проти України, з метою притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності відповідно до норм міжнародного права;

створено умови для добровільного повернення громадян України з-за кордону до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні.

Операційна ціль 25. Підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини

Підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини передбачає створення умов для формування, поширення та практичного застосування знань про права і свободи людини, порядок їх реалізації та доступні механізми захисту, а також підвищення рівня правової культури населення.

В умовах триваючої збройної агресії Російської Федерації проти України потребує посилення освітня складова щодо формування у дітей та молоді знань про права і свободи людини, права дитини та гарантії їх захисту під час збройних конфліктів. Недостатній рівень інтеграції відповідної тематики в систему формальної освіти, брак сучасних навчально-методичних матеріалів ускладнюють формування у дітей та молоді практичних навичок реалізації і захисту прав.

Також проблемою залишається недостатній рівень обізнаності інших категорій населення щодо своїх прав, порядку їх реалізації та механізмів захисту. Це стосується, зокрема, осіб і сімей, які належать до вразливих груп населення відповідно до закону, мешканців сільської місцевості, осіб, які перебувають у місцях несвободи або звільнені з них, корінних народів України, осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України.

Правопросвітницька діяльність залишається недостатньо системною, що обмежує охоплення нею різних цільових аудиторій. Низький рівень поінформованості населення щодо процедур звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування обмежує ефективність використання існуючих механізмів захисту прав людини. Це зумовлює необхідність розвитку співпраці між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та інститутами громадянського суспільства, зокрема громадськими і благодійними організаціями, з метою підвищення рівня обізнаності населення у сфері прав людини та забезпечення системності правопросвітницької діяльності.

Водночас необхідно підвищувати рівень обізнаності та удосконалювати компетентності державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування щодо впровадження підходу, заснованого на правах людини, для підвищення ефективності формування та реалізації державної політики у різних сферах.

Завданнями, спрямованими на реалізацію операційної цілі, є:

проведення системної інформаційно-просвітницької роботи для підвищення рівня обізнаності населення про їх права, порядок їх реалізації та доступні механізми захисту;

посилення уваги до питань прав людини у змісті освітніх програм та практики організації освітнього процесу;

підвищення рівня обізнаності та вдосконалення компетентностей державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування у сфері прав людини.

Очікувані результати:

підвищено рівень поінформованості населення щодо прав людини, порядку їх реалізації та доступних механізмів захисту;

системно впроваджено тематику прав людини в освітній та просвітницькі процеси;

забезпечено дотримання державними службовцями і посадовими особами місцевого самоврядування прав людини при здійсненні ними своїх повноважень.

Порядок моніторингу, оцінки результативності та звітування щодо реалізації Стратегії

Для забезпечення досягнення стратегічних та операційних цілей Стратегії кожні три роки Кабінетом Міністрів України розробляється та затверджується операційний план з реалізації Стратегії на відповідний період, яким визначаються заходи, відповідальні виконавці, строки та індикатори виконання Стратегії.

Перегляд Стратегії здійснюється з урахуванням змін, що можуть суттєво вплинути на реалізацію Стратегії, та може передбачати уточнення її стратегічних та операційних цілей, завдань та очікуваних результатів.

Реалізація Стратегії забезпечується органами виконавчої влади за участю інших державних органів та органами місцевого самоврядування.

Оцінка результативності реалізації Стратегії здійснюється на основі адміністративних даних та офіційної державної статистичної інформації, доповідей Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, результатів моніторингу стану дотримання прав і свобод людини в Україні, що здійснюється інститутами громадянського суспільства, міжнародними організаціями, іншими заінтересованими суб'єктами.

Звітування щодо реалізації Стратегії забезпечується шляхом подання щороку до 1 лютого Міністерству юстиції України звітної інформації органами, відповідальними за виконання заходів операційного плану з реалізації Стратегії. На підставі отриманої інформації Міністерство юстиції України щороку до 1 квітня готує аналітичний звіт про стан реалізації Стратегії та оприлюднює його на своєму офіційному вебсайті.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії забезпечується за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для реалізації цієї Стратегії, визначається щороку з урахуванням можливостей державного і місцевих бюджетів.

Керівник Офісу Президента України генерал-лейтенант Кирило БУДАНОВ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2026 р. № 1257
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 р. № 40

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 р. № 40 «Про реалізацію спільного з Дитячим фондом Організації Об'єднаних Націй (ЮНІСЕФ) проекту стосовно надання фінансової допомоги у вигляді малих грантів для соціальних послуг сім'ям з дітьми та дітям та/або послуги раннього втручання» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 13, ст. 988; 2026 р., № 55, ст. 3732) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2026 р. № 1257

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 17 січня 2025 р. № 40

1. У постанові:

1) у пункті 3:

підпункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1) спільний проект реалізується у територіальних громадах, які з власної ініціативи вирішили брати участь у ньому на підставі заяв на участь територіальних громад у спільному проекті, поданих відповідно до Порядку, затвердженого цією постановою, виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, районними у м. Києві державними адміністраціями, військовими адміністраціями населених пунктів (у разі їх утворення) у випадках, передбачених законодавством;

2) умови продовження (за потреби) та дата завершення спільного проекту визначаються за домовленістю між Міністерством соціальної політики, сім'ї та єдності та Дитячим фондом;»;

у підпункті 3:

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«за рахунок малих грантів забезпечується надання сім'ям з дітьми, дітям соціальних послуг (формування життєстійкості; денний догляд за дітьми з інвалідністю; супровід під час інклюзивного навчання; тимчасовий відпочинок для батьків або осіб, які їх замінюють, що здійснюють догляд за дітьми з інвалідністю; супровід під час реінтеграції дітей, осіб з числа дітей та сімей з дітьми, які повернулися після депортації, примусового переміщення, перебування під ризиком депортації, примусового переміщення; соціальний супровід сімей з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах; транзитне підтримане проживання/учбова соціальна квартира (будинок); соціальний супровід сімей, які виховують дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, екстрене (кризове) втручання) та послуги раннього втручання (далі — послуги);»;

в абзаці сьомому цифри «60» замінити цифрами «65»;

підпункт 5 викласти в такій редакції:

«5) Національна соціальна сервісна служба в межах реалізації спільного проекту:

щокварталу включно до 20 числа першого місяця наступного кварталу на підставі інформації про надавачів послуг, долучених до проекту, отриманої від Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, здійснює контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки, соціальних послуг відповідно до Порядку здійснення державного контролю/моніторингу за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки, соціальних послуг та за дотриманням прав дітей, а також здійснення контролю за цільовим використанням коштів державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 жовтня 2021 р. № 1035 «Деякі питання здійснення державного контролю/моніторингу за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки, соціальних послуг та за дотриманням прав дітей, а також здійснення контролю за цільовим використанням коштів державного фонду соціального захисту осіб з інвалідністю» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 81, ст. 5163; 2026 р., № 55, ст. 3732);

надсилає протягом 10 робочих днів з дня завершення проведення перевірки Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Державній службі у справах дітей звіт про результати здійснення зазначеного заходу;

надає методичну допомогу сільським, селищним, міським, районним у містах (у разі їх утворення) радам, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, районним у м. Києві державним адміністраціям, військовим адміністраціям населених пунктів (у разі їх утворення) з питань реалізації спільного проекту.»;

2) у пункті 4:

підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) подання не пізніше ніж через 30 робочих днів після завершення звітного кварталу включно Міністерству соціальної політики, сім'ї та єдності та Дитячому фонду щоквартальної звітності щодо реалізації спільного проекту, підготовленої на підставі звітів отримувачів малих грантів, результатів моніторингу, проведеного виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, районними у м. Києві державними адміністраціями, а в разі їх відсутності — військовими адміністраціями населених пунктів (у разі їх утворення), що долучилися до участі в спільному проекті, та перевірок, проведених Національною соціальною сервісною службою;»;

у підпункті 4 слова «одного місяця» замінити словами «двох місяців»;

3) у пункті 7 слова «одного місяця» замінити словами «двох місяців»;

4) у пункті 8 слово «двох» замінити словом «трьох».

2. У Порядку реалізації спільного проекту стосовно надання фінансової допомоги у вигляді малих грантів для соціальних послуг сім'ям з дітьми та дітям та/або послуги раннього втручання, затвердженому зазначеною постановою:

1) у пункті 2 слова «Про соціальні послуги», «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» замінити словами і цифрами «Про охорону дитинства», «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», «Про соціальні послуги», Порядку виявлення, повернення, забезпечення супроводу та реінтеграції дітей, які депортовані або примусово переміщені, або перебували під ризиком депортації та/або примусового переміщення внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, або осіб з числа дітей, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2024 р. № 551 (Офіційний вісник України, 2024 р., № 47, ст. 2928; 2025 р., № 15, ст. 1096, № 87, ст. 6038),»;

2) доповнити Порядок пунктом 5^1 такого змісту:

«5^1. Фонд протягом 20 робочих днів з дня набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2026 р. № 1257 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 р. № 40» розміщує на своєму офіційному веб-сайті оголошення про проведення відбору учасників спільного проекту із зазначенням строку подання уповноваженим органом заяви на участь у спільному проекті та строку проведення відбору учасників спільного проекту комісією з відбору учасників спільного проекту та конкурсного відбору отримувачів малих грантів.»;

3) в абзаці четвертому пункту 6 слова і цифри «Порядком організації діяльності та забезпечення функціонування центрів життєстійкості, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 січня 2024 р. № 83 «Про організацію діяльності та забезпечення функціонування центрів життєстійкості» (Офіційний вісник України, 2024 р., № 17, ст. 1087) замінити словами і цифрами «Порядком реалізації експериментального проекту з організації надання комплексної соціальної послуги з формування життєстійкості в територіальних громадах, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2025 р. № 1505 «Деякі питання реалізації експериментального проекту з організації надання комплексної соціальної послуги з формування життєстійкості в територіальних громадах» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 97, ст. 6801)»;

4) у пункті 8:

абзац третій після слів «діяльності комісії» доповнити словами «та Фонду під час проведення відбору територіальних громад та конкурсного відбору отримувачів малих грантів для участі у спільному проекті»;

абзаци п'ятий і шостий викласти в такій редакції:

«Наявність у члена комісії реального конфлікту інтересів позбавляє його права брати участь у прийнятті рішення з відповідного питання. У разі виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів член комісії зобов'язаний повідомити про це голові комісії до початку засідання (усно чи письмово). Повідомити про наявність конфлікту інтересів у члена комісії може також будь-яка інша особа, якій відомі відповідні факти.

На підставі отриманого повідомлення голова комісії приймає рішення щодо порядку участі відповідного члена комісії в обговоренні та прийнятті рішення із зазначеного питання.»;

5) в абзаці першому пункту 10 цифри «10» замінити словами і цифрами «строку, визначеного Фондом в оголошенні про проведення відбору учасників спільного проекту, але не більше ніж 20»;

6) у пункті 11:

в абзаці першому підпункту 1 слово «двох» замінити словом «трьох»;

у підпункті 2 цифри «10» замінити цифрами «20»;

7) у пункті 12:

після абзацу п'ятого доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«строк проведення відбору учасників спільного проекту;».

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами сьомим і восьмим;

8) в абзаці першому пункту 13 цифри «15» замінити цифрами «20»;

9) в абзаці першому пункту 16 цифри «10» замінити словами і цифрами «строку, визначеного Фондом в оголошенні, але не більше ніж 25»;

10) у пункті 18:

у першому реченні абзацу третього слово «трьох» замінити цифрами «10»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«У договорі обов'язково зазначаються умови, невиконання або неналежне виконання яких є підставою для повернення отримувачем отриманих коштів, та процедура повернення таких коштів.»;

11) у пункті 22:

в абзаці першому слова «один рік» замінити словами «строк реалізації спільного проекту»;

в абзаці другому слова «у межах» замінити словами «у разі продовження реалізації»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«Договори, укладені до набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2026 р. № 1257 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 р. № 40», виконуються на умовах та в порядку, що діяли на момент їх укладення, до повного виконання сторонами своїх зобов'язань.»;

12) у пункті 24:

абзац третій виключити;

в абзаці десятому слова «організовує оцінювання якості надання послуг незалежною організацією та» виключити;

13) у пункті 29 слова і цифри «до 25 числа місяця, що настає за звітним періодом,» замінити словами і цифрами «не пізніше ніж через 30 робочих днів після завершення звітного кварталу включно».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 жовтня 2026 р. № 1261
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2024 р. № 1369

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2024 р. № 1369 «Деякі питання Політики державної власності» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 1, ст. 39; 2026 р., № 2, ст. 139, № 6, ст. 521) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 жовтня 2026 р. № 1261

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2024 р. № 1369

1. У постанові:

1) у підпункті 2 пункту 2:

слова «Міністерством економіки, довкілля та сільського господарства» замінити словами «Міністерством економіки та довкілля»;

доповнити підпункт абзацом такого змісту:

«Міністерство фінансів подає до Міністерства економіки та довкілля інформацію за 2025 рік до 20 жовтня 2026 р., визначену пунктом 147 Політики державної власності, затвердженої цією постановою, з урахуванням особливостей, передбачених абзацом першим пункту 152 зазначеної Політики державної власності, зокрема щодо товариств, включених до додатка 2 до Політики державної власності, з урахуванням змін, внесених постановою Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 2026 р. № 1261 ;»;

2) у пункті 4 слова «Міністерству економіки» замінити словами «Міністерству економіки та довкілля», а цифри «2024» — цифрами «2026»;

2. У Політиці державної власності, затвердженій зазначеною постановою:

1) у пункті 1:

підпункт 1 після слів «державного сектору економіки» доповнити словами «, зростання експорту товарів, впровадження інновацій і захисту критичної інфраструктури»;

підпункт 2 викласти в такій редакції:

«2) визначення способів та єдиної стратегії реалізації прав держави як власника щодо державних унітарних підприємств та корпоративних прав держави у статутному капіталі господарських товариств, оптимізації їх портфеля, зокрема шляхом визначення підходів до виявлення суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які підлягають приватизації, реорганізації або ліквідації;»;

2) у пункті 2:

підпункт 2 виключити;

підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) дочірнє підприємство — юридична особа, єдиним учасником (засновником) якої є інше підприємство або підприємницьке товариство;»;

підпункт 6 викласти в такій редакції:

«6) законодавство про державну допомогу — Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та інші акти законодавства, прийняті на його виконання, з урахуванням змін, прийнятих з метою приведення таких актів законодавства у відповідність із стандартами Європейського Союзу;»;

доповнити пункт підпунктом 9^1 такого змісту:

«9^1) система корпоративного управління — контроль за діяльністю виконавчого органу, дотримання антикорупційної програми, кодексу корпоративної етики (корпоративної доброчесності), процедур закупівель, фінансово-бюджетної дисципліни, порядку прийняття рішень щодо правових дій, а також функціонування системи внутрішнього контролю, управління ризиками та внутрішнього аудиту;»;

підпункт 10 викласти в такій редакції:

«10) спеціальний обов'язок — обов'язок, що покладається на окремих суб'єктів господарювання, які прямо або опосередковано (через інших осіб) належать державі або перебувають під контролем держави, на підставі та в порядку, визначених законодавством, з метою забезпечення загального економічного інтересу в певній галузі та/або інтересів громадян, суспільства і держави, зокрема задоволення потреб у доступі до найважливіших товарів, робіт, послуг, які не можуть забезпечити суб'єкти господарювання в умовах конкуренції;»;

3) у пункті 3 слова «, Господарського кодексу України» виключити;

4) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. Ця Політика власності підлягає обов'язковому перегляду Кабінетом Міністрів України не пізніше ніж через два роки після її затвердження. Далі ця Політика власності переглядається Кабінетом Міністрів України не менше одного разу на п'ять років. Під час перегляду цієї Політики власності враховуються результати оцінки ефективності досягнення її цілей, проведеної згідно з пунктом 9^1 цієї Політики власності.»;

5) доповнити Політику власності пунктом 9^1 такого змісту:

«9^1. Оцінка ефективності досягнення цілей цієї Політики власності здійснюється не менше одного разу на п'ять років, але не пізніше ніж за два місяці до чергового перегляду Політики власності шляхом проведення аналізу Мінекономіки таких критеріїв (показники підпунктів 1—9, 11—16 цього пункту розраховуються на основі даних останнього сформованого щорічного агрегованого звіту):

1) частка суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які провадять господарську діяльність, які не провадять господарську діяльність та які не подають інформацію про свою господарську діяльність;

2) частка суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які отримали прибуток, у загальній кількості суб'єктів господарювання державного сектору економіки та у кількості суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які провадять господарську діяльність;

3) рентабельність активів суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

4) сукупний річний прибуток (збиток) суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

5) сукупна кредиторська заборгованість суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

6) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави, які мають затверджені листи очікувань власника;

7) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави, які мають затверджені стратегічні плани розвитку;

8) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави, які мають затверджені річні фінансові плани;

9) частка суб'єктів господарювання державного сектору економіки за організаційно-правовими формами;

10) частка підприємств, товариств з корпоративними правами держави, щодо яких здійснено розподіл (сортування) згідно з пунктами 20—33^1 цієї Політики власності;

11) частка підприємств, товариств із контрольною часткою держави, в яких утворено наглядові ради, склад і перелік комітетів яких відповідає вимогам закону, в загальній кількості підприємств, товариств із контрольною часткою держави, в яких утворення наглядової ради обов'язкове згідно з вимогами закону або цієї Політики власності;

12) частка підприємств, товариств із контрольною часткою держави (у загальній кількості підприємств, товариств із контрольною часткою держави, в яких утворено наглядові ради), до складу наглядових рад яких входять не менше 40 відсотків представників менш представленої статі;

13) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави (у загальній кількості підприємств, товариств з контрольною часткою держави, в яких утворено наглядові ради), в яких проведена самооцінка діяльності наглядової ради в Порядку оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 січня 2025 р. № 12 «Деякі питання оцінювання діяльності наглядової ради та звітування про роботу наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі» (Офіційний вісник України, 2025 р., № 12, ст. 939);

14) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави (у загальній кількості підприємств, товариств з контрольною часткою держави, в яких утворено наглядові ради), в яких проведено оцінювання діяльності наглядової ради із залученням незалежного консультанта в Порядку оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 січня 2025 р. № 12 «Деякі питання оцінювання діяльності наглядової ради та звітування про роботу наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі»;

15) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави, на які покладено виконання спеціальних обов'язків;

16) частка підприємств, товариств з контрольною часткою держави (у загальній кількості підприємств, товариств з контрольною часткою держави, на які покладено виконання спеціальних обов'язків), згідно з фінансовою звітністю яких рахунки, пов'язані з виконанням спеціальних обов'язків, відокремлені від рахунків, які використовуються для провадження інших видів діяльності, не пов'язаних з виконанням спеціальних обов'язків;

17) виконання заходів, визначених пунктами 41 та 58 цієї Політики власності.

Оприлюднення оцінки ефективності досягнення цілей цієї Політики власності здійснюється на офіційному веб-сайті Мінекономіки не пізніше ніж за місяць до чергового перегляду Політики власності.»;

6) абзац перший пункту 11 після слів «воєнного стану» доповнити словами і цифрами «та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування»;

7) пункт 14 викласти в такій редакції:

«14. Підставами залишення в державній власності підприємств, корпоративних прав держави є:

1) участь підприємств, товариств з корпоративними правами держави у виробництві товарів, виконанні робіт та наданні послуг у сферах, де суб'єкти господарювання приватного сектору економіки не можуть здійснювати це ефективно, включаючи виконання спеціальних обов'язків (у разі виконання);

2) провадження підприємством, товариством з корпоративними правами держави діяльності у сфері природних монополій за умови, що діяльність підприємства, товариства з контрольною часткою держави пов'язана з управлінням об'єктом критичної інфраструктури, а застосування державного регулювання ринку, ліцензування видів господарської діяльності та/або державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності не є ефективним без володіння та управління державою підприємством, корпоративними правами держави або створює ризики, для мінімізації яких необхідним є володіння та управління державою підприємством, корпоративними правами держави;

3) забезпечення національної безпеки та обороноздатності України та/або енергетичної безпеки України згідно з визначеними законодавством України цілями державної політики шляхом володіння та управління підприємством, корпоративними правами держави, включаючи управління об'єктами критичної інфраструктури;

4) провадження підприємством, товариством з корпоративними правами держави діяльності, необхідної для виконання державою своїх основних функцій, безоплатного володіння і користування або відання підприємством, товариством з корпоративними правами держави об'єктами права власності Українського народу, або наявність на балансі майна, необхідного для виконання державою своїх основних функцій, чи майна, що становить матеріальну основу суверенітету України, за умови, що таке майно забезпечує провадження такими юридичними особами своєї основної діяльності та (або) встановлених законодавством завдань.

Наявність таких підстав не суперечить частковій приватизації, що може бути здійснена згідно з пунктами 36—37 цієї Політики власності.»;

8) у пункті 16:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) аналіз відповідності підприємства, товариства з корпоративними правами держави підставам залишення в державній власності, передбаченим пунктом 14 цієї Політики власності, ознакам, визначеним статтею 4 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна», та іншими законами України, якими встановлена заборона на приватизацію об'єктів державної власності, з урахуванням діяльності відповідного суб'єкта господарювання, що відповідає підставам залишення в державній власності, та її питомої ваги в його доходах (витратах), зокрема шляхом проведення оцінки існування або можливості існування на певному ринку приватної пропозиції, яка б робила недоцільним пряме втручання держави, та оцінки достатності приватної пропозиції для задоволення попиту на такому ринку;»;

доповнити пункт підпунктом 3^1 такого змісту:

«3^1) аналіз ефективності корпоративного управління на підприємстві, у товаристві з корпоративними правами держави, зокрема в частині наявності наглядової ради та відповідності її складу та комітетів наглядової ради вимогам закону, проведення оцінювання діяльності наглядової ради, аудиту річної фінансової звітності, наявності затверджених стратегічного плану розвитку та показників результативності для здійснення моніторингу щодо його виконання, наявності системи внутрішнього контролю;»;

у підпункті 5 слова «держави активами» замінити словом «державою активами»;

доповнити пункт підпунктом 5^1 такого змісту:

«5^1) аналіз фінансової ефективності підприємства, товариства з корпоративними правами держави, зокрема його прибутковості, рентабельності, ліквідності, платоспроможності, фінансової стійкості;»;

підпункт 7 викласти в такій редакції:

«7) урахування досвіду країн — членів ЄС та країн — членів ОЕСР щодо володіння та управління державою схожими за видами та цілями діяльності юридичними особами, а також щодо реалізації цілей державної політики з використанням інших способів, ніж володіння та управління державою юридичними особами, зокрема шляхом державного регулювання ринку, ліцензування видів господарської діяльності та/або державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (за наявності такого досвіду).»;

9) пункт 17 доповнити абзацом такого змісту:

«Обґрунтування державної власності щодо підприємства, корпоративних прав держави повинно містити детальний опис (з конкретними прикладами) того, як підстави залишення в державній власності підприємств, корпоративних прав держави, передбачені пунктом 14 цієї Політики власності, застосовуються у випадку відповідного підприємства, товариства з корпоративними правами держави з урахуванням результатів аналізу, проведеного згідно з пунктом 16 цієї Політики власності.»;

10) доповнити Політику власності пунктом 17^1 такого змісту:

«17^1. Аналіз потреби залишення в державній власності підприємств, корпоративних прав держави, передбачений пунктом 16 цієї Політики власності, проводиться в такому порядку:

1) надсилання Мінекономіки суб'єктам управління опитувальника за формою та змістом, визначеними Мінекономіки;

2) надсилання суб'єктами управління підприємствам, товариствам з корпоративними правами держави опитувальника, отриманого згідно з підпунктом 1 цього пункту;

3) заповнення та надсилання суб'єкту управління підприємствами, товариствами з корпоративними правами держави опитувальника, отриманого від суб'єкта управління, у визначений суб'єктом управління строк, який не може перевищувати 20 календарних днів з дня отримання;

4) аналіз і верифікація суб'єктом управління інформації, наданої підприємствами, товариствами з корпоративними правами держави, шляхом її співставлення з інформацією про підприємства, товариства з корпоративними правами держави, наявною в суб'єкта управління, та інформацією, що міститься в публічних електронних реєстрах;

5) надання підприємствами, товариствами з корпоративними правами держави додаткової інформації на запит суб'єкта управління у строк, визначений суб'єктом управління;

6) підготовка суб'єктом управління обґрунтування державної власності щодо підприємств, корпоративних прав держави, функції з управління якими виконує відповідний суб'єкт управління, та подання відповідної інформації Мінекономіки.

У разі відсутності або неповноти інформації суб'єкт управління проводить аналіз доцільності володіння підприємством, корпоративними правами держави з урахуванням

ДОКУМЕНТИ

ванням інформації про підприємство, товариство з корпоративними правами держави, наявної в суб'єкта управління, та інформації в публічних електронних реєстрах.»;

11) друге речення пункту 18 викласти в такій редакції: «Провадження видів діяльності та/або надання послуг, щодо яких виявлена недоцільність державної власності, може бути припинено або відокремлено від підприємства, товариства з корпоративними правами держави шляхом його реорганізації або вжиття інших заходів щодо нього.»;

12) в абзаці першому пункту 19 слова «п'ять років» замінити словами «три роки»;

13) доповнити Політику власності пунктом 19[1] такого змісту:

«19[1]. Перед створенням шляхом заснування (участю у створенні з іншими юридичними особами) товариства з корпоративними правами держави суб'єкт управління проводить аналіз потреби в його створенні (участі в його створенні), що включає такі етапи:

1) аналіз відповідності товариства з корпоративними правами держави підставам, передбаченим пунктом 14 цієї Політики власності, зокрема шляхом проведення оцінки існування або можливості існування на певному ринку приватної пропозиції, яка б робила недоцільним втручання держави шляхом створення товариства з корпоративними правами держави, та оцінки достатності приватної пропозиції для задоволення попиту на такому ринку;

2) аналіз потреби у володінні товариством з корпоративними правами держави активами, необхідними для виконання державою своїх основних функцій;

3) аналіз розміру запланованої частки держави у статутному капіталі товариства з корпоративними правами держави з огляду на цілі та ресурси держави та суспільні потреби, що мають задовольнятися, включаючи аналіз потреби у вирішальному впливі держави на діяльність товариства з корпоративними правами держави, аналіз ризиків для діяльності товариства з корпоративними правами держави в разі володіння державою 50 відсотками акцій (часток) в його статутному капіталі;

4) аналіз можливості досягнення цілей, запланованих для нового товариства з корпоративними правами держави, шляхом володіння та управління державою вже наявними підприємствами, корпоративними правами держави;

5) аналіз запланованої участі товариства з корпоративними правами держави у здійсненні заходів, узгоджених із цілями сталого розвитку України, планами соціально-економічного розвитку держави, європейським курсом та міжнародними зобов'язаннями України, що передбачають довготривале володіння державою активами, необхідними для їх здійснення;

6) аналіз фіскальних наслідків для державного бюджету від створення та діяльності товариства з корпоративними правами держави, включаючи оцінку впливу на витрати, доходи державного бюджету, боргову обтяженість та умовні зобов'язання, з урахуванням можливості альтернативного використання коштів державного бюджету для задоволення суспільних потреб і захисту суспільних інтересів;

7) урахування досвіду країн — членів ЄС та країн — членів ОЕСР щодо володіння та управління державою схожими за видами та цілями діяльності юридичними особами, а також щодо реалізації цілей державної політики з використанням інших способів, ніж володіння та управління державою юридичними особами, зокрема шляхом державного регулювання ринку, ліцензування видів господарської діяльності та/або державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (за наявності такого досвіду).

Обґрунтування створення (участі у створенні з іншими юридичними особами) товариства з корпоративними правами держави за результатами відповідного аналізу оприлюднюється на офіційному веб-сайті суб'єкта управління та веб-сайті відповідного товариства з корпоративними правами держави протягом одного місяця після його створення.»;

14) у пункті 20 слова «виходячи з їх відповідності національним інтересам України та причинам і аналізу обґрунтування їх залишення в державній власності, передбаченим розділом II цієї Політики власності» замінити словами «на основі результатів аналізу потреби їх залишення в державній власності відповідно до розділу II цієї Політики власності»;

15) пункт 21 викласти в такій редакції:

«21. За результатами здійснення розподілу підприємства, корпоративні права держави повинні бути поділені на такі категорії:

1) підприємства, корпоративні права держави, які залишаються в державній власності. Зазначена категорія включає також підприємства, корпоративні права держави, збереження державної власності щодо яких необхідне для забезпечення обороноздатності держави та які залишаються в державній власності на період дії воєнного стану та щодо яких здійснюється повторний розподіл протягом 12 місяців після припинення або скасування воєнного стану для віднесення їх до однієї з категорій, передбачених цим пунктом. Віднесення корпоративних прав держави до цієї категорії не виключає можливості їх внесення в порядку, встановленому законодавством, до статутних капіталів державних акціонерних товариств, 100 відсотків акцій яких прямо або опосередковано належать державі, та державних холдингових компаній;

2) підприємства, корпоративні права держави, щодо яких державна власність повинна бути припинена шляхом приватизації єдиних майнових комплексів таких підприємств чи відповідних корпоративних прав держави або ліквідації підприємства, товариства з корпоративними правами держави. Зазначена категорія включає також підприємства, корпоративні права держави, стосовно яких до припинення державної власності щодо них повинні бути вжиті заходи для відокремлення видів діяльності відповідних підприємств, товариств з корпоративними правами держави, які підпадають під підстави, передбачені пунктом 14 цієї Політики власності, від інших видів їх діяльності.»;

16) пункт 23 викласти в такій редакції:

«23. За результатами здійснення розподілу підприємств, корпоративних прав держави на категорії, визначені пунктом 21 цієї Політики власності, відповідні переліки за поданням Мінекономіки затверджуються рішенням Кабінету Міністрів України.»;

17) пункт 25 викласти в такій редакції:

«25. Щодо підприємств, товариств із корпоративними правами держави або юридичних осіб, більше 50 відсотків майна яких (у розрахунку від вартості активів відповідно до останньої наявної фінансової звітності, поданої згідно з вимогами законодавства, з відповідною відміткою про її прийняття (електронною квитанцією), які перебувають на територіях, включених до переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окуповані Російською Федерацією (далі — перелік територій), затвердженого в порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2022 р. № 1364 «Деякі питання формування переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 99, ст. 6191; 2026 р., № 16, ст. 1130), розподіл не здійснюється до дати завершення бойових дій або тимчасової окупації території України.

Підприємства, товариства із корпоративними правами держави або юридичні особи, більше 50 відсотків майна яких (у розрахунку від вартості активів відповідно до останньої наявної фінансової звітності, поданої згідно з вимогами законодавства, з відповідною відміткою про її прийняття (електронною квитанцією), які перебувають на територіях, включених до переліку територій, за згодою суб'єкта управління повинні бути передані до Фонду державного майна. Така передача здійснюється для забезпечення можливості отримання у судовому порядку компенсації від Російської Федерації після дати завершення бойових дій на відповідних територіях і тимчасової окупації території України та консолідації таких об'єктів в одного суб'єкта управління.»;

18) пункт 26 викласти в такій редакції:

«26. Суб'єкти управління у строк не більше одного місяця з дня отримання від Мінекономіки відповідного запиту, що містить опитувальник згідно з пунктом 17[1] цієї Політики власності, подають Мінекономіки таку інформацію:

1) перелік підприємств, корпоративних прав держави, що перебувають в управлінні відповідного суб'єкта управління;

2) пропозиції щодо віднесення підприємств, корпоративних прав держави до категорії, передбаченої підпунктом 1 пункту 21 цієї Політики власності (включаючи підприємства, корпоративні права держави, необхідні для забезпечення обороноздатності держави, які залишаються в державній власності на період дії воєнного стану), з обґрунтуванням залишення їх у державній власності згідно з розділом II цієї Політики власності та зазначенням щодо кожного підприємства, корпоративних прав держави щонайменше однієї з підстав для залишення в державній власності, передбачених пунктом 14 цієї Політики власності;

3) щодо підприємств, корпоративних прав держави, які запропоновано віднести до категорії, передбаченої підпунктом 1 пункту 21 цієї Політики власності, — пропозиції щодо реорганізації відповідних підприємств, товариств з корпоративними правами держави, та/або щодо інших організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних та інших заходів (за наявності) для підвищення ефективності діяльності підприємства, товариства з корпоративними правами держави з обґрунтуванням потреби в реорганізації та/або відповідних заходах. Обґрунтування повинно включати опис соціально-економічних наслідків реорганізації та/або інших заходів, які здійснюються згідно з цим підпунктом;

4) пропозиції щодо віднесення підприємств, корпоративних прав держави до категорії, передбаченої підпунктом 2 пункту 21 цієї Політики власності, та щодо способу, в який має відбутися припинення державної власності щодо них;

5) щодо підприємств, корпоративних прав держави, які запропоновано віднести до категорії, передбаченої підпунктом 2 пункту 21 цієї Політики власності, — пропозиції заходів, які повинні бути вжиті щодо відповідних підприємств, товариств з корпоративними правами держави до припинення державної власності щодо них, з метою відокремлення видів їх діяльності, які підпадають під підстави, передбачені пунктом 14 цієї Політики власності, від інших видів їх діяльності;

6) додаткову інформацію за формою та змістом, визначеними Мінекономіки в запиті, отриманому суб'єктом управління від Мінекономіки згідно з цим пунктом;

7) інформацію про обґрунтування державної власності щодо підприємств, корпоративних прав держави, функції з управління якими виконує відповідний суб'єкт управління згідно з підпунктом 6 пункту 17[1] цієї Політики власності.»;

19) доповнити Політику власності пунктом 26[1] такого змісту:

«26[1]. Суб'єкти управління протягом 10 робочих днів після подання Мінекономіки інформації відповідно до пункту 26 цієї Політики власності повідомляють підприємства, які перебувають в їх управлінні, та господарські товариства, корпоративні права держави у статутному капіталі яких перебувають в їх управлінні, про подання до Мінекономіки пропозиції щодо віднесення відповідного підприємства, товариства з корпоративними правами держави до однієї з категорій, передбачених пунктом 21 цієї Політики державної власності.»;

20) пункт 27 викласти в такій редакції:

«27. У разі подання суб'єктами управління неповної інформації, передбаченої пунктом 26 цієї Політики власності, суб'єкти управління повинні подавати Мінекономіки на його запит додаткову інформацію, необхідну для здійснення розподілу, в обсязі та у строк, визначені в такому запиті.»;

21) у пункті 28 слово «пунктом» замінити словом «пунктами»;

22) у пункті 29:

підпункт 1 після слів «підприємств, плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку яких перевищує 50 мільйонів гривень» доповнити словами «, підприємств, товариств з корпоративними правами держави, включених до переліку особливо важливих для економіки підприємств, товариств державного сектору економіки, призначення членів наглядових рад яких здійснюється за участю комітету з призначення членів наглядових рад особливо важливих для економіки підприємств, визначених у додатку 1 до Порядку проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та їх призначення, а також проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 24, ст. 686; 2026 р., № 7, ст. 623), підприємств, включених до переліку суб'єктів господарювання, з якими можуть бути пов'язані найбільші фіскальні ризики, визначеного в установленому порядку»;

у підпункті 3 слова «(корпоративних прав держави)» виключити;

у підпункті 4:

слова «, товариства з корпоративними правами держави» виключити;

доповнити підпункт абзацом такого змісту:

«Органи державної влади, зазначені в цьому пункті, подають Мінекономіки інформацію, пропозиції та зауваження, передбачені цим пунктом, у межах повноважень, передбачених законом.»;

23) пункт 30 викласти в такій редакції:

«30. На основі пропозицій та з урахуванням інформації, отриманих Мінекономіки відповідно до пунктів 26 та 27 цієї Політики власності, та з урахуванням інформації, отриманої Мінекономіки відповідно до пункту 29 цієї Політики власності, Мінекономіки приймає рішення про віднесення кожного підприємства та корпоративних прав держави в кожному господарському товаристві до однієї з категорій, передбачених пунктом 21 цієї Політики власності, з урахуванням вимог розділу II цієї Політики власності та формує зведені переліки підприємств, товариств з корпоративними правами держави за відповідними категоріями. Зведений перелік підприємств, товариств з корпоративними правами держави може додатково містити пропозиції щодо вжиття заходів, отримані Мінекономіки від суб'єктів управління згідно з підпунктами 3 та 5 пункту 26 цієї Політики власності.

Під час формування зведених переліків підприємств, товариств з корпоративними правами держави Мінекономіки може відхилятися від пропозицій, поданих суб'єктами управління згідно з пунктом 26 цієї Політики власності, у разі невідповідності їх підставам залишення у державній власності підприємств, корпоративних прав держави, визначених пунктом 14 цієї Політики власності.

Мінекономіки подає переліки підприємств, товариств з корпоративними правами держави, підготовлені згідно з цим пунктом, Кабінетові Міністрів України для схвалення.»;

24) у пункті 32 слова «(корпоративних прав у їх статутному капіталі)» виключити;

25) пункт 33 викласти в такій редакції:

«33. Єдині майнові комплекси підприємств, корпоративні права держави, що підлягають приватизації або ліквідації, передаються в управління Фонду державного майна протягом 12 місяців після затвердження переліків, передбачених пунктом 23 цієї Політики власності.»;

26) доповнити Політику власності пунктом 33[1] такого змісту:

«33[1]. Результати розподілу підлягають перегляду шляхом здійснення нового розподілу не менше одного разу на три роки або під час чергового перегляду цієї Політики власності. Результати розподілу щодо будь-якого окремого підприємства, корпоративних прав держави, віднесених до категорії, передбаченої підпунктом 1 пункту 21 цієї Політики власності, можуть бути переглянуті позачергово незалежно від завершення зазначеного строку та/або перегляду цієї Політики власності.

Перегляд результатів розподілу щодо будь-якого окремого підприємства, корпоративних прав держави, віднесених до категорії, передбаченої підпунктом 2 пункту 21 цієї Політики власності, з метою залишення в державній власності потребує відповідного обґрунтування згідно з розділом II цієї Політики власності та зазначення щодо кожного підприємства, корпоративних прав держави щонайменше однієї з підстав для залишення в державній власності, передбачених пунктом 14 цієї Політики власності, а також додаткового погодження Мінфіну (щодо підприємств, визначених у підпункті 1 пункту 29 цієї Політики власності) та Фонду державного майна.»;

27) у пункті 34 слова «у господарському віданні чи оперативному управлінні» замінити словами «у безоплатному володінні і користуванні або віданні»;

28) у пункті 53 слово «ним» замінити словами «виконанням спеціальних обов'язків»;

29) у пункті 55 слова «з урахуванням доцільності» і «галузевих» виключити;

30) у пункті 57 слово «Уряд» замінити словами «Кабінет Міністрів України»;

31) у пункті 58:

підпункт 4 викласти в такій редакції:

«4) порядку компенсації економічно обґрунтованих витрат, здійснених підприємствами, товариствами з контрольною часткою держави, зменшених на доходи, отримані у процесі виконання покладених на них спеціальних обов'язків, та з урахуванням допустимого рівня прибутку, затвердженого Кабінетом Міністрів України, і стандартів Європейського Союзу;»;

в абзаці першому підпункту 6 слова «, включаючи Антимонопольний комітет,» виключити;

32) пункт 61 після слів «з урахуванням вимог» доповнити словами «законодавства України та»;

33) у пункті 65:

доповнити пункт після абзацу восьмого новим абзацом такого змісту:

«у сфері культури — охорона та збереження культурної спадщини, забезпечення доступності якісних культурних послуг, забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, пропагування української національної культури за кордоном;».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами десятим — чотирнадцятим;

абзац дванадцятий після слів «у сфері запобігання корупції — впровадження» доповнити словами «систем управління щодо протидії корупції,»;

34) у пункті 74:

доповнити пункт після слів «у разі її відсутності» словами «або неправоможності»;

доповнити пункт реченням такого змісту:

«Особливості проведення консультацій визначаються методичними рекомендаціями щодо підготовки листа очікувань, затвердженими Мінекономіки.»;

35) пункт 76 викласти в такій редакції:

«76. Якщо підприємство, товариство з контрольною часткою держави володіє дочірніми підприємствами, в листі очікувань можуть визначатися цілі діяльності щодо управління дочірніми підприємствами з урахуванням операційної незалежності та виключної компетенції органів управління дочірніх підприємств, передбаченої законодавством та їх статутами, а також з урахуванням спеціальних вимог щодо незалежності суб'єктів господарювання, передбачених законом.»;

36) пункт 78 викласти в такій редакції:

«78. До листа очікувань можуть бути внесені зміни до початку планового року та протягом планового року з урахуванням стратегічного плану розвитку підприємства, товариства з контрольною часткою держави. Протягом планового року зміни до листа очікувань можуть бути внесені за умови, що:

підстава для внесення змін настала після затвердження листа очікувань;

зміни вносяться виключно в тій мірі, в якій необхідно для врахування впливу обставин, які стали підставою для внесення змін;

зміни стосуються лише тих цілей діяльності та цільових показників ефективності, які передбачені на рік, що не закінчився.

Підстави для внесення змін до листа очікувань можуть включати зміни форми або структури листа очікувань, зміни розміру бюджетного фінансування суб'єкта господарювання, зміни в законодавстві (включаючи акти органів державної влади, що здійснюють державне регулювання ринку), які впливають на діяльність суб'єкта господарювання, зміни в регульованих цінах (тарифах), які застосовуються до суб'єкта господарювання та впливають на формування більшої частини доходів від його основної діяльності, необхідність фінансування невідкладних робіт, пов'язаних із подоланням негативних наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України або інших обставин непереборної сили, передача підприємства, корпоративних прав держави в управління іншому суб'єкту управління. За наявності підстав, передбачених цим пунктом, зміни до листа очікувань у частині цільових фінансових показників підприємства, товариства з контрольною часткою держави можуть бути внесені за умови, що такі зміни призведуть до збільшення або зменшення цільових фінансових показників більше ніж на 20 відсотків порівняно із затвердженими.

Зміни до листа очікувань можуть вноситися також з інших підстав:

до початку планового року за обґрунтованим поданням наглядової ради;

протягом планового року, якщо такі підстави не залежать від підприємства, товариства з контрольною часткою держави, істотно впливають на досягнення цілей діяльності і такий вплив обґрунтований наглядовою радою.

Зміни до листа очікувань протягом планового року не можуть вноситися у зв'язку з обставинами, настання яких залежить від дій членів органів управління підприємства, товариства з контрольною часткою держави, включаючи незадовільне виконання їх посадових обов'язків.»;

37) пункт 82 викласти в такій редакції:

«82. Якщо підприємство, товариство з контрольною часткою держави прямо або опосередковано володіє дочірніми підприємствами або планує їх створення чи набуття акцій (часток) в їх статутному капіталі, в листі очікувань визначаються цілі діяльності та цільові показники ефективності для всіх зазначених суб'єктів господарювання разом на груповій (консолідованій) основі з урахуванням спеціальних вимог щодо незалежності суб'єктів господарювання, передбачених законом. Органи управління підприємства, товариства з контрольною часткою держави в межах своєї компетенції та з урахуванням спеціальних вимог щодо незалежності суб'єктів господарювання, передбачених законом, повинні забезпечити досягнення (виконання) таких цілей діяльності та цільових показників ефективності їх дочірніми підприємствами. У разі затвердження для підприємства, товариства з контрольною часткою держави листа очікувань на груповій (консолідованій) основі затвердження окремих листів очікувань щодо кожного з їх дочірніх підприємств не є обов'язковим.

Під час визначення цілей діяльності дочірніх підприємств враховуються вимоги законодавства щодо відокремлення та незалежності суб'єктів господарювання, які провадять діяльність на ринку природного газу та/або ринку електричної енергії.»;

38) пункт 88 викласти в такій редакції:

«88. Питання щодо залучення інвестицій підприємством, товариством з контрольною часткою держави, погодження (затвердження) якого законом та/або статутом підприємства, товариства з контрольною часткою держави віднесене до виключної компетенції вищого органу управління підприємства (товариства), повинне бути попередньо розглянуто наглядовою радою (в разі її утворення).

За результатами такого розгляду наглядова рада надає рекомендації щодо погодження (затвердження) залучення інвестицій або відмови в такому погодженні (затвердженні).»;

39) у пункті 89:

абзац перший після слів «повинен включати» доповнити словами «окремі програми інвестиційних проектів (за наявності) та», а після слів «оцінюється індивідуально» — словами «перед його реалізацією»;

в абзаці другому слова «інвестиційних проектів, а також відповідність інвестиції цілям підприємства, товариства з контрольною часткою держави, визначеним його стратегічним планом розвитку» замінити словами «інвестицій, відповідність інвестиції стратегічним документам розвитку відповідної галузі та стратегічному плану розвитку підприємства»;

40) у пункті 95:

абзац другий викласти в такій редакції:

«порядок погодження значних правочинів і правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість;»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«Товариствам паливно-енергетичного комплексу з контрольною часткою держави рекомендується застосовувати положення примірного статуту господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, яке провадить діяльність у паливно-енергетичному комплексі, згідно з додатком 1 до цієї Політики власності.»;

41) перше речення пункту 100 після слів «управління підприємством, товариством» доповнити словами «з контрольною часткою держави»;

42) пункт 106 викласти в такій редакції:

«106. Членів наглядової ради призначає вищий орган управління підприємства (товариства) з урахуванням вимог і порядку, визначених цією Політикою власності та іншими нормативно-правовими актами, а також з урахуванням профілів членів наглядової ради, затверджених відповідно до пункту 106[1] цієї Політики власності. До складу наглядової ради входять особи, які є представниками держави як власника, та незалежні члени, які становлять більшість членів наглядової ради, якщо інше не встановлено законом. За наявності в товаристві з контрольною часткою держави інших акціонерів (учасників) до наглядової ради можуть також входити представники таких учасників (акціонерів) залежно від кількості їх акцій (розміру їх частки) та положень статуту відповідного товариства з контрольною часткою держави. Цивільно-правовий договір із членом наглядової ради від імені підприємства, товариства з контрольною часткою держави підписує особа, уповноважена на це вищим органом управління підприємства (товариства).»;

43) доповнити Політику власності пунктом 106[1] такого змісту:

«106[1]. У разі коли на підприємстві, в товаристві з контрольною часткою держави утворена наглядова рада, вищий орган управління підприємства (товариства) за поданням наглядової ради затверджує профіль наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави. Профіль наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави повинен описувати знання, навички, кваліфікаційні вимоги та професійний досвід, володіння якими очікується від членів наглядової ради з метою виконання принципів колективної придатності, різноманітності складу та професійності. Профіль наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави має враховувати результати оцінювання діяльності наглядової ради (за наявності), а також стратегічний план розвитку підприємства, товариства з контрольною часткою держави.

У разі коли наглядова рада не зробила подання вищому органу управління підприємства (товариства) щодо профіля наглядової ради, вищий орган управління підприємства (товариства) має право в будь-який момент своїм рішенням запропонувати наглядовій раді підготувати подання щодо такого профіля. Якщо наглядова рада протягом 25 робочих днів з дати відповідного рішення вищого органу управління підприємства (товариства) не підготувала таке подання, вищий орган управління підприємства (товариства) має право затвердити профіль наглядової ради без подання наглядової ради.

Вищий орган управління підприємства (товариства) має право не враховувати подання наглядової ради щодо профіля наглядової ради в частині, в якій воно суперечить статуту, положенню про наглядову раду та/або положенню про принципи формування наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави.

Зміни до профіля наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави вносяться з урахуванням вимог до їх затвердження, передбачених цим пунктом.»;

44) у пункті 108 слова «керівників особливо важливих для економіки підприємств» замінити словами «членів наглядових рад особливо важливих для економіки підприємств, товариств»;

45) у другому реченні пункту 109 слова «Додатково до цих комітетів наглядова рада може утворювати з числа членів наглядової ради» замінити словами «Додатково наглядова рада може утворювати»;

46) пункт 110 викласти в такій редакції:

«110. Порядок роботи комітетів наглядової ради визначається у статуті та/або положенні про наглядову раду підприємства, товариства з контрольною часткою держави, а також у положенні (положеннях) про комітети наглядової ради, яке затверджується наглядовою радою. Комітети подають наглядовій раді висновки, пропозиції та рекомендації відповідно до предмета свого відання.»;

47) пункт 113 викласти в такій редакції:

«113. Члени виконавчого органу призначаються на строк, визначений органом, уповноваженим призначати членів виконавчого органу, з урахуванням вимог закону та статуту підприємства, товариства з контрольною часткою держави.

Орган, уповноважений на призначення членів виконавчого органу, здійснює оцінювання їх діяльності не рідше одного разу на рік відповідно до закону, статуту та умов укладених договорів (контрактів).»;

48) пункт 114 викласти в такій редакції:

«114. За рішенням вищого органу управління підприємства (товариства) та за умови, що утворення наглядової ради не є обов'язковим для підприємства, товариства з контрольною часткою держави відповідно до закону або цієї Політики власності, підприємством, товариством з контрольною часткою держави може застосовуватися однорівнева структура управління відповідно до вимог Закону України «Про акціонерні товариства» та утворюватися рада директорів.»;

49) пункт 115 викласти в такій редакції:

«115. До складу ради директорів входять виконавчі та невиконавчі директори. Незалежні невиконавчі директори призначаються за результатами прозорого конкурсного відбору, для проведення якого можуть бути залучені професійні консультанти з добору персоналу відповідно до Порядку проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та їх призначення, а також проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі». Більшість складу ради директорів становлять незалежні невиконавчі директори, незалежність яких повинна визначатися відповідно до критеріїв, установлених Законом України «Про управління об'єктами державної власності» для незалежних членів наглядової ради.»;

50) пункт 117 викласти в такій редакції:

«117. Рада директорів обирає з числа виконавчих директорів головного виконавчого директора, який має право без довіреності діяти від імені відповідного підпри-

ємства, товариства з контрольною часткою держави, представляти його інтереси, вчиняти правочини від його імені, видавати накази та розпорядження, обов'язкові для виконання всіма його працівниками. Головний виконавчий директор ради директорів не може бути головою ради директорів.»;

51) у третьому реченні пункту 118 слово «незалежні» виключити;

52) пункт 120 після слів «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України» доповнити словами «, з урахуванням особливостей, визначених цією Політикою власності»;

53) пункт 121 викласти в такій редакції:

«121. Рада директорів обов'язково утворює комітет з питань аудиту та комітет з питань призначень та винагород згідно з вимогами, визначеними Законом України «Про управління об'єктами державної власності» та цією Політикою власності для відповідних комітетів наглядової ради. Голова та більшість членів відповідних комітетів ради директорів повинні бути незалежними невиконавчими директорами. До складу відповідних комітетів ради директорів не можуть входити виконавчі директори. Додатково рада директорів може утворювати з числа членів ради директорів інші комітети з урахуванням специфіки діяльності підприємства, товариства з контрольною часткою держави. Порядок роботи комітетів ради директорів визначається у положенні про раду директорів підприємства, товариства з контрольною часткою держави та/або положенні про комітети ради директорів, яке затверджується радою директорів. Комітети подають раді директорів висновки, пропозиції та рекомендації відповідно до предмета свого відання.»;

54) пункт 123 викласти в такій редакції:

«123. Наглядова рада підприємства, товариства з контрольною часткою держави обов'язково призначає внутрішнього аудитора (створює підрозділ внутрішнього аудиту), який діє відповідно до положення, затвердженого наглядовою радою, і є підпорядкованим та підзвітним наглядовій раді та голові комітету з питань аудиту (в разі утворення). Внутрішній аудитор (працівники підрозділу внутрішнього аудиту) не може (не можуть) суміщати таку діяльність з будь-якою іншою діяльністю на такому підприємстві, в такому товаристві з контрольною часткою держави.

Працівники підприємства, товариства з контрольною часткою держави, в яких утворення наглядової ради є обов'язковим згідно з вимогами закону та/або цієї Політики власності, до обов'язків яких входить реалізація функції комплаєнсу та/або управління ризиками, та/або внутрішнього аудиту, не можуть одночасно виконувати інші трудові обов'язки, не пов'язані з такими функціями, а також поєднувати між собою обов'язки з реалізації функцій комплаєнсу та/або управління ризиками, та/або внутрішнього аудиту.

Підприємства, товариства з контрольною часткою держави, в яких утворення наглядової ради є обов'язковим згідно з вимогами закону та/або цієї Політики власності, затверджують реєстр ризиків і план реагування на ризики, а також регулярно, але не рідше одного разу на квартал, оцінюють актуальність ризиків і за потреби переглядають реєстр ризиків і план реагування на ризики.»;

55) доповнити Політику власності пунктом 123^1 такого змісту:

«123^1. За поданням внутрішнього аудитора (керівника підрозділу внутрішнього аудиту) наглядова рада щороку затверджує ризик-орієнтований план внутрішнього аудиту. Внутрішній аудитор (керівник підрозділу внутрішнього аудиту) звітує перед наглядовою радою про здійснення заходів внутрішнього аудиту не рідше ніж один раз на квартал, або позачергово на вимогу наглядової ради. Звіт внутрішнього аудитора (керівника підрозділу внутрішнього аудиту) повинен включати рекомендації щодо дій для усунення виявлених ризиків і осіб, відповідальних за виконання рекомендацій.»;

56) пункт 124 викласти в такій редакції:

«124. Призначення осіб, які забезпечують керівництво функціями комплаєнсу та управління ризиками на підприємстві, у товаристві з контрольною часткою держави, затвердження умов трудових договорів, що укладаються з ними, встановлення розміру їх винагороди належать до компетенції наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави. Особи, які забезпечують керівництво функціями комплаєнсу та управління ризиками на підприємстві, у товаристві з контрольною часткою держави (крім випадків, передбачених законом), можуть бути підзвітними одночасно наглядовій раді та виконавчому органу з питань, що належать до компетенції відповідних органів, з правом виносити будь-які питання, включаючи ті, в яких вони підзвітні виконавчому органу, безпосередньо на розгляд наглядової ради. Незалежно від такої підзвітності наглядова рада здійснює контроль за функціонуванням функцій комплаєнсу та управління ризиками.»;

57) у пункті 125:

після слів «для діяльності відповідного підприємства, товариства» доповнити словами «з контрольною часткою держави, сприяння»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«Наглядова рада підприємства, товариства з контрольною часткою держави забезпечує регулярний перегляд внутрішніх документів підприємства, товариства з контрольною часткою держави щодо функціонування системи закупівель, порядку вирішення конфліктів інтересів, внутрішніх правил ділової етики, запобігання корупції, а також щодо функцій системи внутрішнього контролю.»;

58) пункт 127 після слів «роботи окремих його напрямів (функцій)» доповнити словами «підприємства, товариства з контрольною часткою держави»;

59) доповнити Політику власності пунктом 127^1 такого змісту:

«127^1. Наглядова рада підприємства або товариства з контрольною часткою держави на постійній основі оцінює стан систем корпоративного управління, зокрема щодо ступеня їх відповідності міжнародним стандартам (OECP, ISO, COSO, IIA/IPPF тощо).»;

60) пункт 128 доповнити реченням такого змісту: «Встановлення розміру винагороди корпоративного секретаря належить до компетенції наглядової ради (ради директорів).»;

61) пункт 134 викласти в такій редакції:

«134. Інформація про проведене оцінювання наглядової ради підприємства, товариства з контрольною часткою держави підлягає оприлюдненню на веб-сайті підприємства, товариства з контрольною часткою держави та/або на офіційному веб-сайті суб'єкта управління в порядку, визначеному законодавством.»;

62) пункт 140 викласти в такій редакції:

«140. Підприємства та товариства з контрольною часткою держави, які складають щорічний звіт керівництва, повинні включати до нього нефінансову інформацію про вплив діяльності відповідного підприємства або компанії на навколишнє середовище, внесок у сталий розвиток, соціальний захист працівників, запобігання корупції, а також інформацію про стан систем корпоративного управління, зокрема щодо ступеня їх відповідності міжнародним стандартам (OECP, ISO, COSO, IIA/IPPF тощо). Вимоги та детальні показники для звітності про стан систем корпоративного управління розробляє Мінекономіки.»;

63) у пункті 145 цифри і слова «15 квітня року» замінити цифрою і словами «5 травня року»;

64) в абзаці другому пункту 146 слово «тощо» виключити;

65) пункт 149 після слів «що настає за звітним» доповнити словами «(крім випадку подання звіту згідно з цією Політикою власності вперше)»;

66) у пункті 150:

абзац перший викласти в такій редакції:

«150. До агрегованого звіту включається така інформація за звітний рік, наведена в цілому щодо всіх підприємств, товариств з контрольною часткою держави, у розрізі галузей (видів економічної діяльності) згідно з Національним класифікатором КВЕД та на рівні державних унітарних підприємств і господарських товариств (з урахуванням безпекових обмежень на період дії воєнного стану, визначених пунктом 159 цієї Політики власності):»;

в абзаці другому слова «їх ранжування» замінити словами «обґрунтування державної власності щодо них»;

доповнити пункт абзацами такого змісту:

«узагальнена інформація про бюджетне фінансування, гранти, субсидії та дотації, отримані підприємствами, товариствами з контрольною часткою держави від держави та інших донорів за звітний рік, а також узагальнена інформація про їх використання;

доходи та витрати, понесені у зв'язку з виконанням спеціальних обов'язків, а також пов'язана з ними компенсація, отримана, нарахована / належна до отримання або непогашена, — у випадках, коли це застосовано та коли запроваджено окремий облік.»;

67) пункт 152 викласти в такій редакції:

«152. Агрегований звіт за 2025 рік оприлюднюється до 30 листопада 2026 р. щодо визначеного переліку товариств з контрольною часткою держави згідно з додатком 2 до цієї Політики власності за формою та змістом, визначеними Мінекономіки на основі міжнародних стандартів та найкращих практик, що розроблені під час консультацій з міжнародними партнерами, з урахуванням безпекових обмежень на період дії воєнного стану, визначених пунктом 159 цієї Політики власності.

Агрегований звіт оприлюднюється щороку до 30 вересня та включає (починаючи із звіту за 2026 рік) узагальнену інформацію, визначену пунктом 150 цієї Політики власності щодо всіх підприємств та товариств із контрольною часткою держави (крім банків), з урахуванням безпекових обмежень на період дії воєнного стану, визначених пунктом 159 цієї Політики власності.»;

68) у пункті 153:

абзац десятий викласти в такій редакції:

«інформація про значні правочини та правочини, щодо вчинення яких є заінтересованість, вчинені підприємством, товариством з контрольною часткою держави, включаючи інформацію про сторони, предмет, ціну та строк виконання відповідного правочину;»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«Фінансова звітність (у тому числі консолідована) суб'єктів господарювання державного сектору економіки, складена за міжнародними стандартами, оприлюднення якої передбачено законом, разом з аудиторським висновком щодо неї на період дії воєнного стану може бути оприлюднена з обмеженням доступу до окремих відомостей у мірі, необхідній для захисту національної безпеки, об'єктів критичної інфраструктури або державної таємниці, відповідно до закону та цієї Політики власності. Фінансова звітність разом з аудиторським висновком щодо неї суб'єктів господарювання, які належать до оборонно-промислового комплексу, на період дії воєнного стану оприлюдненню не підлягає.»;

69) пункт 154 викласти в такій редакції:

«154. Щодо кожного підприємства, товариства з корпоративними правами держави суб'єкт управління повинен оприлюднити на своєму офіційному веб-сайті інформацію про обґрунтування залишення відповідного підприємства або відповідних корпоративних прав держави в державній власності, а також невідкладно оновлювати інформацію про таке обґрунтування в разі будь-яких змін з урахуванням абзацу другого пункту 19 цієї Політики власності.

Щодо підприємств, товариств з корпоративними правами держави, повноваження суб'єкта управління щодо якого (корпоративних прав держави у статутному капіталі якого) виконує Кабінет Міністрів України, відповідна інформація оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, визначеного Кабінетом Міністрів України.»;

70) у пункті 157 слова «Господарським кодексом України» замінити словом «законом»;

71) пункт 159 викласти в такій редакції:

«159. Під час дії правового режиму воєнного стану в інтересах національної безпеки та оборони та/або з метою захисту державної таємниці Кабінет Міністрів України за поданням відповідних суб'єктів управління визначає підприємства, товариства з контрольною часткою держави, які можуть не оприлюднювати окрему інформацію, передбачену пунктом 153 цієї Політики власності (перелік інформації, що підлягає обмеженню, визначається у відповідному рішенні Кабінету Міністрів), за умови, що відповідні підприємства, товариства є операторами об'єктів критичної інфраструктури або такі товариства зобов'язані згідно із законодавством оприлюднювати інформацію щодо юридичних осіб, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, або є суб'єктами оборонно-промислового комплексу, або належать до сфери управління Міноборони, а оприлюднення ними інформації створює загрози для національної безпеки та оборони або захисту державної таємниці. У разі прийняття такого рішення інформація відповідних підприємств, товариств підлягає оприлюдненню на загальних підставах у частині, не обмеженій відповідним рішенням Кабінету Міністрів України.»;

72) абзац перший пункту 164 після слів «а у разі її відсутності» доповнити словами «або неправомочності»;

73) абзац перший пункту 169 після слів «а за її відсутності» доповнити словами «або неправомочності»;

74) пункт 170 після слів «внаслідок збройної агресії» доповнити словами «для імпорту вуглеводневої сировини для заміщення втраченого внаслідок збройної агресії обсягу її видобутку, а також для імпорту електричної енергії для заміщення втраченого внаслідок збройної агресії обсягу її виробництва»;

75) у додатку до Політики державної власності слово «Додаток» замінити словом і цифрою «Додаток 1»;

76) доповнити Політику державної власності додатком 2 такого змісту:

«Додаток 2
до Політики державної власності

ПЕРЕЛІК
товариств з контрольною часткою держави щодо яких оприлюднюється агрегований звіт за 2025 рік

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування товариства з контрольною часткою держави
00100227	НЕК «Укренерго»
20077720	НАК «Нафтогаз України»
20588716	ПрАТ «Укргідроенерго»
21560045	АТ «Укрпошта»
22927045	ПАТ «Центренерго»
24584661	АТ «НАЕК «Енергоатом»
40075815	АТ «Укрзалізниця»
42795490	ТОВ «Оператор ГТС України»

Примітка. Оприлюднення показників товариств з контрольною часткою держави, зазначених у цьому переліку, здійснюється з урахуванням безпекових обмежень на період дії воєнного стану, визначених пунктом 159 цієї Політики власності.».

3. У Державній дивідендній політиці, затвердженій зазначеною постановою:

1) пункт 6 викласти в такій редакції:

«6. Рівень очікуваних дивідендів (частини чистого прибутку) може визначатися на базі прибутку за поточний період, що відповідатиме розподілу певної частки від такого прибутку.

Під час щорічного погодження відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2024 р. № 984 «Про затвердження Порядку щорічного погодження пропозицій щодо окремих фінансових показників, а також обсягів виплат на користь держави, бюджетного фінансування та квазіфіскальних операцій, які включатимуться до листа очікувань власника, а також до фінансових планів, стратегічних планів розвитку та інвестиційних планів на середньостроковому перспективу суб'єктів господарювання державного сектору економіки» (Офіційний вісник України, 2024 р., № 82, ст. 4838) обсягів виплат на користь держави (дивідендів або частини чистого прибутку) Мінфін може пропонувати встановити такі обсяги виплат згідно з вищим нормативом відрахування, ніж це визначено абзацом третім цього пункту, з урахуванням необхідності дотримання балансу між обсягами виплат на користь держави та розвитком суб'єкта господарювання, а також принципів і критеріїв, визначених пунктами 3 і 5 цієї Дивідендної політики.

Вищий орган управління підприємства (товариства) приймає рішення про виплату дивідендів (відрахування частини чистого прибутку) у розмірі не менше 75 відсотків чистого прибутку підприємства (товариства з контрольною часткою держави) за відповідний звітний період.

Спеціальними законами або рішеннями Кабінету Міністрів України може бути визначений інший розмір виплати дивідендів товариством з контрольною часткою держави (частини чистого прибутку підприємства) на користь держави, але не менше 30 відсотків.

Рішення Кабінету Міністрів України про визначення іншого розміру виплати дивідендів товариством з контрольною часткою держави на користь держави, але не менше 30 відсотків, приймається не пізніше граничного строку проведення річних загальних зборів товариства з контрольною часткою держави, визначеного законом.

На період дії воєнного стану Кабінет Міністрів України за поданням відповідного суб'єкта управління може прийняти рішення про залишення в розпорядженні підприємства, товариства з контрольною часткою держави частини чистого прибутку, яка перевищує 30 відсотків такого прибутку, за умови, що відповідне підприємство, товариство є оператором об'єкта критичної інфраструктури або суб'єктом оборонно-промислового комплексу, або належить до сфери управління Міноборони.

Подання суб'єкта управління повинне містити:

детальне обґрунтування потреби та розрахунок ефекту впливу від спрямування частини прибутку за рахунок дивідендів (відрахувань частини чистого прибутку) на виконання підприємством, товариством з контрольною часткою держави завдань, пов'язаних з виконанням оборонних замовлень, забезпеченням потреб сил оборони або функціонуванням об'єктів критичної інфраструктури;

детальне обґрунтування потреби та розрахунок ефекту впливу від спрямування частини прибутку за рахунок дивідендів (відрахувань частини чистого прибутку) на виконання товариством з контрольною часткою держави покладених завдань, надання інформації про використання вивільнених коштів за попередні періоди (у разі надання відповідної пільги);

витрати відповідного підприємства, товариства за напрямами, визначеними абзацом шостим цього пункту, що фінансуються за рахунок таких коштів, окремо передбачаються у фінансовому плані. Відповідне підприємство, товариство щокварталу в установлені для подання фінансової звітності строки подає Мінфіну інформацію про використання вивільнених коштів.»;

2) абзац перший пункту 10 викласти в такій редакції:

«10. Рішення, зазначене у пункті 9 цієї Дивідендної політики, готує Мінекономіки на підставі пропозицій, поданих суб'єктом управління, які повинні включати:»;

3) пункт 13 виключити.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2026 р. № 1263
Київ

Про внесення зміни до переліку ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, що підлягають охороні Національною гвардією

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести зміну до переліку ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, що підлягають охороні Національною гвардією, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 р. № 628 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 95, ст. 2727; 2018 р., № 25, ст. 889), доповнивши його пунктом 17 такого змісту:

«17. Ядерна установка з виробництва тепловидільних збірок ядерних реакторів атомних електростанцій	55000, Південноукраїнська міська територіальна громада, Вознесенський район, Миколаївська область».

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2026 р. № 1264
Київ

Про затвердження Порядку проведення дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити Порядок проведення дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, що додається.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2026 р. № 1264

ПОРЯДОК
проведення дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи

1. Цей Порядок визначає механізм проведення дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та зоні гарантованого добровільного відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, незалежно від форми власності.

2. Дозиметрична паспортизація земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та зоні гарантованого добровільного відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (далі — дозиметрична паспортизація сільськогосподарських земель), — узагальнена розрахункова радіологічна характеристика земель сільськогосподарського призначення, що співставляється з критеріями віднесення їх до зон радіоактивного забруднення відповідно до Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

3. Метою дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель є визначення фактичного радіаційного стану земель у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та зоні гарантованого добровільного відселення, рівня забруднення ґрунтів радіонуклідами, додаткового розрахункового дозового навантаження на населення з урахуванням коефіцієнтів міграції радіонуклідів у рослини, інших факторів та ризиків для безпечного провадження господарської діяльності.

4. Уповноваженим органом, що здійснює координацію робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель, є ДАЗВ.

5. Виконавцем робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель (далі — виконавець робіт) є суб'єкт господарювання, який провадить або має намір провадити діяльність у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки та має:

1) персонал, який:

володіє професійними знаннями у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки;

має досвід роботи у відповідній сфері не менше двох років;

має компетентності, необхідні для виконання робіт з радіаційних вимірювань та проведення аналізу їх результатів, що підтверджується копіями документів про освіту, та стаж роботи;

2) лабораторну базу, що:

включає основні та допоміжні засоби вимірювальної техніки, необхідні для проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель, які відповідають вимогам Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність», та підлягають періодичній повірці і калібруванню;

забезпечує проведення вимірювань відповідно до методичних рекомендацій, що підтверджується переліком обладнання та копіями документів про повірку та/або калібрування;

3) ліцензію на право провадження діяльності з використання джерел іонізуючого випромінення;

4) фінансово-економічне обґрунтування виконання робіт, що містить розрахунок вартості робіт з урахуванням обсягів, строків виконання, витрат на проведення вимірювань, обробку результатів.

6. Замовниками робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні особи, фізичні особи — підприємці та фізичні особи.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування замовляють роботи з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель відповідно до пункту 9 цього Порядку.

Юридичні особи, фізичні особи — підприємці та фізичні особи замовляють роботи з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель відповідно до пункту 10 цього Порядку.

Протягом трьох робочих днів з дня підписання договору про проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель замовник робіт повідомляє ДАЗВ про укладення договору. Перед початком робіт замовник робіт інформує ДАЗВ про їх фактичний початок.

7. ДАЗВ:

виступає замовником робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель, що проводяться у зоні безумовного (обов'язкового) відселення, та формує перелік земельних ділянок, які підлягають дозиметричній паспортизації за рахунок коштів державного бюджету у межах бюджетних асигнувань, передбачених на відповідний рік;

здійснює методичне керівництво та координацію робіт з проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель, зокрема затверджує методичні рекомендації щодо проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель (далі — методичні рекомендації);

визначає виконавця робіт, що проводяться за рахунок коштів державного бюджету у порядку, визначеному бюджетним законодавством, та оприлюднює відомості про такого виконавця робіт на своєму офіційному веб-сайті протягом двох робочих днів з дня його визначення;

формує та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті перелік виконавців робіт, які відповідають вимогам пункту 5 цього Порядку, для проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством;

оприлюднює результати дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних;

передає результати дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель до обласних держадміністрацій (військових адміністрацій) для оприлюднення в офіційних друкованих виданнях та на офіційних веб-сайтах протягом 10 робочих днів після їх отримання.

8. Для включення до переліку виконавців робіт суб'єкт господарювання подає до ДАЗВ заяву в електронній або паперовій формі. До заяви додаються засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують відповідність вимогам, встановленим пунктом 5 цього Порядку.

ДАЗВ розглядає подані документи протягом 10 робочих днів та повідомляє суб'єкту господарювання про прийняте рішення про включення до переліку виконавців робіт або про відмову у включенні в електронній або паперовій формі.

Рішення щодо включення суб'єкта господарювання до переліку виконавців робіт оформлюється в електронній або паперовій формі із зазначенням підстав для його прийняття та оприлюднюється на офіційному веб-сайті ДАЗВ.

Підставами для відмови у включенні до переліку виконавців робіт є:

подання неповного пакета документів;

невідповідність вимогам, встановленим пунктом 5 цього Порядку.

ДОКУМЕНТИ

Відмова не позбавляє суб'єкта господарювання права повторного звернення після усунення підстав, що стали причиною відмови.

9. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування замовляють роботи з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель шляхом укладення договорів з виконавцями робіт за результатами процедур закупівель, проведених відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі», з урахуванням вимог цього Порядку.

10. Юридичні особи, фізичні особи — підприємці та фізичні особи подають виконавцям робіт, включеним до переліку виконавців робіт, заяву в електронній або паперовій формі.

До заяви додаються засвідчені в установленому порядку копії таких документів:

документа, що посвідчує право власності або користування земельною ділянкою;

документа, що посвідчує особу заявника та/або його представника;

для юридичної особи — установчого документа (за наявності), а також документа, що підтверджує повноваження представника юридичної особи, або документа, що підтверджує повноваження керівника юридичної особи діяти від його імені;

для фізичної особи — підприємця — документа, що підтверджує державну реєстрацію фізичної особи — підприємця.

У разі подання неповного пакета документів виконавець робіт протягом п'яти робочих днів повідомляє замовнику робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель в електронній або паперовій формі про необхідність їх доопрацювання.

11. Виконавець робіт:

проводить роботи з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель відповідно до методичних рекомендацій;

у разі проведення робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель за рахунок коштів державного бюджету складає у паперовій формі план заходів з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель з поквартальним розподілом, визначенням робіт та вартості, який затверджується ДАЗВ відповідно до вимог бюджетного законодавства та бюджетної програми, за рахунок якої проводяться такі роботи;

може залучати до проведення робіт з дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель відповідно до законодавства підприємства, установи та організації незалежно від форми власності;

за результатами проведених дозиметричних вимірювань надає рекомендації щодо здійснення заходів з радіаційного захисту, спрямованих на обмеження додаткового опромінення сільськогосподарських земель внаслідок Чорнобильської катастрофи.

12. Проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель та підготовка експертних висновків здійснюються за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

13. Експертний висновок готується за формою згідно з додатком виконавцем робіт у паперовій формі у трьох примірниках не пізніше ніж через 90 календарних днів з дня укладення договору про проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель.

Експертний висновок повинен містити:

результати дозиметричних вимірювань та радіаційного обстеження;

результати оцінки рівня забруднення ґрунтів і очікуваного радіоактивного забруднення продукції та додаткового дозового навантаження;

висновок щодо відповідності або невідповідності земельної ділянки критеріям зонування радіоактивно забруднених територій, що визначені Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

14. Виконавець робіт протягом трьох робочих днів з дня затвердження експертного висновку подає його в паперовій формі до Національної академії наук для погодження.

Національна академія наук протягом 20 робочих днів розглядає експертний висновок на предмет дотримання методичних рекомендацій та погоджує його або надає зауваження. У разі надання зауважень виконавець робіт протягом 10 робочих днів вносить зміни та повторно подає експертний висновок Національній академії наук.

Після погодження Національною академією наук виконавець робіт подає експертний висновок до ДАЗВ для проведення перевірки відповідності вимогам цього Порядку. ДАЗВ протягом 10 робочих днів погоджує його або надає зауваження. У разі надання зауважень виконавець робіт протягом 10 робочих днів вносить зміни та повторно подає експертний висновок ДАЗВ.

Після погодження експертного висновку Національною академією наук та ДАЗВ виконавець робіт протягом п'яти робочих днів подає перший примірник експертного висновку замовнику робіт, другий і третій примірники разом із матеріалами зберігаються в ДАЗВ та виконавця робіт.

15. Експертний висновок є підставою для прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про встановлення або перегляд меж зон радіоактивно забруднених територій внаслідок Чорнобильської катастрофи відповідно до Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Рішення Кабінету Міністрів України про встановлення або перегляд меж зон радіоактивно забруднених територій є підставою для внесення в установленому законодавством порядку до Державного земельного кадастру відомостей про наявність або відсутність обмежень у використанні земельної ділянки.

16. Повторна дозиметрична паспортизація сільськогосподарських земель не проводиться протягом трьох років з дати затвердження експертного висновку, крім випадків, коли проведення дозиметричної паспортизації сільськогосподарських земель є необхідним у зв'язку із зміною радіаційного стану земель, в межах кримінального провадження чи за рішенням суду.

Додаток
до Порядку

ЗАТВЕРДЖЕНО

_____

(найменування посади керівника виконавця робіт з дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та зоні гарантованого добровільного відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи)

_____

(власне ім'я, прізвище)

_____

(підпис)

___ _____ 20___ р.

ПОГОДЖЕНО

_____

(найменування посади керівника ДАЗВ)

_____

(власне ім'я, прізвище)

_____

(підпис)

___ _____ 20___ р.

_____

(найменування посади уповноваженої особи Національної академії наук)

_____

(власне ім'я, прізвище)

_____

(підпис)

____ _____ 20___ р.

ЕКСПЕРТНИЙ ВИСНОВОК
щодо визначення щільності забруднення ґрунту радіонуклідами
від _____ _____ 20___ р. № _____

1. Об'єкт дослідження:
земельна ділянка (кадастровий номер _____);
місцезнаходження _____.
(найменування громади, району, області)

2. Дата проведення вимірювань щільності забруднення ґрунту радіонуклідами з ___ _____ 20___ р. по ___ _____ 20__ р.

3. Засоби вимірювальної техніки (найменування, тип, заводський номер):
1) _____;
2) _____;
3) _____.

4. Відомості про повірку засобів вимірювальної техніки (номер свідоцтва, строк дії):
1) _____;
2) _____;
3) _____.

5. Нормативна документація, що застосовується:
1) _____;
2) _____;
3) _____.

6. Результати дозиметричних вимірювань та радіаційного обстеження:

Номер точки відбору проби	Географічні координати (УСК-2000)		Потужність еквівалента амбієнтної дози гамма-випромінювання, мкЗв/год	Площа ділянки, кв. метрів	Щільність забруднення ґрунту радіонуклідами, кБк/м^2		
	широта (°)	довгота(°)			^{137}Cs	^{90}Sr	^{238,239,240}Pu
Усього*							

7. Географічні координати кутів ділянки (поворотні точки меж, УСК-2000)**:

Номер точки	Широта (°)	Довгота (°)	Довжина сторони (метрів)	Примітка (за потреби)

8. Оцінка очікуваного радіоактивного забруднення критичної продукції***:

Найменування критичної продукції	Рівні очікуваної питомої активності, Бк/кг	
	^{137}Cs	^{90}Sr
Молоко		
Зерно		
Деревина		

9. Рекомендації щодо здійснення заходів з радіаційного захисту та/або інших спеціальних втручань для обмеження додаткового опромінення та забезпечення можливості провадження господарської діяльності _____
_____
_____

10. Висновок

За результатами проведеної дозиметричної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, які розташовані за межами населених пунктів у зоні безумовного (обов'язкового) відселення та зоні гарантованого добровільного відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, земельна ділянка (кадастровий номер _____)

☐ відповідає

☐ не відповідає

критеріям зонування радіоактивно забруднених територій, що визначені статтею 2 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

_____

* Щільність забруднення ґрунту радіонуклідами.

** Поворотні точки меж земельної ділянки визначаються відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051.

*** Показники рівня питомої активності зазначаються в разі наявності критичної продукції.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2026 р. № 1280
Київ

Про внесення зміни у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 18 березня 2022 р. № 314

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 18 березня 2022 р. № 314 «Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 26, ст. 1399) зміну, що додається.

2. Установити, що строк, протягом якого суб'єкт господарювання повинен звернутися до органу ліцензування із заявою про отримання ліцензії на провадження господарської діяльності із заготівлі та тестування донорської крові та компонентів крові незалежно від їх кінцевого призначення, переробки, зберігання, розподілу та реалізації донорської крові та компонентів крові, призначених для трансфузії, становить три місяці з дня набрання чинності цією постановою.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2026 р. № 1280

ЗМІНА,
що вноситься у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 18 березня 2022 р. № 314

Доповнити додаток такою позицією:

«Провадження господарської діяльності із заготівлі та тестування донорської крові та компонентів крові незалежно від їх кінцевого призначення, переробки, зберігання, розподілу та реалізації донорської крові та компонентів крові, призначених для трансфузії	ліцензія».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 15 жовтня 2026 р. № 1281
Київ

Про затвердження Порядку медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей

Відповідно до частини другої статті 83 Закону України «Про прокуратуру» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Порядок медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей, що додається.

2. Установити, що:

медичне обслуговування прокурорів та членів їх сімей здійснюється в державних закладах охорони здоров'я на підставі договорів про надання послуг з медичного обслуговування;

фінансування медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей здійснюється Офісом Генерального прокурора;

перелік та обсяг медичного обслуговування визначаються договорами про надання послуг з медичного обслуговування, укладеними між органами прокуратури та державними закладами охорони здоров'я.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2027 року.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 жовтня 2026 р. № 1281

ПОРЯДОК
медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей

1. Цей Порядок визначає механізм медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей у державних закладах охорони здоров'я.

2. Дія цього Порядку поширюється на прокурорів органів прокуратури та членів їх сімей (дружина (чоловік), діти до 18 років).

Члени сім'ї прокурора, які проживають разом із ним, обслуговуються в тих медичних закладах, що і прокурор.

3. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

медичні обстеження — комплекс медичних заходів, що здійснюються під час проведення медичного огляду і включає в себе вивчення історії розвитку симптомів захворювання (анамнезу), об'єктивне обстеження (огляд, пальпація, аускультація) та допоміжні методи обстеження (лабораторні, інструментальні тощо);

періодичний профілактичний медичний огляд — комплекс діагностичних та організаційних заходів, що здійснюються щороку з метою оцінки стану здоров'я та раннього виявлення захворювань, формування індивідуальних медичних рекомендацій, а також визначення потреби в подальшому обстеженні, лікуванні чи медичній реабілітації.

Інші терміни в цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Основах законодавства України про охорону здоров'я та інших нормативно-правових актах у сфері охорони здоров'я.

4. Медичне обслуговування прокурорів та членів їх сімей здійснюється за договорами про надання послуг з медичного обслуговування (далі — договір) за рахунок бюджетних асигнувань, передбачених Офісу Генерального прокурора, за відповідними бюджетними програмами, відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

5. Медичне обслуговування прокурорів та членів їх сімей у державних закладах охорони здоров'я включає:

проведення медичних обстежень прокурорів та членів їх сімей за медичними показаннями;

проведення періодичних профілактичних медичних оглядів прокурорів.

6. Періодичні профілактичні медичні огляди прокурорів проводяться в державних закладах охорони здоров'я за наявності в них ліцензії на право провадження господарської діяльності з медичної практики за спеціальностями «дерматовенерологія», «неврологія», «отоларингологія», «офтальмологія», «терапія», «хірургія», «акушерство і гінекологія» та акредитаційного сертифіката.

Для проведення періодичних профілактичних медичних оглядів прокурорів у державних закладах охорони здоров'я утворюється комісія з проведення періодичних профілактичних медичних оглядів (далі — медична комісія).

До складу медичної комісії входять: лікар-дерматовенеролог, лікар-невролог, лікар-отоларинголог, лікар-офтальмолог, лікар-терапевт, лікар-хірург, лікар — акушер-гінеколог.

Обсяг клініко-діагностичних досліджень включає: аналіз крові (вимірювання швидкості осідання еритроцитів, гемоглобіну, лейкоцитів, цукру), дослідження активності гамма-глутамілтрансферази сироватки крові, загальний аналіз сечі, вимірювання артеріального тиску, вимірювання внутріочного тиску (після 40 років), гінекологічний огляд жінок (зокрема бактеріологічне (на флору) і цитологічне (на атипічні клітини) дослідження), пальпацію молочних залоз жінкам, дослідження гостроти зору та слуху, електрокардіографічне обстеження, флюорографічне (рентгенологічне) обстеження органів грудної клітки (один раз на рік).

Державний заклад охорони здоров'я визначає програму періодичних профілактичних медичних оглядів і формує графік його проведення із урахуванням пропускної спроможності та організаційних можливостей такого закладу.

Керівник відповідного органу прокуратури погоджує такий графік у частині організації явки прокурорів і забезпечення можливості проходження періодичного профілактичного медичного огляду без доступу до медичної інформації, що становить лікарську таємницю.

7. Результати медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей фіксуються в медичній документації, зокрема в електронній системі охорони здоров'я, із дотриманням вимог законодавства щодо лікарської таємниці та права на таємницю про стан здоров'я, конфіденційності і захисту персональних даних.

Інформація про результати медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей доводиться до відома прокурора та членів його сім'ї у порядку, встановленому законодавством.

8. Медичний огляд прокурорів, щодо яких розглядається питання про надання допуску до державної таємниці, проводиться із урахуванням Закону України «Про державну таємницю» та наказу МОЗ, СБУ від 20 червня 2025 р. № 987/235 «Про затвердження Переліку психічних захворювань (розладів), які можуть завдати шкоди охороні державної таємниці і за наявності яких допуск до державної таємниці громадянинові не надається (скасовується)».

9. Офіс Генерального прокурора забезпечує врахування необхідних обсягів видатків для організації медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей і проведення розрахунків за договорами в державних закладах охорони здоров'я у гранічних обсягах доведених видатків на відповідний бюджетний період під час підготовки пропозицій до Бюджетної декларації, бюджетного запиту, проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік.

10. Оплата послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей здійснюється органом прокуратури, із яким укладено договір, на підставі надісланого державним закладом охорони здоров'я звіту про надання послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей, складеного із дотриманням вимог законодавства щодо обов'язкових реквізитів первинного документа, за формою згідно з додатком (далі — звіт). Обробка та передача персональних даних, що міститься у звіті, здійснюється із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних і лікарську таємницю.

11. Звіт надсилається органу прокуратури, із яким укладено договір, щомісяця до 15 числа місяця, що настає за місяцем, у якому було надано послуги з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей.

Відомості про послуги з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей, надані державними закладами охорони здоров'я за програмою медичних гарантій, не включаються до звіту і не підлягають оплаті за рахунок бюджетних асигнувань, передбачених Офісу Генерального прокурора, за відповідними бюджетними програмами.

12. Оплата послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей здійснюється органом прокуратури, із яким укладено договір, державному закладу охорони здоров'я у 10-денний строк з дня отримання звіту.

Оплата послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей за грудень здійснюється в наступному бюджетному періоді у строки, зазначені в абзаці першому цього пункту.

Додаток
до Порядку

_____

(найменування юридичної особи)

Ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ _____

ЗВІТ
про надання послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей
у _____
(найменування закладу охорони здоров'я)
з ___ _____ по ___ _____20__ р.

Цей звіт складений на виконання договору про надання послуг з медичного обслуговування прокурорів та членів їх сімей від ___ _____ 20_ р. № _____ між _____ та _____
(найменування органу прокуратури) (найменування закладу охорони здоров'я)
про те, що у період з ___ _____ по ___ _____ 20__ р. зазначені особи отримали послуги з медичного обслуговування в _____
(найменування закладу охорони здоров'я), а саме:

Порядковий номер	Прізвище, власне ім'я, по батькові (у разі наявності)	Дата народження	Назва послуги	Код послуги	Дата надання послуги (період)	Кількість наданих послуг	Вартість послуги, гривень	Сума до сплати, гривень

Усього без урахування податку на додану вартість, гривень _____
Частка податку на додану вартість, відсотків
Усього до сплати, гривень

Головний бухгалтер _____ _____
(підпис) (власне ім'я, прізвище)

Керівник _____ _____
(підпис) (власне ім'я, прізвище)

Дата складання _____ _____ 20__ р.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 жовтня 2026 р. № 1044-р
Київ

Про звільнення Панченка І. І. з посади заступника Голови Державної податкової служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Звільнити Панченка Ігоря Ігоровича з посади заступника Голови Державної податкової служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації за згодою сторін (пункт 3 частини першої статті 83 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 жовтня 2026 р. № 1045-р
Київ

Про звільнення Філатова Г. О. з посади заступника Голови Державного агентства водних ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Звільнити Філатова Германа Олександровича з посади заступника Голови Державного агентства водних ресурсів України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації за згодою сторін (пункт 3 частини першої статті 83 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 вересня 2026 р. № 993-р
Київ

Деякі питання забезпечення впровадження інструментів сталого фінансування

1. Схвалити Дорожню карту впровадження екологічних, соціальних та управлінських (ESG) принципів та інструментів сталого фінансування (далі — Дорожня карта), що додається.

2. Затвердити план заходів з реалізації Дорожньої карти (далі — план заходів), що додається.

3. Взяти до відома, що фінансування реалізації Дорожньої карти та виконання плану заходів здійснюється за рахунок та в межах видатків, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік державним органам, установам та організаціям, відповідальним за їх реалізацію та виконання, а також коштів міжнародної технічної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством.

4. Рекомендувати органам місцевого самоврядування враховувати положення Дорожньої карти та сприяти виконанню плану заходів у межах своїх повноважень.

5. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади та державним органам, відповідальним за виконання плану заходів, забезпечити його виконання та подання щокварталу до 10 числа місяця, що настає за звітним періодом, Міністерству економіки та довкілля інформації про стан його виконання.

6. Міністерству економіки та довкілля забезпечити:

подання щокварталу до 25 числа місяця, що настає за звітним періодом, Кабінетові Міністрів України узагальненої інформації про стан виконання плану заходів;

моніторинг стану проведення та актуальності заходів, передбачених планом заходів;

подання у разі потреби Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо внесення змін до плану заходів.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2026 р. № 993-р

ДОРОЖНЯ КАРТА
впровадження екологічних, соціальних та управлінських (ESG) принципів та інструментів сталого фінансування

Вступ

Розвиток системи сталого фінансування та інтеграція екологічних, соціальних та управлінських (ESG) принципів є необхідною передумовою для ефективного спрямування інвестицій в економічне відновлення України, підвищення її конкурентоспроможності, стійкості до кліматичних і довкіллєвих викликів, а також для поступового наближення до стандартів функціонування внутрішнього ринку ЄС.

Актуальність прийняття Дорожньої карти також зумовлена необхідністю виконання завдань у межах процесу вступу України до ЄС. У Звіті Європейської Комісії щодо прогресу України за 2025 рік у межах глави 27 «Довкілля та зміна клімату» зазначено, що подальше наближення до права ЄС (acquis ЄС) у сфері довкілля і клімату повинне супроводжуватися впровадженням стандартів сталого фінансування, а посилення спроможності, міжсекторальної інтеграції та мобілізації інвестицій є необхідними для належної імплементації політики та зеленого відновлення.

У межах переговорного процесу для України визначено умови щодо вступу України до ЄС, якими встановлено необхідність забезпечення готовності до імплементації Директиви Європейського Парламенту та Ради 2024/1760 від 13 червня 2024 р. щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 і Регламенту (ЄС) 2023/2859, а також досягнення високого рівня готовності до застосування acquis ЄС у сфері сталого фінансування, зокрема Регламенту Європейського Парламенту та Ради № 2019/2088 від 27 листопада 2019 р. щодо розкриття інформації про сталий розвиток у секторі фінансових послуг, Регламенту Європейського Парламенту і Ради 2020/852 від 18 червня 2020 р. щодо сприяння сталому інвестуванню та про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2019/2088 на момент вступу.

Для реалізації політики у сфері фінансів сталого розвитку та сталого фінансування існує потреба у розробленні класифікації сталих видів економічної діяльності, практики належної корпоративної обачності, врахування кліматичних і довкіллєвих аспектів у системі управління публічними інвестиціями, моніторингу потоків сталого фінансування та розвитку відповідних інструментів на ринках капіталу.

Формування відповідної системи забезпечить поетапне створення нормативно-правових, інституційних, методологічних та цифрових інструментів для функціонування системи сталого фінансування. Реалізація Дорожньої карти сприятиме підвищенню прозорості економічної діяльності, посиленню довіри між учасниками фінансового ринку, розширенню можливостей для залучення внутрішніх і міжнародних інвестицій, а також підвищенню готовності України до імплементації права ЄС (acquis ЄС) у сфері сталого фінансування з дня вступу України до ЄС.

Загальна характеристика

Дорожня карта базується на міжнародно визнаних підходах і стандартах сталого фінансування, а також враховує завдання наближення законодавства України до права ЄС (acquis ЄС) у сферах корпоративної звітності, корпоративного управління, належної корпоративної обачності, фінансових послуг, ринків капіталу та сталого фінансування. Реалізація Дорожньої карти повинна забезпечити підготовку державних органів, фінансового сектору та суб'єктів господарювання до практичного застосування підходів до регулювання інструментів сталого фінансування.

Реалізація Дорожньої карти здійснюється протягом 2026—2028 років.

Дорожня карта визначає комплекс заходів, спрямованих на розроблення та оновлення нормативно-правової бази, імплементацію актів права ЄС (acquis ЄС), розроблення методичних матеріалів, розвиток інституційної спроможності державних органів, регуляторів, фінансового сектору та суб'єктів господарювання, на створення цифрових інструментів та інформаційних ресурсів для збору, обробки, використання та розкриття даних у сфері сталого фінансування, а також передбачає підготовку відповідальними центральними органами виконавчої влади методичних рекомендацій, навчальних програм, галузевих роз'яснень, підходів до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та інструментів аналітичного супроводу.

Окремими елементами Дорожньої карти є врахування кліматичних та довкіллєвих критеріїв під час підготовки та оцінювання публічних інвестиційних рішень, забезпечення розвитку підходів до моніторингу потоків сталого фінансування, а також розширення доступу суб'єктів господарювання до практичної інформації про наявні інструменти та програми сталого фінансування. Передбачені Дорожньою картою заходи мають міжвідомчий і міжсекторальний характер, передбачають взаємодію державних органів, регуляторів, органів нагляду, фінансових установ, суб'єктів господарювання, експертного середовища та можуть здійснюватися із залученням міжнародної технічної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством.

Цілі, завдання та очікувані результати

Цілями Дорожньої карти є:

ціль 1. Формування нормативно-правової основи впровадження таксономії сталих видів економічної діяльності;

ціль 2. Запровадження системи належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку;

ціль 3. Інтеграція кліматичних та довкіллєвих аспектів у систему управління публічними інвестиціями;

ціль 4. Запровадження моніторингу потоків сталого фінансування;

ціль 5. Розвиток нормативно-правової бази та інфраструктури сталого фінансування.

Ціль 1. Формування нормативно-правової основи впровадження таксономії сталих видів економічної діяльності

Для реалізації цілі 1 передбачено виконання завдань з розроблення національного законодавства щодо запровадження таксономії сталих видів економічної діяльності, забезпечення інституційної підтримки її впровадження, а також підвищення обізнаності та забезпечення спроможності для її застосування. Ключовими є заходи щодо підготовки та подання законопроекту щодо таксономії сталих видів економічної діяльності та сталих інвестицій, розроблення нормативно-правових актів, а також підготовки методичних рекомендацій для ключових секторів економіки.

Виконання зазначених завдань дасть змогу запровадити систему класифікації сталих видів економічної діяльності на національному рівні, гармонізовану з підходами ЄС.

Реалізація цілі 1 забезпечить створення єдиної методологічної основи для визначення екологічно сталих видів економічної діяльності як бази для прийняття інвестиційних рішень, сприятиме підвищенню довіри інвесторів та ефективнішому спрямуванню фінансових ресурсів у проекти, що відповідають кліматичним і довкіллєвим цілям.

Ціль 2. Запровадження системи належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку

Для реалізації цілі 2 передбачено виконання завдань із створення нормативно-правової бази щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку і розбудови спроможності суб'єктів господарювання та органів державної влади щодо належної корпоративної обачності. Основними заходами є розроблення Національного плану дій з бізнесу і прав людини, здійснення перекладу на українську мову актів права ЄС (acquis ЄС), розроблення актів законодавства щодо належної корпоративної обачності, а також методичних рекомендацій і навчальних програм.

Виконання зазначених завдань дасть змогу запровадити систему належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку, що охоплює ідентифікацію, оцінку ризиків, запобігання та їх мінімізацію у ланцюгах створення вартості, а також взаємодію із заінтересованими сторонами.

Реалізація цілі 2 забезпечить підвищення відповідальності суб'єктів господарювання, зниження ризиків порушення прав людини та негативного впливу на довкілля, а також відповідність вимогам ЄС щодо готовності до імплементації Директиви Європейського Парламенту та Ради 2024/1760 від 13 червня 2024 р. щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 і Регламенту (ЄС) 2023/2859.

Ціль 3. Інтеграція кліматичних та довкіллєвих аспектів у систему управління публічними інвестиціями

Для реалізації цілі 3 передбачено виконання завдання з інтеграції кліматичних та довкіллєвих аспектів у процеси управління публічними інвестиціями та підвищення спроможності ініціаторів публічних інвестиційних проектів. Основними заходами є розроблення методичних матеріалів щодо врахування кліматичних критеріїв і фізичних ризиків, інтеграція відповідних підходів в Єдиній інформаційній системі управління публічними інвестиційними проектами, а також створення практичних інструментів і проведення навчальних заходів.

Виконання зазначеного завдання дасть змогу забезпечити системне врахування кліматичних та довкіллєвих аспектів у процесах підготовки та реалізації публічних інвестиційних проектів.

Реалізація цілі 3 забезпечить підвищення ефективності використання публічних інвестицій, зменшення кліматичних ризиків та узгодженість інвестиційної політики з цілями сталого розвитку.

Ціль 4. Запровадження моніторингу потоків сталого фінансування

Для реалізації цілі 4 передбачено виконання завдань, спрямованих на запровадження моніторингу потоків сталого фінансування та розширення інформаційного ресурсу щодо доступних в Україні програм сталого фінансування. Основними заходами є розроблення методологічної основи, встановлення процедур збору та узагальнення даних, рекомендацій для фінансового сектору, а також розширення інформаційного ресурсу щодо доступних програм сталого фінансування.

Реалізація цілі 4 дасть можливість оцінити ефективність державної політики у сфері сталого фінансування, сприяти підвищенню прозорості потоків сталого фінансування та формуванню обґрунтованих управлінських рішень, а також забезпечити готовність до імплементації права ЄС (acquis ЄС) у сфері сталого фінансування.

Ціль 5. Розвиток нормативно-правової бази та інфраструктури сталого фінансування

Для реалізації цілі 5 передбачено виконання завдань із запровадження системи регулювання банків та небанківських фінансових установ щодо ESG принципів, запровадження нормативно-правової інфраструктури сталих ринків капіталу та стимулювання розвитку сталих механізмів інвестування.

Основними заходами є розроблення та затвердження нормативно-правових актів та рекомендацій щодо управління ESG ризиками в банках України та банківських групах, внесення змін до регулювання ринків капіталу з урахуванням ESG ризиків, розроблення та затвердження керівних принципів щодо розкриття нефінансової інформації, впровадження інструментів оцінки ESG характеристик активів, а також розвиток інструментів сталого фінансування, зокрема облігацій сталого розвитку.

Виконання зазначених завдань дасть змогу сформувати умови для функціонування сталих ринків капіталу та розширення інструментів сталого інвестування.

Досягнення цілі 5 забезпечить підвищення ролі ринків капіталу у фінансуванні сталого розвитку, розширення доступу до фінансових ресурсів, а також сприятиме досягненню просунутого рівня наближення до права ЄС (acquis ЄС) у сфері фінансових послуг.

Крім того, з метою гармонізації нормативно-правових засад у сфері звітності із сталого розвитку відповідно до підходів ЄС здійснюється реалізація Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2024 р. № 1015.

Порядок проведення моніторингу, оцінка результатів реалізації Дорожньої карти та звітування

Реалізація Дорожньої карти, проведення її моніторингу, а також надання методологічної та інформаційної підтримки її реалізації здійснюється Мінекономіки за участю відповідальних виконавців, визначених планом заходів з її реалізації.

Мінекономіки проводить аналіз та узагальнення інформації про стан виконання плану заходів з реалізації Дорожньої карти, проводить оцінку стану здійснення заходів та досягнення результатів реалізації Дорожньої карти, забезпечує координацію діяльності відповідальних виконавців, а також підготовку узагальнених матеріалів для інформування Кабінету Міністрів України.

За результатами моніторингу виконання плану заходів з реалізації Дорожньої карти та з урахуванням строків його виконання Мінекономіки у разі потреби:

готує та подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо внесення змін до плану заходів;

вносить пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення державної політики у сфері сталого фінансування для розгляду міжвідомчою робочою групою з питань забезпечення досягнення Цілей сталого розвитку, утвореною постановою Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2023 р. № 923 «Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань забезпечення досягнення Цілей сталого розвитку».

Обсяг фінансових, матеріально-технічних, людських та інших ресурсів

Фінансування заходів з реалізації Дорожньої карти та плану заходів з її реалізації здійснюється за рахунок та в межах видатків, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік державним органам, установам та організаціям, відповідальним за реалізацію Дорожньої карти і виконання плану заходів, а також коштів міжнародної технічної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством. Заходи з реалізації Дорожньої карти здійснюються за рахунок матеріально-технічних та людських ресурсів відповідних органів виконавчої влади.

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2026 р. № 993-р

ПЛАН ЗАХОДІВ
з реалізації Дорожньої карти впровадження екологічних, соціальних та управлінських (ESG) принципів та інструментів сталого фінансування

Найменування завдання	Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання
Ціль 1. Формування нормативно-правової основи впровадження таксономії сталих видів економічної діяльності			
1. Створення законодавчої бази щодо запровадження таксономії сталих видів економічної діяльності	1) розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законопроекту щодо таксономії сталих видів економічної діяльності та сталих інвестицій	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки НКЦПФР (за згодою)
	2) розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-правового акта щодо розкриття інформації відповідно до таксономії сталих видів економічної діяльності	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін НКЦПФР (за згодою) Національний банк (за згодою)
	3) розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів нормативно-правових актів для імплементації технічних критеріїв сталих видів економічної діяльності	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки
2. Забезпечення інституційної підтримки впровадження таксономії сталих видів економічної діяльності	1) розроблення та оприлюднення галузевих методичних рекомендацій та роз'яснень щодо застосування таксономії сталих видів економічної діяльності для ключових секторів економіки	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки
	2) підготовка та оприлюднення інформаційно-методичних матеріалів щодо застосування Керівних принципів ОЕСР для багатонаціональних підприємств щодо відповідальної ділової поведінки	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки
3. Підвищення обізнаності та забезпечення спроможності для застосування таксономії сталих видів економічної діяльності	1) розроблення та оприлюднення додаткових методичних і довідкових матеріалів щодо застосування таксономії сталих видів економічної діяльності з урахуванням підходів та інструментів ЄС	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін
	2) проведення інформаційно-навчальних заходів з підвищення спроможності щодо застосування таксономії сталих видів економічної діяльності для представників органів державної влади, суб'єктів господарювання та фінансових установ	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки НКЦПФР (за згодою)
Ціль 2. Запровадження системи належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку			
4. Створення нормативно-правової бази щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку	1) розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-правового акта щодо затвердження Національного плану дій з бізнесу і прав людини	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки НКЦПФР (за згодою)
	2) здійснення перекладу на українську мову Директиви Європейського Парламенту та Ради 2024/1760 від 13 червня 2024 р. щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 і Регламенту (ЄС) 2023/2859 та його оприлюднення на офіційних веб-ресурсах	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки
	3) розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законопроекту щодо належної корпоративної обачності для забезпечення імплементації вимог Керівних принципів ОЕСР та положень Директиви Європейського Парламенту та Ради 2024/1760 від 13 червня 2024 р. щодо належної корпоративної обачності у сфері сталого розвитку та про внесення змін до Директиви (ЄС) 2019/1937 і Регламенту (ЄС) 2023/2859	II квартал 2027 р.	Мінекономіки Мін'юст НКЦПФР (за згодою) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (за згодою)
5. Розвиток спроможності суб'єктів господарювання та органів державної влади щодо належної корпоративної обачності	1) розроблення та оприлюднення галузевих методичних рекомендацій щодо ідентифікації, запобігання та мінімізації ризиків у ланцюгах створення вартості	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки
	2) організація інформаційно-навчальних програм для суб'єктів господарювання щодо запровадження процедур належної корпоративної обачності, ідентифікації та оцінки ризиків у ланцюгах створення вартості, взаємодії із заінтересованими сторонами та реагування на виявлені ризики	IV квартал 2028 р.	Мінекономіки
	3) розроблення та проведення навчальних програм для державних службовців центральних і місцевих органів виконавчої влади щодо врахування вимог стосовно належної корпоративної обачності на центральному і місцевому рівнях	IV квартал 2028 р.	Мінекономіки
	4) забезпечення розроблення та запровадження національного механізму подання скарг та позасудового врегулювання спорів у сфері належної корпоративної обачності	IV квартал 2028 р.	Мінекономіки Мін'юст
Ціль 3. Інтеграція кліматичних та довкіллєвих аспектів у систему управління публічними інвестиціями			
6. Підвищення спроможності ініціаторів публічних інвестиційних проектів	1) розроблення методичних матеріалів для проведення оцінки вуглецевого сліду публічних інвестиційних проектів та їх розміщення в Єдиній інформаційній системі управління публічними інвестиційними проектами	II квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінрозвитку
	2) розроблення методичних матеріалів для проведення оцінки впливів та вразливостей публічних інвестиційних проектів до фізичних ризиків зміни клімату та їх розміщення в Єдиній інформаційній системі управління публічними інвестиційними проектами	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінрозвитку Мінфін
	3) забезпечення інформування та підвищення спроможності представників територіальних громад щодо застосування кліматичних та довкіллєвих критеріїв під час розроблення публічних інвестиційних проектів	2026—2028 рр.	Мінекономіки Мінрозвитку
Ціль 4. Запровадження моніторингу потоків сталого фінансування			
7. Запровадження моніторингу потоків сталого фінансування	1) розроблення методологічної основи моніторингу потоків сталого фінансування	I квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін
	2) забезпечення інституційної взаємодії та інформаційного обміну для моніторингу потоків сталого фінансування та затвердження порядку збору, обробки та обміну даними	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін
	3) розроблення та оприлюднення рекомендацій щодо запровадження моніторингу потоків сталого фінансування у фінансовому секторі з урахуванням результатів аналітичного огляду регуляторних вимог та кращих міжнародних практик	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін
	4) розроблення інструментів моніторингу потоків сталого фінансування у сфері публічних інвестицій	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін Мінрозвитку
	5) розроблення та затвердження процедури збору та узагальнення даних щодо потоків сталого фінансування приватного сектору	IV квартал 2027 р.	Мінекономіки Мінфін
	6) підготовка та оприлюднення пілотного звіту з моніторингу потоків сталого фінансування	IV квартал 2028 р.	Мінекономіки Мінфін
8. Розширення інформаційного ресурсу щодо доступних в Україні програм сталого фінансування	1) розширення переліку доступних програм сталого фінансування за рахунок міжнародних організацій, фондів та банків розвитку на інформаційному ресурсі «Зелена платформа»	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки
	2) розроблення на інформаційному ресурсі «Зелена платформа» додаткового розділу з методичними матеріалами та практичними рекомендаціями щодо залучення сталого фінансування	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки
	3) забезпечення підвищення обізнаності суб'єктів господарювання та громад щодо сталого фінансування, доступних зелених фінансових інструментів та програм на місцевому рівні	IV квартал 2026 р.	Мінекономіки
Ціль 5. Розвиток нормативно-правової бази та інфраструктури сталого фінансування			
9. Запровадження системи регулювання банків та небанківських фінансових установ щодо ESG принципів	1) розроблення та затвердження проекту нормативно-правового акта щодо управління ESG ризиками в банках України та банківських групах	IV квартал 2026 р.	Національний банк (за згодою) Мінекономіки
	2) розроблення та оприлюднення рекомендацій для страховиків, фінансових компаній та кредитних спілок, зокрема у формі листів, щодо підготовки стратегічних документів та побудови системи корпоративного управління ESG ризиками з урахуванням видів фінансових послуг, що ними надаються, їх профілю ризиків та експозиції до ESG ризиків	IV квартал 2026 р.	Національний банк (за згодою) Мінекономіки
	3) розроблення та затвердження проектів нормативно-правових актів щодо управління ESG ризиками в діяльності страховиків, фінансових компаній та кредитних спілок з урахуванням видів фінансових послуг, що ними надаються, їх профілю ризиків та експозиції до ESG ризиків	IV квартал 2027 р.	Національний банк (за згодою) Мінекономіки
10. Запровадження нормативно-правової інфраструктури сталих ринків капіталу	1) внесення до нормативно-правових актів змін щодо управління ESG ризиками в діяльності учасників ринків капіталу з урахуванням видів фінансових послуг, що ними надаються, їх профілю ризиків та експозиції до ESG ризиків	IV квартал 2027 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінекономіки
	2) розроблення та затвердження керівних принципів щодо розкриття нефінансової інформації про ESG принципи для суб'єктів ринків капіталу	IV квартал 2027 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінекономіки
	3) розроблення та затвердження системи показників (ESG Scorecard) як інструменту оцінювання екологічних, соціальних та управлінських аспектів активів ринків капіталу	IV квартал 2027 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінекономіки
	4) розроблення та оприлюднення рекомендацій для учасників ринків капіталу щодо підготовки стратегічних документів та побудови системи корпоративного управління ESG ризиками з урахуванням видів фінансових послуг, що ними надаються, їх профілю ризиків та експозиції до ESG ризиків	IV квартал 2027 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінекономіки
11. Стимулювання розвитку сталих механізмів інвестування	1) внесення до актів законодавства змін щодо запровадження зелених, соціальних облігацій та облігацій, пов'язаних із сталим розвитком, як інструментів сталого фінансування на ринках капіталу	IV квартал 2027 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінфін
	2) забезпечення розроблення спеціалізованих механізмів інвестування та стимулювання випуску облігацій сталого розвитку	IV квартал 2028 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінфін
	3) створення законодавчої бази щодо бенчмарків з урахуванням екологічних, соціальних та управлінських аспектів	IV квартал 2028 р.	НКЦПФР (за згодою) Мінекономіки

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 жовтня 2026 р. № 1040-р
Київ

Про звільнення Кашуби А. В. з посади заступника Міністра з відновлення, інфраструктури та транспорту України

Звільнити Кашубу Андрія Вікторовича з посади заступника Міністра з відновлення, інфраструктури та транспорту України за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 жовтня 2026 р. № 1041-р
Київ

Про призначення Тіменка А. Ю. заступником Міністра з відновлення, інфраструктури та транспорту України

Призначити Тіменка Анатолія Юрійовича заступником Міністра з відновлення, інфраструктури та транспорту України.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 жовтня 2026 р. № 1042-р
Київ

Про звільнення Перелигіна Є. Є. з посади заступника Міністра економіки та довкілля України

Звільнити Перелигіна Єгора Євгеновича з посади заступника Міністра економіки та довкілля України 20 жовтня 2026 р. за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України С. КОРЕЦЬКИЙ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «АБАКУМОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ABAKUMOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 3018/17 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 1 жовтня 2026 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) усі заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на те, що вони зазнали жорстокого поводження з боку працівників правоохоронних органів, а розслідування у зв'язку з їхніми відповідними скаргами було неефективним. Крім того, перший заявник у заяві № 3018/17 скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції на те, що його затримання 12 лютого 2015 року та тримання під вартою до 13 лютого 2015 року були незаконними, а також за пунктом 1 статті 6 Конвенції — на надмірну тривалість кримінального провадження щодо нього. Третій заявник у заяві № 18540/18 додатково скаржився за статтею 3 Конвенції на ненадання йому необхідної медичної допомоги під час тримання під вартою у зв'язку з тілесними ушкодженнями, отриманими безпосередньо перед затриманням, та його хронічними захворюваннями. Четвертий заявник у заяві № 33147/18 скаржився за пунктом 1 та підпунктом «d» пункту 3 статті 6 Конвенції на відсутність справедливого судового розгляду кримінального провадження щодо нього.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що заявники висунули достовірні скарги на жорстоке поводження на національному рівні. Ці скарги призвели до виникнення зобов'язання національних органів влади провести ефективне та ретельне розслідування для встановлення походження тілесних ушкоджень заявників, а також встановлення та покарання винних осіб, якщо твердження про жорстоке поводження виявляться правдивими.

Розглянувши обставини справи та з огляду на прогалини у доказовій базі та/або суперечності у матеріалах справи на національному рівні та у фактичних доводах сторін, Європейський суд дійшов висновку, що не може встановити поза розумним сумнівом, що тілесні ушкодження, отримані першим, другим і третім заявниками, були завдані працівниками правоохоронних органів, як стверджували заявники, або що будь-хто з чотирьох заявників зазнав інших форм жорстокого поводження, які не залишили видимих слідів.

Водночас Європейський суд дійшов висновку, що труднощі у встановленні суті тверджень заявників про жорстоке поводження спричинені непроведенням органами державної влади ефективного розслідування їхніх скарг. Розглянувши наявні в нього документи, Європейський суд зауважив, що проведені на національному рівні розслідування не вказували на серйозні спроби встановити відповідні факти.

Отже, Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з непроведенням національними органами влади ефективного розслідування обґрунтованих скарг заявників на жорстоке поводження.

Розглянувши інші скарги першого заявника у контексті наявних у нього матеріалів та його усталеної практики, Європейський суд дійшов висновку, що скарга щодо незадокументованого тримання заявника під вартою в період з 9 год 15 хв до опівдня 12 лютого 2015 року та скарга щодо тривалості кримінального провадження стосовно нього мають бути визнані прийнятними і свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції та порушення пункту 1 статті 6 Конвенції. Враховуючи зазначене, Європейський суд дійшов висновку, що він розглянув основні юридичні питання, порушені заявником, і немає потреби розглядати решту аргументів і скарг, поданих ним.

Розглянувши інші скарги решти заявників Європейський суд дійшов висновку, що у контексті всіх наявних у нього матеріалів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції ці скарги не свідчать про наявність ознак порушення Конвенції, а тому відхилив їх відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги, подані всіма заявниками, щодо жорстокого поводження працівників правоохоронних органів та непроведення ефективного розслідування у зв'язку з цим, а також скарги, подані паном Ю. Абакумовим (у заяві № 3018/17) щодо його незадокументованого тримання під вартою 12 лютого 2015 року та тривалості кримінального провадження щодо нього; а решту скарг у заявах пана О. Шепелева (у заяві № 18540/18) та пана Є. Неймака (у заяві № 33147/18) — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку з непроведенням національними органами влади ефективного розслідування скарг на жорстоке поводження працівників правоохоронних органів, поданих усіма заявниками;

4. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, поданою Ю. Абакумовим (заява № 3018/17), щодо його незадокументованого тримання під вартою 12 лютого 2015 року;

5. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку зі скаргою, поданою Ю. Абакумовим (заява № 3018/17), стосовно тривалості кримінального провадження щодо нього;

6. *Постановляє*, що немає потреби розглядати прийнятність та суть інших скарг, поданих паном Ю. Абакумовим (заява № 3018/17);

7. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблицях у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

8. *Відхиляє* решту вимог щодо справедливої сатисфакції, поданих паном Ю. Абакумовим, паном О. Білостоцьким та паном Є. Неймаком.

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення

Інформація про висновок з оцінки впливу на довкілля

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ВІЛЕНДА-РЕСУРС 2000»

Відповідно до ч. 4 ст. 4 ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля», ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ВІЛЕНДА-РЕСУРС 2000» інформує, що 15.10.2026 р. Департаментом екології та природних ресурсів Полтавської обласної військової адміністрації було видано висновок з оцінки впливу на довкілля №16/23106-254/1 планованої діяльності «Облаштування Юхнівської площі: буріння свердловини №1 Юхнівської площі; облаштування та підключення свердловини №1 Юхнівської площі; буріння водної свердловини для водозабезпечення процесу буріння свердловини №1 Юхнівської площі; капітальний ремонт свердловини №1 Юхнівської площі» та вважає допустимим провадження планованої діяльності з огляду на нижченаведене, а саме на те, що: на підставі наведених у Звіті з ОВД оцінок впливів на компоненти довкілля (ґрунти та геологічне середовище, атмосферне повітря, водне середовище, рослинний і тваринний світ, природно-заповідний фонд, клімат і мікроклімат, соціальне та техногенне середовище) сукупний вплив планованої діяльності є допустимим; за результатами аналізу звіту з оцінки впливу на довкілля встановлено, що основний вплив планованої діяльності очікується на ґрунт, геологічне, повітряне та водне середовища. При виконанні екологічних умов, встановлених для планованої діяльності, зазначені впливи на компоненти довкілля можуть характеризуватись як екологічно допустимі.

Реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності – 23106.

З матеріалами висновку з оцінки впливу на довкілля у повному обсязі можна ознайомитися на порталі Єдиного державного реєстру з оцінки впливу на довкілля, за посиланням https://my.eco.gov.ua/ovd-citizen.

Подільський районний суд м. Кропивницького викликає обвинувачену Рафікову Гульнару Леонідівну, 26.04.1984 року народження, зареєстрована та проживає за адресою: Російська Федерація, вул. Акулова, 61, м. Оренбург, у підготовче судове засідання, яке відбудеться 20 жовтня 2026 року о 10 годині 30 хвилин в залі судового засідання № 402 Подільського районного суду м. Кропивницького за адресою: вул. В. Перспективна, 40, м. Кропивницький, у кримінальному провадженні внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22025120000000123 від 23.09.2025 за обвинуваченням Рафікової Гульнари Леонідівни, 26.04.1984 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого за ч. 4 ст. 110-2 КК України.

Явка обвинуваченої Рафікової Гульнари Леонідівни, 26.04.1984 року народження, у вказане підготовче судове засідання обов'язкова. В разі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити суд завчасно із зазначенням причини неявки.

Суддя Катерина ЮР'ЄВА

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УХВАЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ СУДОВОГО РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м. Києва від 15.10.2026 (справа 761/40949/26) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22026000000000878 від 30.09.2026 стосовно підозрюваного Шевкунова Георгія Олександровича, 02.07.1958 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110, ч. 3 ст. 436-2 КК України.

УВЕДОМЛЕНИЕ О ПОСТАНОВЛЕНИИ СЛЕДСТВЕННЫМ СУДЬЕЙ СУДЕБНОГО РЕШЕНИЯ ОБ ОСУЩЕСТВЛЕНИИ СПЕЦИАЛЬНОГО ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ

Постановлением следственного судьи Шевченковского районного суда г. Киева от 15.10.2026 (дело 761/40949/26) предоставлено разрешение на осуществление специального досудебного расследования в уголовном производстве № 22026000000000878 от 30.09.2026 в отношении подозреваемого Шевкунова Георгия Александровича, 02.07.1958 г.р., в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 110, ч. 3 ст. 436-2 УК Украины.

Повістка про виклик до суду

Деснянський районний суд м. Чернігова викликає обвинуваченого Гузанова Павла Олександровича (останнє відоме місце проживання: вул. Ленінградська, с. Семигор'є, Вичугський р-н, Іванівська обл, рф) для участі в судовому засіданні по кримінальному провадженню за обвинуваченням його у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 110-2 КК України, яке призначено на 12:00 год. 23.10.2026 в приміщенні Деснянського районного суду м. Чернігова за адресою: м. Чернігів, проспект Перемоги, буд. 141, каб. 107, ***під головуванням судді Крапивного Б.В.***

Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені ст.ст. 139, 323 КПК України.

Соснівський районний суд м. Черкаси викликає в судове засідання як обвинуваченого Пінчука Миколу Володимировича, 16.11.1982 року народження, зареєстрованого за адресою: Донецька обл., Покровський р-н, с. Володимирівка, вул. Куйбишева, 86, в рамках кримінального провадження за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України.

Судове засідання відбудеться 21 жовтня 2026 року о 15:00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 316, зал №1.

Суддя Сергій БАЩЕНКО

Соснівський районний суд м. Черкаси викликає в судове засідання як обвинувачену Ходакову Наталю Борисівну, 02.08.1977 року народження, проживає на тимчасово окупованій території за адресою: Луганська обл., Ровеньківський р-н, м. Антрацит, вул. Петровського, буд. 136-А, кв. 9, в рамках кримінального провадження за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судове засідання відбудеться 20 жовтня 2026 року о 14:30 годині в приміщенні суду за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 316, зал №1.

Суддя Сергій БАЩЕНКО

Відповідно до вимог ст. 134, 135, 323 КПК України Пересипський районний суд м. Одеси викликає у судове засідання Гаджиєва Магомеда Тажудиновича, 07 квітня 1965 року народження, проживає за адресою: вул. Донська, буд. 27, кв. 11, м. Ростов-на-Дону, РФ, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 258-5 КК України. Підготовче судове засідання відбудеться 23 жовтня 2026 року о 15 год 00 хв в приміщенні Пересипського районного суду м. Одеси за адресою: вул. Чорноморського Козацтва, 68, м. Одеса.

Суддя К.О. Нікітіна

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Херсонський міський суд Херсонської області викликає Шарварли Лідію Миколаївну, 22.10.1961 р. н., адреса: Херсонська обл., с. Токарівка, вул. Українська, буд. 2, як обвинувачену для участі у підготовчому судовому засіданні 22.10.2026 року о 08-45 год. та 12.11.2026 року о 08-45 год. з розгляду кримінального провадження за обвинуваченням Шарварли Л. М. за ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Явка до суду є обов'язковою. При собі мати паспорт, або документи, що посвідчують особу.

Суддя Н. К. Іванцова

Повістка
про виклик підозрюваного Мельника І.М.

Підозрюваний Мельник Іван Михайлович, 02.01.1980 року народження, зареєстрований за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, буд. 11, кв. 7, на підставі статей 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України викликається до старшого слідчого в ОВС відділу СУ ГУНП в Івано-Франківській області Мільовича І.В. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Сахарова, 15, контактний телефон: 097 460 21 59.

Вам необхідно з'явитися 20.10.2026, 23.10.2025 та 26.10.2026 в робочий час з 09:00 до 18:00 для участі у проведенні допиту як підозрюваного та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні №12022091010000271 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2, 3, 4 ст. 190, ч. 2, 3 ст. 209, ч. 3 ст. 27 ч. 3 ст. 212 Кримінального кодексу України.

Перелік поважних причин неприбуття на виклик визначено ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. 139 КПК України.

Повістка
про виклик підозрюваного Печіля В.В.

Підозрюваний Печіль Василь Васильович, 01.10.1985 року народження, зареєстрований за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Вовчинецька, буд. 207, кв. 89, на підставі статей 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України викликається до старшого слідчого в ОВС відділу СУ ГУНП в Івано-Франківській області Мільовича І.В. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Сахарова, 15, контактний телефон: 097 460 21 59.

Вам необхідно з'явитися 20.10.2026, 23.10.2025 та 26.10.2026 в робочий час з 09:00 до 18:00 для участі у проведенні допиту як підозрюваного та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні №12022091010000271 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3, 4 ст. 190, ч. 2, 3 ст. 209 Кримінального кодексу України.

Перелік поважних причин неприбуття на виклик визначено ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. 139 КПК України.

Повістка
про виклик підозрюваного Глембіцького І.М.

Підозрюваний Глембіцький Ігор Миколайович, 07.08.1978 року народження, зареєстрований за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Глібова, буд. 24 А, кв. 47, на підставі статей 133, 135 Кримінального процесуального кодексу України викликається до старшого слідчого в ОВС відділу СУ ГУНП в Івано-Франківській області Мільовича І.В. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Сахарова, 15, контактний телефон: 097 460 21 59.

Вам необхідно з'явитися 20.10.2026, 23.10.2025 та 26.10.2026 в робочий час з 09:00 до 18:00 для участі у проведенні допиту як підозрюваного та інших процесуальних дій у кримінальному провадженні №12022091010000271 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3, 4 ст. 190, ч. 2, 3 ст. 209 Кримінального кодексу України.

Перелік поважних причин неприбуття на виклик визначено ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. 139 КПК України.

Доброчинському Костянтинові Ярославовичу,
01.08.1986 р. н.,
Адреса: Херсонська обл., м. Херсон,
просп. Будівельників, буд. 14А, кв. 145
Кримінальне провадження
№22025230000000498 від 02.12.2025
за ознаками: ч. 7ст. 111-1 КК України

Херсонський міський суд Херсонської області повідомляє, що 08.06.2026 року було ухвалено рішення про здійснення спеціального судового провадження за процедурою «in absentia».

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Доброчинський Костянтин Ярославович викликається до Херсонського міського суду Херсонської області о 08:50 годині на 23.10.2026 року, о 10:45 годині 01.12.2026 року, о 10:30 годині 15.12.2026 року за адресою м. Херсон, вул. Покришева, 41, для участі у розгляді кримінального провадження №22025230000000498 від 02.12.2025 року як обвинувачений.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження розглядатиметься в порядку спеціального судового провадження відповідно до раніше ухваленого судом рішення.

Суддя Д. В. Арчаков

ОГОЛОШЕННЯ

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області повідомляє Шахову Ірину Михайлівну, 06.09.1964 року народження, адреса реєстрації: Україна, Луганська обл., Сєвєродонецький р-н, м. Кремінна, вул. Підвільшанська, буд. 208, що 23.10.2026 року о 16.00 год. за адресою: м. Ужгород, вул. Загорська, 53, відбудеться судовий розгляд кримінальної справи №308/19243/25 у кримінальному провадженні внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022130000000655 від 03.11.2022 року, про обвинувачення Шахової Ірини Михайлівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, стосовно якої здійснювалося спеціальне досудове розслідування (in absentia).

У разі неприбуття обвинуваченої згідно зі ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за відсутності обвинуваченої.

Суддя О.А. Придачук

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області повідомляє Янчія Романа Андрійовича, 19.06.1990 року народження, що 27 жовтня 2026 року о 14 год. 30 хв. та 03 листопада 2026 року о 13 год. 45 хв. за адресою м. Ужгород, вул. Загорська, 53, відбудеться судовий розгляд кримінальної справи №308/12755/26 – обвинувальний акт у кримінальному провадженні №22026070000000024, відомості щодо якого внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21 січня 2026 року, за обвинуваченням Янчія Романа Андрійовича, 19.06.1990 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

У разі неприбуття обвинуваченого згідно зі ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за відсутності обвинуваченого.

Головуючий суддя В.В. Чепка

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області повідомляє Кайтанюка Романа Петровича, 09.04.1983 року народження, що 28 жовтня 2026 року о 16 год. 00 хв. за адресою: м. Ужгород, вул. Загорська, 53 відбудеться судовий розгляд кримінальної справи №308/2528/26 – обвинувальний акт у кримінальному провадженні №22026070000000028, відомості щодо якого внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21 січня 2026 року, про обвинувачення Кайтанюка Романа Петровича, 09.04.1983 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст.111-1 КК України.

У разі неприбуття обвинуваченого згідно зі ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за відсутності обвинуваченого.

Суддя В.В. Чепка

Ужгородський міськрайонний суд Закарпатської області повідомляє, що обвинувачений Левашов Віталій Євгенович, 13.04.1980 року народження, уродженець м. Луганськ Луганської області, зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Луганськ, вул. А. Ліньова, 99, кв. 43, викликається в підготовче судове засідання, яке відбудеться 28.10.2026 об 11 год. 30 хв. (головуючий суддя Логойда І.В.) в приміщенні Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області за адресою: м. Ужгород, вул. Загорська, 53 для проведення судового розгляду кримінального провадження №22026070000000201 від 17.09.2026 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

У разі неприбуття обвинуваченого згідно із ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за відсутності обвинуваченого.

Суддя І.В. Логойда

ПОВІДОМЛЕННЯ

про постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваного Фреюка І.В.

Ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Чернівці Чернівецької області від 13.10.2026 (справа № 727/14509/26, провадження № 1-кс/727/4039/26) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваного Фреюка Івана Васильовича, 05.07.1983 року народження, уродженця с. Тростянець Снятинського р-ну Івано-Франківської обл., останнє відоме місце проживання та місце реєстрації знаходиться за адресою: м. Чернівці, вул. Лейтенанта Маланчука Олександра, буд. 39, кв. 141, який у кримінальному провадженні № 62026240050001196 від 10.04.2026 підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України.

Повний текс вищевказаної ухвали опубліковано на офіційному вебсайті Офісу Генерального прокурора.

ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК І ПОВІДОМЛЕННЯ

про завершення досудового розслідування у кримінальному провадженні та надання доступу до матеріалів досудового розслідування, в порядку ст. 290 КПК України

Підозрюваний Фреюк Іван Васильович, 05.07.1983 року народження, уродженець с. Тростянець Снятинського р-ну Івано-Франківської обл., останнє відоме місце проживання та місце реєстрації знаходиться за адресою: м. Чернівці, вул. Лейтенанта Маланчука Олександра, буд. 39, кв. 141, у зв'язку із проведенням досудового розслідування в кримінальному провадженні № 62026240050001196 від 10.04.2026 за підозрою Вас у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України, керуючись вимогами ст. ст. 2, 7, 38, 40, 133, 135, 290, 291, 297-4, 297-5 КПК України, прошу Вас з'явитися 20.10.2026 о 09 год. 00 хв., 21.10.2026 о 09 год. 00 хв., 22.10.2026 о 09 год. 00 хв., до п'ятого слідчого відділу (з дислокацією у м. Чернівцях) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Хмельницькому, що за адресою: м. Чернівці, вул. Антіна Кравса, 1, для допиту у процесуальному статусі підозрюваного, відкриття Вам матеріалів досудового розслідування, в порядку ст. 290 КПК України (надання доступу до матеріалів досудового розслідування, які є в розпорядженні сторони обвинувачення для ознайомлення), вручення обвинувального акта з додатками, а в разі виникнення необхідності участі в інших слідчих (розшукових) та/або процесуальних діях.

Поважні причини неприбуття особи на виклик, а також наслідки такого неприбуття, передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України.

Відповідно до вимог ч. 6 ст. 290 КПК України, сторона захисту зобов'язана надати доступ та можливість скопіювати або відобразити відповідним чином будь-які речові докази або їх частини, документи або копії з них, а також надати доступ до житла чи іншого володіння, якщо вони знаходяться у володінні або під контролем сторони захисту, якщо сторона захисту має намір використати відомості, що містяться в них, як докази у суді.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УХВАЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Ухвалою слідчого судді Соборного районного суду м. Дніпра від 16.10.2026 (справа № 201/15749/26) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22026130000000061 від 16.01.2026 стосовно підозрюваної Прядкіної Анжеліки Валентинівни, 01.12.1964 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

У зв'язку із вищенаведеним у кримінальному провадженні № 22026130000000061 від 16.01.2026 за ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 КПК України, підозрювана Прядкіна Анжеліка Валентинівна, 01.12.1964 р.н., зареєстрована та проживаюча за адресою: м. Луганськ, квартал Мирний, буд. 19, кв. 107, викликається о 10:00 на 21.10.2026, 22.10.2026, 23.10.2026 до слідчого управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: м. Дніпро, пл. Шевченка, буд. 7, каб. 131, для допиту як підозрюваної, а також для проведення інших процесуальних дій у вказаному кримінальному провадженні.

Крім того, у зв'язку із тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування, вам необхідно з'явитися о 10:00 на 29.10.2026 до слідчого управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за вищевказаною адресою для отримання повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме для надання доступу до матеріалів досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні та ознайомлення з ним та у разі виконання вимог ст. 290 КПК України, для вручення обвинувального акта, реєстру матеріалів досудового розслідування та відібрання розписки про їх отримання.

Також у порядку ч. 6 ст. 290 КПК України Вам необхідно відкрити стороні обвинувачення наявні матеріали, які плануєте використовувати, як доказ у суді. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефон для зв'язку: 0668468154, lug.prok.office@gmail.com.

Повідомлення про ухвалення слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування

Ухвалою слідчого судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №42024070000000062 від 09.04.2024 року за підозрою Алєйнік Людмили Володимирівни, 14.01.1984 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

До слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, викликається гр. України Алєйнік Людмила Володимирівна, 14.01.1984 року народження, яка зареєстрована за адресою: Автономна Республіка Крим, Сімферопольський район, с. Чайкине, вул. Шалфійна, буд. 3, на 09 год. 00 хв. 20.10.2026 для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій у якості підозрюваного в рамках спеціального досудового розслідування в кримінальному провадженні №42024070000000062 від 09.04.2024 року.

Крім цього, у зв'язку із тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування, підозрюваній Алєйнік Людмилі Володимирівні, 14.01.1984 р.н., необхідно з'явитися на 09 год. 00 хв. 21.10.2026 до кабінету №72 Управління СБ України в Закарпатській області за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме – для надання доступу до матеріалів кримінального провадження та в подальшому вручення обвинувального акта і реєстру матеріалів спеціального досудового розслідування.

Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик вказані в ст.ст. 138, 139 КПК України.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Ухвалою слідчого судді Олександрівського районного суду м. Запоріжжя від 15.10.2026 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №22026080000002198 від 14.09.2026 стосовно підозрюваної Шрам Р.В., 01.05.1980 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

26.10.2026 року о 14.15 год. до Великоолександрівського районного суду Херсонської області, розташованого за адресою: Херсонська область, смт Велика Олександрівка, вул. Ярмаркова, 11, у судове засідання (справа №650/301/26) викликається Харченко Наталія Олександрівна, 03.10.1991 р. н. зареєстрована та проживає за адресою: Херсонська область, Бериславський район, с. Костирка, вул. Молодіжна, 54 (при собі мати документ, що посвідчує особу).

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченої у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження остання вважається належним чином ознайомлена з її змістом. Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду роз'яснені ст. 138 КПК України.

Суддя Олена КОВАЛЬЧУК

27.10.2026 р. о 13.45 год. до Великоолександрівського районного суду Херсонської області, розташованого за адресою: Херсонська область, смт Велика Олександрівка, вул. Ярмаркова, 11, у підготовче судове засідання у кримінальному провадженні №22026230000000239 (справа №650/3721/26) викликається обвинувачена Омельченко Вікторія Володимирівна, 17.05.1963 р. н., уродженка м. Чигирин Черкаського р-ну Черкаської обл., зареєстрована за адресою: Херсонська обл., Каховський р-н, с-ще Асканія-Нова, вул. Клима Сіянка, буд. 4 (при собі мати документ, що посвідчує особу).

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченої у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження остання вважається належним чином ознайомлена з її змістом. Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду роз'яснені ст. 138 КПК України.

Суддя Олена КОВАЛЬЧУК

28.10.2026 р. о 13:00 год. до Великоолександрівського районного суду Херсонської області, розташованого за адресою: Херсонська область, смт Велика Олександрівка, вул. Ярмаркова, 11, у підготовче судове засідання у кримінальному провадженні №22025230000000461 (справа №650/3760/26) викликається обвинувачена Пшик Яна Володимирівна, 09.03.1982 р. н., уродженка м. Херсон, зареєстрована за адресою: м. Херсон, вул. 200-річчя Херсона, буд. 10, кв. 57 (при собі мати документ, що посвідчує особу).

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченої у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження остання вважається належним чином ознайомлена з її змістом. Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду роз'яснені ст. 138 КПК України.

Суддя Олена КОВАЛЬЧУК

29.10.2026 р. о 14:15 год. до Великоолександрівського районного суду Херсонської області, розташованого за адресою: Херсонська область, смт Велика Олександрівка, вул. Ярмаркова, 11, у підготовче судове засідання у кримінальному провадженні №12026230000000461 від 05.05.2026 (справа №650/3945/26) викликається обвинувачений Андріяускас Денис Іванович, 22.08.1989 р.н., уродженець м. Затобольськ Костанайського р-ну Костанайської обл. СРСР, громадянин Російської Федерації, зареєстрований та проживає за адресою: РФ, Ставропольський край, Червоногвардійський р-н, с. Ладівська Балка, вул. Поштова, буд. 106 (при собі мати документ, що посвідчує особу).

З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченого у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження останній вважається належним чином ознайомлений з її змістом. Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду роз'яснені ст. 138 КПК України.

Суддя Олена КОВАЛЬЧУК

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОСТАНОВЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ УХВАЛИ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Відповідно до ч. 6 ст. 297-4 КПК України Филиппова (Ужикова) Олена Іванівна, 08.11.1970 року народження, повідомляється, що ухвалою слідчого судді Соборного районного суду м. Дніпра від 16.10.2026 (судова справа №201/15609/26) задоволено клопотання сторони обвинувачення та надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування (in absentia) у кримінальному провадженні №22026051000000178 від 23.03.2026 за Вашою підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Підозрювана Филиппова (Ужикова) Олена Іванівна, 08.11.1970 року народження, уродженка м. Брянка Луганської області, зареєстрована за адресою: Луганська область, м. Брянка, вул. Ростовська, 22, кв. 4, ІПН 2587906744, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України викликається у кримінальному провадженні №22026051000000178 від 23.03.2026 до слідчого управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, 7, к. 131 на 09.00 годину 21.10.2026, 22.10.2026, 23.10.2026 для вручення підозри та допиту в якості підозрюваної, у зазначеному кримінальному провадженні та проведення інших слідчих та процесуальних дій.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: накладення грошового стягнення, можливість застосування приводу, здійснення спеціального досудового розслідування, здійснення спеціального судового розгляду.

Засоби зв'язку: 0668468154, lug.prok.office@gmail.com.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАВЕРШЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Відповідно до вимог ст. 290 КПК України повідомляється Филиппова (Ужикова) Олена Іванівна, 08.11.1970 року народження, уродженка м. Брянка, Луганської області, зареєстрована за адресою: Луганська область, м. Брянка, вул. Ростовська, 22, кв. 4, ІПН 2587906744, про те, що 24 жовтня 2026 року спеціальне досудове розслідування у кримінальному провадженні №22026051000000178 від 23.03.2026, в якому Вам повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, завершено. У зв'язку з цим, Ви маєте право на ознайомлення з матеріалами досудового розслідування, для чого необхідно прибути о 09 год. 00 хв. 24 жовтня 2026 року до слідчого управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за фактичним місцезнаходженням за адресою: м. Дніпро, площа Шевченка, 7, каб. 131, а також в порядку ч. 6 ст. 290 КПК України повинні відкрити стороні обвинувачення наявні матеріали, які плануєте використовувати, як доказ у суді.

Корольовський районний суд м. Житомира повідомляє Габову Юлію Юріївну, 04.05,1979 р, н., що вироком Корольовського районного суду м. Житомира від 09 жовтня 2026 року Габову Ю. Ю. визнано винною у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, та призначено їй покарання у виді 12 (дванадцяти) років позбавлення волі з конфіскацією всього належного засудженій майна та з позбавленням права займатись адвокатською діяльністю строком на три роки.

Застосований до Габової Юлії Юріївни запобіжний захід у вигляді тримання під вартою (без встановлення строку дії ухвали суду) залишити до моменту затримання засудженої.

Початок строку відбування покарання у виді позбавлення волі Габовій Ю. Ю. обчислювати з дати її затримання.

Зарахувати Габовій Ю. Ю. у строк відбуття покарання строк попереднього ув'язнення з 12.09.2016 року по 17.12.2017 року з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

Стягнути з Габової Ю. Ю. на користь держави процесуальні витрати за проведення судової експертизи в сумі 8796 грн 80 коп.

Речові докази у справі: оптичні диски зберігати при матеріалах кримінального провадження; мобільний телефон марки «Nokia» модель C2-01 у корпусі із пластику чорного кольору з передньою панеллю сріблястого кольору, з SIM-картою з маркувальними позначеннями «SimSim від UMC 0110 0307 1685 9 1», якій відповідає номер оператора мобільного зв'язку «МТС Україна» +38 050 558 13 23 конфіскувати до прибутку держави; MacBook Air, модель A1309, серійний №C02F9109DDR1 у корпусі із металу сріблястого кольору з клавіатурою чорного кольору конфіскувати до прибутку держави. Пакет з вилученими у Габової Ю. Ю. документами: паспортом громадянина України, паспортом громадянина України для виїзду за кордон, свідоцтво на зайняття адвокатською діяльністю – зберігати при матеріалах кримінального провадження.

Арешт на майно обвинуваченої Габової Ю. Ю., накладений ухвалою слідчого судді Корольовського районного м. Житомира від 07.12.2016 р., а саме на трикімнатну квартиру за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінців буд. 210, кв. 17 залишити в силі.

На даний вирок може бути подана апеляція до Житомирського апеляційного суду через Корольовський районний суд м. Житомира протягом 30 днів з дня його проголошення.

Суддя Олексій ПОКАТІЛОВ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Хорошівський районний суд Житомирської області викликає Глухова Сергія Володимировича, 26 вересня 1977 року народження, уродженця м. Донецька, зареєстрованого за адресою: м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 123, кв.70, Донецька область, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Дмитрівська, буд. 15, кв. 3, обвинуваченого у кримінальному провадженні №12026060680000007 від 06.01.2026, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 191 КК України, стосовно якого постановлено ухвалу про здійснення спеціального судового провадження.

Судові засідання у справі №276/957/26, провадження по справі №1-кп/276/134/26, відбудуться:

29 жовтня 2026 року о 10 год. 00 хв.;

16 листопада 2026 року о 15 год. 00 хв.;

23 листопада 2026 року о 14 год. 00 хв.;

01 грудня 2026 року о 14 год. 00 хв. у приміщенні Хорошівського районного суду Житомирської області за адресою: вул. Героїв України, 1, селище Хорошів, Житомирський район, Житомирська область.

Обвинуваченому необхідно з'явитися до суду у призначений час.

Наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду визначені статтями 139 та 323 Кримінального процесуального кодексу України.

Суддя Андрій СЕМЕНЮК

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 03.09.2026 року розгляд обвинувального акта у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за №22026230000000394 від 13.08.2026 року за обвинуваченням Замалетдінова Раміля Лінаровича, 23.06.1989 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 6 ст. 111-1, ч. 2 ст. 436-2, ч. 3 ст. 436-2 КК України, призначено до підготовчого судового засідання.

Підготовче судове засідання призначено на 28.10.2026 року о 09:20 годині у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, зал №512.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Замалетдінова Раміля Лінаровича, 23.06.1989 р.н., зареєстрованого за адресою: російська федерація, Ульяновська область, м. Ульяновськ, бульвар Київський, 9, кв. 252 та російська федерація, московська область, м. москва, проспект Новоясеневський, 1Б, корп. 1, кімната 2024, для участі у розгляді кримінального провадження №22026230000000394 від 13.08.2026 року, справа №766/14933/26, як обвинуваченого.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України. У разі неявки обвинуваченого до суду, дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Ю.М. Єпішин

Борсук Єлизаветі Георгіївні, 08.04.1996 р.н.
Адреса: Миколаївська обл., м. Снігурівка, вул. Віталія Микитюка (Белінського), 10, кв. 2
Кримінальне провадження №22025220000000149 від 14.03.2025 року за ознаками: ч. 5 ст. 111-1 КК України

Херсонський міський суд Херсонської області повідомляє, що 02.10.2025 року було ухвалено рішення про здійснення спеціального судового провадження за процедурою «*in absentia*».

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Борсук Єлизавета Георгіївна викликається до Херсонського міського суду Херсонської області о 14:00 годині на 28.10.2026 року за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, для участі у судовому засіданні як обвинувачена.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження розглядатиметься в порядку спеціального судового провадження відповідно до раніше ухваленого судом рішення.

Суддя Д. В. Арчаков

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 23.01.2025 року було постановлено призначити судовий розгляд у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за № 22024230000000116 від 05.03.2024 за обвинуваченням Пруцького Юрія Івановича, 07.03.1943 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (*in absentia*).

Судові засідання призначено об 11:30 годині 28.10.2026 року, о 12:00 год. 17.11.2026 року, о 10:00 годині 08.12.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Пруцького Юрія Івановича, 07.03.1943 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Херсон, вул. Патона, 17-А кв.91 для участі у розгляді кримінального провадження №766/8019/24 у вчинені кримінального правопорушення за ч. 2 ст. 28 ч. 5 ст. 111-1 КК України як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 28.01.2025 року було постановлено призначити судовий розгляд у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за №22024230000000047 від 17.01.2024 року за обвинуваченням Фатєєва Олександра Борисовича,18.08.1955 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) у відкритому судовому засіданні.

Судове засідання призначено о 10:00 годині 28.10.2026 року, об 11:30 годині 17.11.2026 року, о 09:30 годині 08.12.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Фатєєва Олександра Борисовича, 18.08.1955 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Херсон, вул. СПТУ-6 для участі у розгляді кримінального провадження №766/4215/24 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 05.02.2026 року було постановлено призначити до судового розгляду у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за №22025230000000198 від 09.04.2025 року за обвинуваченням Бодачевського Сергія Сергійовича за 31.08.1992 р. н., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, до підготовчого судового засідання.

Судові засідання призначено о 12:00 годині 28.10.2026 року, о 12:00 год. 23.11.2026 року, о 09:15 год. 10.12.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Бодачевського Сергія Сергійовича, 31.08.1992 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання адреса: м. Херсон, вул. Стрітенська, буд 11А, кв. 3, для участі у розгляді кримінального провадження №766/6141/25 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Максименко Ларисі Олексіївні
Херсонська обл., с. Микільське, вул. Суворова, 4

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинувачену Максименко Ларису Олексіївну, 13.10.1971 року народження, у кримінальному провадженні №22025230000000044 від 23.01.2025 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться 28.10.2026 о 14:30 в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41 каб. 505-Б.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Л. В. Валігурська

Сальдо Володимир Васильович
м. Херсон, вул. П'ятихатська, буд. 36, кв. 28

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ДО ПІДГОТОВЧОГО СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 22.06.2026 року призначено до підготовчого розгляду кримінальне провадження № 22023000000000454 від 03.05.2023 року за обвинуваченням Сальдо Володимира Васильовича, 12.06.1956 р. н., у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 8 ст. 111-1, ч. 3 ст. 27 ч. 1 ст. 111-2, ч. 2 ст. 28 – ч. 1 ст. 438 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у підготовче судове засідання обвинуваченого Сальдо Володимира Васильовича, 12.06.1956 р.н., у кримінальному провадженні № 22023000000000454, внесеному до ЄРДР 03.05.2023, у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 8 ст. 111-1, ч. 3 ст. 27 ч.1 ст. 111-2, ч. 2 ст. 28 – ч. 1 ст. 438 КК України, яке відбудеться 28.10.2026 року о 12.40 годині в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 406а.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя М. С. Рябцева

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 13.10.2026 року було постановлено призначити обвинувальний акт у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за №12025230000000879 від 13.06.2025 року за обвинуваченням Субботіної Наталії Євгенівни, 08.07.1965 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, до судового розгляду в спеціального судовому провадженні за відсутністю обвинуваченого (*in absentia*).

Судове засідання призначено 22.10.2026 об 11:30 год. у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, зал №512.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Субботіну Наталію Євгенівну, 08.07.1965 р. н., зареєстровану та проживаючу за адресою: Херсонська область, м. Херсон, вул. Перекопська, буд. 167, корп. 1, кв. 93, для участі у розгляді кримінального провадження №12025230000000879 від 13.06.2025 року, справа №766/10003/25, як обвинувачену.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України. У разі неявки обвинуваченого до суду, дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Ю.М. Єпішин

ІНФОРМАЦІЯ про намір здійснити встановлення тарифів на послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення для АТ «Київський радіозавод» на 2027 рік

На сьогодні Розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради від 24.04.2019 р. №742, зареєстрованим в Головному територіальному управлінні юстиції у м. Києві 11.05.2019 р. за №136/2313, для Приватного акціонерного товариства «Київський радіозавод» встановлені тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення у розмірі:

- 43,50 грн. (у т. ч. ПДВ 7,25 грн.) за 1 куб. м. – централізоване водопостачання;
- 49,62 грн. (у т. ч. ПДВ 8,27 грн.) за 1 куб. м. – централізоване водовідведення.

Відповідно до Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та централізоване водовідведення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. №869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги», для встановлення тарифів на централізоване водопостачання та/або централізоване водовідведення ліцензіат щороку подає уповноваженим органам у паперовому і електронному вигляді заяву та розрахунки тарифів на плановий період з відповідними розрахунками, підтвердними матеріалами і документами, що використовувалися під час їх проведення.

Враховуючи вищевикладене, підприємство провело розрахунки тарифів на плановий період і подало їх на розгляд до Департаменту економіки та інвестицій виконавчого органу Київської міської ради.

Загальний розмір планового тарифу та основні елементи його структури

Показник	Централізоване водопостачання			Централізоване водовідведення		
	Загальні витрати на рік (тис. грн.)			Загальні витрати на рік (тис. грн.)		
	За чинним тарифом	Плановий період	Відсоток зростання складових тарифу	За чинним тарифом	Плановий період	Відсоток зростання складових тарифу
1. Виробнича собівартість усього, у тому числі:	1374,09	2164,99	57,56	2120,73	2230,76	6,0
прямі матеріальні витрати	417,91	862,89	106,48	662,09	633,12	-5,0
прямі витрати на оплату праці	271,08	387,50	42,95	350,87	491,48	40,0
єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування працівників	59,64	85,25	42,95	77,19	108,13	40,0
амортизація виробничих основних засобів та нематеріальних активів, безпосередньо пов'язаних з наданням послуг	43,69	0	-100,0	62,64	0	-100,0
інші прямі витрати	52,07	58,45	12,25	336,61	300,00	-10,88
загальновиробничі витрати	529,70	770,90	45,5	631,33	698,03	10,56
2. Адміністративні витрати	692,44	911,75	31,67	1079,89	939,44	-13,00
3. Витрати на збут	0,00	0,00	-	0,00	0,00	-
4. Повна собівартість, тис. грн	2066,53	3076,75	48,88	3200,62	3170,20	-1,0
5. Повна собівартість, грн/м³	36,25	66,77	85,00	41,35	57,54	39,15
6. Прибуток, грн	0,00	0,00	-	0,00	0	-
7. Тариф без ПДВ, грн/м³	36,25	66,77	85,00	41,35	57,54	39,15
8. ПДВ	7,25	13,35	85,00	8,27	11,51	39,15
9.Тариф з ПДВ, грн/м³	43,50	80,12	85,00	49,62	69,05	39,15

Пропозиції і зауваження споживачів (фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань) просимо надсилати на адресу: 02099, м. Київ, вул. Бориспільська, 9. Телефон для довідок: (044)369-53-81.

Адміністрація АТ «Київський радіозавод»

ПОВІДОМЛЕННЯ
про завершення досудового розслідування

Відповідно до вимог ст. 290 КПК України повідомляється Шмалько Олександр Ігорович, 05.06.1991 року народження, уродженець міста Токмак Запорізької області, українець, громадянин України, зареєстрований за адресою: Запорізька область, Пологівський район, місто Токмак, вулиця Нєкрасова, будинок 141, про те, що 15.10.2026 спеціальне досудове розслідування у кримінальному провадженні №22026080000002175 від 09.09.2026 — завершено. Підозрюваний має право на ознайомлення з матеріалами досудового розслідування у робочий час (з 09 години 00 хвилин до 18 години 00 хвилин) у приміщенні за адресою: м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62, також в порядку ч. 6 ст. 290 КПК України сторона захисту має право відкрити стороні обвинувачення наявні матеріали, які планує використовувати, як докази у суді.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Слідчий відділ УСБУ в Запорізькій області викликає Шмалька Олександра Ігоровича, 05.06.1991 року народження, уродженця міста Токмак Запорізької області, українця, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Запорізька область, Пологівський район, місто Токмак, вулиця Нєкрасова, будинок 141, для отримання в порядку ст. 290 КПК України обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні №22026080000002175 від 09.09.2026, на 09 год. 00 хв. 21.10.2026 у кабінет № 102 слідчого відділу УСБУ в Запорізькій області за адресою: м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62.

ОГОЛОШЕННЯ
про виклик до суду

Ізмаїльський міськрайонний суду Одеської області викликає Подсудевського Романа Володимировича, 08.10.1980 року народження (зареєстроване місце проживання: Одеська область, м. Ізмаїл, вул. Чкалова, буд. 36, кв. 110), обвинуваченого за ч. 1 ст. 408, ч. 5 ст. 1 11-1 КК України (справа №946/5998/25), у судове засідання, яке відбудеться 27 жовтня 2026 року о 09:30 у приміщенні Ізмаїльського міськрайонного суду Одеської області (Одеська область, м. Ізмаїл, вул. Клушина, 2).

Явка обвинуваченого обов'язкова. При собі мати паспорт, або інший документ, що посвідчує особу.

Ухвалою Ізмаїльського міськрайонного суду Одеської області від 21.01.2026 призначено судовий розгляд на підставі обвинувального акта у к/п за обвинуваченням Подсудевського Р.В. за ч. 1 ст. 408, ч. 5 ст. 111-1 КК України. Цією ж ухвалою задоволено клопотання прокурора та постановлено здійснювати спеціальне судове провадження (in absentia) у вказаному к/п.

Наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом суду передбачені ст. 139, 323 КПК України.

Суддя К.В. Караман

Оголошення
про виклик у судове засідання обвинуваченого
Олійника Олександра Олександровича
Справа № 496/1064/17
Провадження №1-кп/496/424/26

Відповідно до вимог ст.ст. 297-5, 323 КПК України до Біляївського районного суду Одеської області викликається обвинувачений Олійник Олександр Олександрович, 26.11.1978 року народження, який зареєстрований: м. Одеса, вул. Радужна, буд. 12, кв. 4, останнє відоме місце проживання м. Одеса, вул. Люстдорфська дорога, буд. 56-Б, кв. 55 для участі у розгляді кримінального провадження №22017160000000049 від 07.03.2017. Судове засідання відбудеться 28.10.2026 року о 10:00 год. за адресою: Одеська область, м. Біляївка, вул. Кіпенка, 1. Головуючий суддя Пасечник М.Л. Явка обвинуваченого з паспортом є обов'язковою. Поважність причин та наслідки неприбуття до суду визначені ст.ст. 138, 139, 323 КПК України, у тому числі можливість застосування приводу та здійснення спеціального судового провадження.

Суддя Марина ПАСЕЧНИК

Приморський районний суд міста Одеси викликає в судове засідання потерпілу Богдан Людмилу Віталіївну, 23.11.2002 р.н., адреса: Одеська область, м. Одеса, вул. Академіка Вільямса 59, кв. 10 для участі в судовому засіданні з розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №12024163510000110 від 07.02.2024 року, за обвинуваченням Шевчука Євгенія Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 185 ч. 4 КК України, яке відбудеться 30 жовтня 2026 року о 12-й годині 30 хвилин за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, Приморський районний суд м. Одеси, зал судових засідань №219 ***під головуванням судді Переверзевої Л.І.*** Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття потерпілої передбачені ст. 139, 326 КПК України.

У провадження Приморського районного суду м. Одеси надійшов обвинувальний акт у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12019160000000042 від 21.01.2019 року, відносно Сала Сергія Васильовича, 24.09.1970 року народження, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 5 ст. 27, ч. 4 ст. 28, ч. 3 ст. 212 КК України.

Відповідно до вимог ст. 135, 323 КПК України, обвинуваченому Салу Сергію Васильовича 24.09.1970 року народження, який проживає за адресою: вул. Героїв праці, буд. 38, кв. 32, м. Харків, необхідно з'явитися у підготовче судове засідання, яке відбудеться 27.10.2026 року об 11:00, 12.11.2026 року о 10:30, 27.11.2026 року о 10:30 за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, буд. 33, зал судових засідань №108.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 323 КПК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням.

Суддя Лариса ЄРШОВА

Відповідно до вимог ст. ст. 134, 135, 323 КПК України Хаджибейський районний суд м. Одеси викликає у підготовче судове засідання:

Молявко Павла Олексійовича, 28.11.1965 року народження, фактично проживає за адресою: Херсонська область, Бериславський район, с. Калинівське, вул. Братів Сокорянських, буд. 22;

Підлубну Оксану Петрівну, 27.05.1984 року народження, фактично проживає за адресою: смт Білозерка Білозерського району Херсонської області, вул. Фестивальна, буд. 7;

Солов'яна Андрія Яковлевича, 15.05.1964 року народження, фактично проживає за адресою: Херсонська область, м. Херсон, вул. Преображенська, буд. 43, кв. 5-а, які обвинувачуються у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Підготовче судове засідання відбудеться 28.10.2026 року о 13 годині 00 хвилин в приміщенні Хаджибейського районного суду м. Одеси за адресою: Одеська область, м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

Суддя О. В. Крижановський

Відповідно до вимог ст. ст. 134, 135, 323 КПК України Малиновський районний суд м. Одеси викликає у підготовче судове засідання Савіну Олену Вікторівну, 04.02.1972 р. н., зареєстрована та фактично проживає за адресою: м. Херсон, смт Комишани, вул. Шевченка, буд. 17, яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Судове засідання відбудеться 27.10.2026 року о 12 годині 00 хвилин в приміщенні Хаджибейського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

Суддя О. В. Крижановський

Відповідно до вимог ст. ст. 134, 135, 323 КПК України Хаджибейський районний суд м. Одеси викликає у судове засідання Малу Людмилу Олександрівну, 21.11.1956 року народження, зареєстрована та проживає за адресою: вул. Бєлінського, 5 сел. Антонівка м. Херсон, яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судове засідання відбудеться 30.10.2026 року о 10 годині 00 хвилин в приміщенні Хаджибейського районного суду м. Одеси за адресою: Одеська область, м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

Суддя О.В.Крижановський

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 19.01.2026 року було постановлено призначити судовий розгляд у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 22025230000000211 від 17.04.2025 за обвинуваченням Філенко Алли Юріївни, 11.07.1983 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судове засідання призначено о 12-00 годині 27.10.2026 року, об 11-00 годині 17.11.2026 року, о 09-00 годині 03.12.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Філенко Аллу Юріївну, 11.07.1983 р.н., останнє відоме місце проживання: Херсонська область, с. Костогризове, вул. Гірського, 43 для участі у розгляді кримінального провадження №766/7598/25 у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 2 ст. 28 ч.5 ст.111-1 КК України як обвинувачену.

Суддя В. Е. Дорошинська

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 27.01.2026 року було постановлено призначити судовий розгляд у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 12025231080000410 від 27.03.2025 за обвинуваченням Асонова Станіслава Євгеновича, 24.03.1995 р. н., та Федченка Олексія Юрійовича, 26.08.1988 р. н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, до підготовчого судового засідання.

Судові засідання призначено о 13:00 годині 27.10.2026 року, о 10-00 год. 23.11.2026 року, о 13:00 годині 03.12.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Асонова Станіслава Євгеновича, 24.03.1995 р.н., останнє відоме місце проживання: рф, м. Москва, м. Зеленоград, корпус 1538, кв.12, та Федченка Олексія Юрійовича, 26.08.1988 р.н., останнє відоме місце проживання: рф, м. Москва, вул. Кіровоградська, 11, для участі у розгляді кримінального провадження №766/7280/25 у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України як обвинувачених.

Постановлением Херсонского городского суда Херсонской области от 27.01.2026 было постановлено назначить судебное рассмотрение по обвинительному акту в уголовном производстве, сведения о внесении в ЕРДР № 12025231080000410 от 27.03.2025 по обвинению Асонова Станислава Евгеньевича, 24.03.1995 г.р., и Федченко Алексея Юрьевича, 26.08.1988 г.р., в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК Украины, к подготовительному судебному заседанию.

Судебные заседания назначены в 13:00 час. 27.10.2026 г., в 10-00 час. 23.11.2026 г., в 13:00 час. 03.12.2026 г. в помещении суда по адресу: г. Херсон, ул. Покришева, 41.

В связи с изложенным в соответствии с требованиями ст.ст. 134, 135, 323 КПК Украины, Херсонский городской суд Херсонской области вызывает Асонова Станислава Евгеньевича, 24.03.1995 г.р., последнее известное место жительства: рф, г. Москва, г. Зеленоград, корп.1538, кв. 12, и Федченка Алексея Юрьевича, 26.08.1988 г.р., последнее известное место жительства: рф, г. Москва, ул. Кировоградская, 11 для участия в рассмотрении уголовного производства № 766/7280/25 в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК Украины, в качестве обвиняемых.

Суддя В. Е. Дорошинська

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 20.08.2025 року було постановлено призначити справу до судового розгляду у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР №62024080200001329 від 26.08.2024 року за обвинуваченням Марукашвілі Олександра Георгійовича, 05.01.1977 р. н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Судові засідання призначено о 14:00 годині 27.10.2026 року, о 13:00 год. 23.11.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Марукашвілі Олександра Георгійовича, 05.01.1977 р.н., останнє відоме місце проживання: Херсон, вул. Перекопська, буд. 197/2, кв. 3, для участі у розгляді кримінального провадження №766/16595/24 у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 7 ст. 111-1 КК України як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 16.09.2025 року постановлено призначити справу до судового розгляду у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 12024231020000828 від 02.09.2024 року за обвинуваченням Маменко Аліни Миколаївни, 03.07.1993 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судове засідання призначено о 13:30 годині 27.10.2026 року в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Маменко Аліну Миколаївну, 03.07.1993 р. н., останнє відоме місце проживання: Херсонська обл., с. Степанівка, вул. Зарічна, 36, для участі у розгляді кримінального провадження № 766/16431/24 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Доценко Іван Іванович
вул. Матросова, 5, смт Новотроїцьке,
Генічеський район

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинуваченого Доценка Івана Івановича, 04.03.1950 р.н., у кримінальному провадженні № 42023230000000329, відомості щодо якого внесено до ЄРДР 18.07.2023 р., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених. ч. 2 ст. 111, ч. 1 ст. 111-2 КК України, яке відбудеться о 12:30 год 27.10.2026 року в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 509. Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Н. В. Корольчук

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 14.08.2025 року постановлено призначити справу до судового розгляду у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 1202431020000829 від 02.09.2024 року, за обвинуваченням Маменка Віктора Івановича, 30.04.1961 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Судові засідання призначено о 10:00 годині 27.10.2026 року, о 09:30 годині 17.11.2026 року, о 09:00 годині 08.12.2026 року в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Маменка Віктора Івановича, 30.04.1961 р. н., останнє відоме місце проживання: м. Херсон, вул. Ілюші Кулика, 128 В, кв. 60, для участі у розгляді кримінального провадження № 766/16238/24 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Гмиря Іван Іванович
м. Херсон, вул. Порт-Елеватор, буд. 10, кв. 31

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинуваченого Гмирю Івана Івановича, 08.07.1953 р.н., у кримінальному провадженні №62024080200001327, відомості щодо якого внесено до ЄРДР 26.08.2024 р., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться о 13:00 на 27.10.2026, 14:00 на 12.11.2026 року в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 509.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Н. В. Корольчук

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 02.02.2026 року призначено судовий розгляд у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 12025231040000475 від 07.05.2025 року за обвинуваченням Грисевича Дмитра Володимировича, 14.11.1953 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) у відкритому судовому засіданні.

Судові засідання призначено о 09:00 годині 27.10.2026 року, о 09:00 год. 24.11.2026 року у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Грисевича Дмитра Володимировича, 14.11.1953 р.н., останнє відоме місце проживання та реєстрації: м. Херсон, вул. Бурзи, 24А, для участі у розгляді кримінального провадження №766/8366/25 кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Веретенику Івану Григоровичу, 05.01.1979 р.н.
Адреса: Херсонська обл.,Олешківський р-н,
смт Брилівка, вул. Меліораторів, буд. 5/7
Кримінальне провадження
№12022232240000114 від 28.04.2022 року
за ознаками: ч. 1 ст. 190 КК України

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Веретеник Іван Григорович викликається до Херсонського міського суду Херсонської області о 09:30 годині на 27.10.2026 року за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, для участі у судовому засіданні як потерпілий.

Явка до суду є обов'язковою. Якщо в судове засідання не прибув за викликом потерпілий, який належним чином повідомлений про дату, час і місце судового засідання, суд, заслухавши думку учасників судового провадження, залежно від того, чи можливо за його відсутності з'ясувати всі обставини під час судового розгляду, вирішує питання про проведення судового розгляду без потерпілого або про відкладення судового розгляду.

Суддя Д. В. Арчаков

Немтінов Євгеній Вікторович
АР Крим, м. Сімферополь,
вул. 1-ї Кінної Армії, буд. 17-А, кв. 81

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 15.06.2026 року постановлено кримінальне провадження № 22026230000000122 від 23.02.2026 року за обвинуваченням Немтінова Євгенія Вікторовича, 27.03.1977 року народження у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, здійснювати в спеціальному судовому провадженні.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у підготовче судове засідання обвинуваченого Немтінова Є.В., 27.03.1977 р.н., у кримінальному провадженні № 22026230000000122 від 23.02.2026, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться 27.10.2026 року о 08.45 годині в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 406а.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя М. С. Рябцева

Хізрієв Ісламі Ісмаїлович
РФ Ростовська область Зимовниківський район
с-ще Зимовники, вул. Леніна, буд. 66

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинуваченого Хізрієва Ісламa Ісмаїловича, 02.06.1983 р.н., у кримінальному провадженні № 22025230000000429 від 22.09.2025, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, яке відбудеться 27.10.2026 року о 13.00 годині; 17.11.2026 року об 11.00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 406а.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя М. С. Рябцева

Хизриев Исмаил Исмаилович
РФ Ростовская область, Зимовниковский район,
поселок Зимовники, ул. Ленина, 66

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ В СУД

Херсонский городской суд Херсонской области вызывает в судебное заседание обвиняемого Хизриева Ислама Исмаиловича, 02.06.1983 г.р., в уголовном производстве № 22025230000000429 от 22.09.2025, в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28. ч. 1 ст. 438 УК Украины, которое состоится 27.10.2026 в 13.00 часов; 17.11.2026 года в 11.00 часов в помещении суда по адресу: г. Херсон, ул. Покришева, 41, каб. 406а.

Явка в суд обязательна, в случае неявки обвиняемого в суд уголовное производство может осуществляться при его отсутствии согласно правилам ст. 323 УПК Украины.

Судья М. С. Рябцева

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 04.06.2026 року було постановлено: здійснити спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 04.08.2025 року за № 22025230000000366 за обвинуваченням Брикової Тетяни Сергіївни, 01.04.1955 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, відносно обвинуваченої Брикової Тетяни Сергіївни, 01.04.1955 р.н.

Підготовче судове засідання призначено на 27.10.2026 о 09:50 год у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 508.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Брикову Тетяну Сергіївну, 01.04.1955 р.н., останнє відоме місце проживання: Херсонська область, місто Херсон, площа Свободи, буд. 9/1, кв. 29, для участі у розгляді кримінального провадження №766/12816/25, як обвинуваченого.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138-139 КПК України. У разі неявки обвинуваченої до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя К. К. Рєпін

Репілевському Данилові Едуардовичу,
16.12.1987 р.н.
Адреса: Херсонська область, Каховський р-н,
с. Кам'янка, вул. Соборна, буд. 16
Кримінальне провадження
№22023230000000217 від 25.04.2023 року
за ознаками: ч. 2 ст. 111 КК України

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Репілевський Данил Едуардович викликається до Херсонського міського суду Херсонської області о 14:00 годині на 27.10.2026 року за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, для участі у судовому засіданні як обвинувачений.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження розглядатиметься в порядку спеціального судового провадження відповідно до раніше ухваленого судом рішення.

Суддя Д. В. Арчаков

Бала Юлія Вікторівна
м. Херсон, провул. Консервний, буд. 34

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинувачену Бала Юлію Вікторівну, 21.06.1978 р.н., у кримінальному провадженні №22024230000000100, відомості щодо якого внесено до ЄРДР 22.02.2024 р., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться о 14:00 на 27.10.2026 року в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 509.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченої до суду, кримінальне провадження може здійснюватися за її відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Н. В. Корольчук

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 17.06.2026 року було постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні, відомості про яке внесено до ЄРДР за № 22026230000000046 від 15.01.2026 року за обвинуваченням Литвиненка Івана Вікторовича, 04.06.1971 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Підготовчі судові засідання призначено об 11:20 годині 28.10.2026 року, об 11:00 год. 04.11.2026 року, о 10:30 год. 10.12.2026 року у приміщенні суду Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Литвиненка І. В., 04.06.1971 р. н., останнє відоме місце реєстрації: Херсонська область, с. Тарасівка, вул. Миру, буд. 10, для участі у розгляді кримінального провадження №766/1239/26 кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 28 ч. 5 ст. 111-1 КК України, як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Заневський Ян В'ячеславович
рф, м. Москва, вул. Лобненська, 2, кв. 128

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у підготовче засідання обвинуваченого Заневського Яна В'ячеславовича, 20.05.1995 р.н., у кримінальному провадженні №12025230000001724 від 05.11.2025 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, яке відбудеться 28.10.2026 о 09:10, 23.11.2026 о 09:45 в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 509.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Н. В. Корольчук

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 03.07.2024 року було постановлено призначити судовий розгляд у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за № 22022230000000253 від 15.07.2022 року за обвинуваченням Чередніченка Сергія Івановича, 10.10.1975 р. н., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України, в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) у відкритому судовому засіданні.

Судові засідання призначено о 14:00 годині 28.10.2026 р., о 09:00 год. 23.11.2026р., об 11:30 год. 08.12.2026 у приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41.

У зв'язку з викладеним відповідно до вимог ст.ст. 134, 135, 323 КПК України Херсонський міський суд Херсонської області викликає Чередніченка Сергія Івановича, 10.10.1975 р. н., останнє відоме місце проживання: м. Полтава, вул. Патріарха Мстислава, 53-А для участі у розгляді кримінального провадження №766/5013/23 у вчиненні кримінальних правопорушень за ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України як обвинуваченого.

Суддя В. Е. Дорошинська

Кулик Ростислав Іванович
Херсонська обл., с. Козачі Лагері,
вул. Шевченка, буд. 77

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Херсонський міський суд Херсонської області викликає у судове засідання обвинуваченого Кулика Ростислава Івановича, 29.12.1990 р.н., у кримінальному провадженні №62026080200001013, відомості про яке внесено до ЄРДР 09.06.2026, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться 28.10.2026 о 8:45 та 12.11.2026 о 8:30 в приміщенні суду за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, каб. 505-Б.

Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження може здійснюватися за його відсутності згідно з правилами ст. 323 КПК України.

Суддя Л. В. Валігурська

Лейбіну Віктору Вікторовичу, 29.10.1990 р.н.
Адреса: рф, Краснодарський край, м. Новоросійськ,
вул. Герцена, 17
Кримінальне провадження
№ 12025230000000631 від 28.04.2025 року
за ознаками: ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України

Херсонський міський суд Херсонської області повідомляє, що 07.10.2025 року було ухвалено рішення про здійснення спеціального судового провадження за процедурою «*in absentia*».

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лейбін Віктор Вікторович викликається до Херсонського міського суду Херсонської області о 09:20 годині на 28.10.2026 року, за адресою: м. Херсон, вул. Покришева, 41, для участі у судовому засіданні як обвинувачений.

Явка до суду є обов'язковою. У разі неявки обвинуваченого до суду кримінальне провадження розглядатиметься в порядку спеціального судового провадження відповідно до раніше ухваленого судом рішення.

Суддя Д. В. Арчаков

ОГОЛОШЕННЯ

Смілянська державна нотаріальна контора повідомляє, що відкрилася спадщина після **Карпенко Ганни Луківни**, яка померла 08.04.2026 року, останнє місце проживання зареєстроване за адресою: Черкаська область, Черкаський район, с. Плескачівка, вул. Холодноярська, буд. 6. Спадкоємця вказаної померлої особи Карпенка Віталія Сергійовича просимо звернутися за адресою: пров. Бобринського, буд. 2, м. Сміла, Черкаський район, Черкаська область, Смілянська державна нотаріальна контора.

П'ятою Харківською міською державною нотаріальною конторою відкрито спадкову справу №152П/2026 після померлого **Міхно Миколи Васильовича**, 29.05.1955 року народження.

Останнє місце проживання: м. Харків, пр. Травневий, 15.

Усім можливим спадкоємцям та кредиторам звертатися за адресою: 61024, м. Харків, вул. Ярослава Мудрого, 26 протягом місяця з дня цієї публікації.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

У провадженні Личаківського районного суду м. Львова перебувають матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62025140110000317 від 27.01.2025 року про обвинуваченого Дем'яненка Олександра Миколайовича, 15.09.1978 року народження, у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку з чим Дем'яненко Олександр Миколайович, громадянин України, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 17.11.2026 року о 14 годині 00 хвилин у приміщенні Личаківського районного суду м. Львова (місто Львів, вул. Б. Лепкого, 16), ***головуючий суддя: Нор Н. В.***

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України, а наслідки неприбуття на виклик - ст.139 КПК України.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Личаківський районний суд м. Львова викликає Балякіна Олега В'ячеславовича, 3 березня 1979 року народження, останнє відоме місце проживання: вул. Менделєєва, 17/51, м. Волноваха, Донецької області, у спеціальне судове засідання у кримінальному провадженні про обвинувачення Балякіна Олега В'ячеславовича, 3 березня 1979 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке відбудеться в приміщенні суду 19.11.2026 о 09 год. 45 хв., 26.11.2026 о 15 год. 00 хв., 03.12.2026 року о 15 год. 00 хв. за адресою: м. Львів, вул. Б. Лепкого, 16, каб. 4, ***головуючий суддя Стрепко Н.Л.***

У разі неприбуття обвинуваченого згідно ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за відсутності обвинуваченого.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Оголошення про виклик до суду

У провадженні Личаківського районного суду м. Львова перебувають матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62025140110000316 від 27.01.2025 року за обвинуваченням Ващенка Андрія Миколайовича, 09.07.1988 року народження, уродженця міста Волноваха Донецької області, громадянина України, прживаючого за адресою: м. Волноваха Донецької області, вул. Менделєєва, 16/6, у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку з чим Ващенко Андрій Миколайович, 09.07.1988 року народження, уродженець міста Волноваха Донецької області, громадянин України, проживаючий за адресою: м. Волноваха Донецької області, вул. Менделєєва, 16/6, у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 28.10.2026 року о 12-00 год., у приміщенні Личаківського районного суду м. Львова (місто Львів, вул. Б. Лепкого, 16), ***головуючий суддя Нор Н. В.*** (зал с/з 12).

У разі неможливості з'явитись у судове засідання повідомляємо про обов'язок повідомити суд про причини неявки.

З опублікуванням оголошення про виклик особа вважається повідомленою про дату, час і місце розгляду справи, відтак у разі неявки особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, у вказане судове засідання суд вирішуватиме справу на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачена Палій Інна Володимирівна, 18.02.1965 р.н., уродженка Російської Федерації, зареєстрована за адресою: Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Архипа Люльки, буд.16, кв.27, громадянка України, на підставі ст. ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 22.10.2026 р. на 11 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 2 поверх, зал 21, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Палій Інни Володимирівни у вчиненні злочину, передбаченого ст. 110-2 ч. 3, ст. 111-1 ч. 4 КК України.

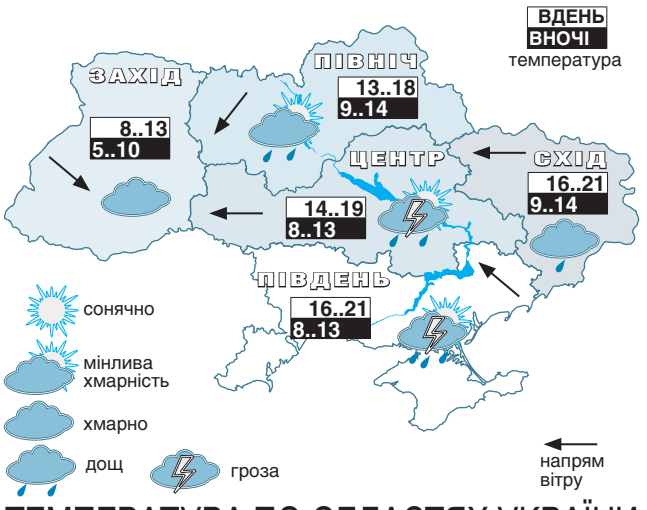
Головуючий суддя Н.І. Деркач

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Цевелев Марат Володимирович, 12.12.1977 р.н., уродженець м. Фрунзе Киргизької ССР, зареєстрований за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вулиця Катерна, будинок 2 , громадянин російської федерації, на підставі ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 22.10.2026 о 10 год. 00 хв. та 02.11.2026 о 14 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 1 поверх, зал 7, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Цевелева Марата Володимировича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 114 КК України.

Справу розглядає головуючий суддя Тринчук В.В.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 18 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+9..+14	+13..+18	Черкаська	+8..+13	+14..+19
Житомирська	+9..+14	+13..+18	Кіровоградська	+8..+13	+14..+19
Чернігівська	+9..+14	+13..+18	Полтавська	+8..+13	+14..+19
Сумська	+9..+14	+13..+18	Дніпропетровська	+8..+13	+14..+19
Закарпатська	+6..+11	+10..+15	Одеська	+8..+13	+16..+21
Рівненська	+5..+10	+8..+13	Миколаївська	+8..+13	+16..+21
Львівська	+5..+10	+8..+13	Херсонська	+8..+13	+16..+21
Івано-Франківська	+5..+10	+8..+13	Запорізька	+8..+13	+16..+21
Волинська	+5..+10	+8..+13	Харківська	+9..+14	+16..+21
Хмельницька	+5..+10	+8..+13	Донецька	+9..+14	+16..+21
Чернівецька	+5..+10	+8..+13	Луганська	+9..+14	+16..+21
Тернопільська	+5..+10	+8..+13	Крим	+9..+14	+15..+20
Вінницька	+8..+13	+14..+19	Київ	+10..+12	+14..+16

Укргідрометцентр

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачена Сущенко Любов Олександрівна, 16.02.1973 року народження, зареєстрована за адресою: вул. Незалежності, буд. 21, с. Городище, Старобільський район, Луганська область, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 03 листопада 2026 року о 15 год. 30 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 1 поверх, зал № 15, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Сущенко Любові Олександрівни, якій повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Суддя Людмила АНДРУСІВ

Розшукуються спадкоємці померлих: 13 березня 2002 року гр. **Коваленка Олександра Васильовича**, 1949 року народження, та 10 листопада 2018 року гр. **Коваленко Ніни Кузьмівни**. Спадкова справа заведена у приватного нотаріуса Запорізького районного нотаріального округу Дмитрієвої Наталії Павлівни, тел. 0662090893.

Розшукуються спадкоємці за законом та спадкоємець за заповітом – гр. **Пасічник Валентин Валентинович**, померлого 09 квітня 2026 року гр. Пасічника Валентина Федосійовича, 1942 року народження. Спадкова справа заведена у приватного нотаріуса Запорізького районного нотаріального округу Дмитрієвої Наталії Павлівни, тел. 0662090893.

Дніпровський апеляційний суд повідомляє, що розгляд апеляційної скарги прокурора на вирок Жовтневого районного суду м. Маріуполя від 21 жовтня 2010 року стосовно Карташова Андрія Васильовича, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 369, ч. 2 ст. 15, ч. 3 ст. 190 КК України, призначено на 15:00 год. 10 листопада 2026 року.

Обвинуваченого Карташова Андрія Васильовича, потерпілих Меленчук Надію Григорівну та Щербаня Леоніда Дмитровича просимо з'явитися у судове засідання на зазначену дату за адресою: пр. Миру, 24, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області.

Суддя Олег СТАРОДУБ

Розшукуються спадкоємці за законом та за заповітом померлої 23 березня 2026 року гр. **Мамлига Любові Фрідріхівни**, 1941 року народження. Спадкова справа заведена у приватного нотаріуса Запорізького районного нотаріального округу Дмитрієвої Наталії Павлівни, тел. 0662090893.

Приватний нотаріус Запорізького міського нотаріального округу Запорізької області Котляр А.І. викликає спадкоємців померлого 25.04.2026 року гр. **Шалаєва Миколи Олександровича**. Звертатись протягом одного місяця за адресою: Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. 8 Березня, буд. 76, прим. 13, тел. 0978263618.

Четверта запорізька державна нотаріальна контора, вул. Шкільна, 50, м. Запоріжжя, запрошує спадкоємців померлої 29.07.2026 р. **Топал Лідії Федорівни**, 22.12.1939 р.н., для оформлення спадщини в строк до 29.01.2027 р.

Приватний нотаріус Запорізького міського нотаріального округу Запорізької області Котляр А.І. викликає спадкоємців померлої 04.03.2026 року гр. **Скороходової Раїси Калістратівни**. Звертатись протягом одного місяця за адресою: Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. 8 Березня, буд. 76, прим. 13, тел. 0978263618.

Приватний нотаріус Запорізького міського нотаріального округу Запорізької області Котляр А.І. викликає спадкоємців померлої 15.07.2026 року гр. **Троценко Зінаїди Михайлівни**. Звертатись до 15.01.2027 року за адресою: Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. 8 Березня, буд. 76, прим. 13, тел. 0978263618.

Приватний нотаріус Запорізького міського нотаріального округу Запорізької області Котляр А.І. викликає спадкоємців померлої 13.10.2024 року гр. **Гзоім Любові Федорівни** та померлого 30.03.2026 року **Гзоіма Володимира Терентійовича**. Звертатись протягом одного місяця за адресою: Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. 8 Березня, буд. 76, прим. 13, тел. 0978263618.

У провадженні Галицького районного суду м. Львова (***головуючий у справі суддя Радченко В.Є.***) знаходиться кримінальне провадження №22026140000000165 від 22.06.2026 року за обвинуваченням Тонкіша Максима Валерійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Повідомляємо, що судове засідання у даній справі судом призначено на «23» жовтня 2026 року о «13» годині «05» хвилин та «03» листопада 2026 року о «13» годині «30» хвилин у приміщенні Галицького районного суду м. Львова за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2 (2 поверх, 17 кабінет).

Попереджаємо Тонкіша Максима Валерійовича, 31.08.1985 р.н., останнім відомим зареєстрованим місцем проживання (перебування) якого є: Донецька область, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 39, кв. 3, що у випадку Вашої неявки у підготовче судове засідання на вказану дату та час справу буде розглянуто у Вашій відсутності на підставі наявних доказів у матеріалах справи.

Рішенням адміністративної колегії Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 25.09.2026 №72/139-р/к у справі №72/106-26 за вчинення порушення, що передбачене пунктом 2 статті 50, пунктом 1 частини другої статті 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції», на ТОВ «ВАРІО АГРО» накладено штраф у розмірі 68 000,00 грн». З текстом рішення можна ознайомитись на вебсайті https://southwestmtv.amcu.gov.ua.

Рішенням адміністративної колегії Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 18.09.2026 №72/136-р/к у справі №72/105-26 на ТОВ «СОПОЛОСКО» накладено штраф у розмірі 68 000,00 грн за вчинення порушення, що передбачене пунктом 4 частини другої статті 6, пунктом 1 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції». З текстом рішення можна ознайомитись на вебсайті https://southwestmtv.amcu.gov.ua.

Південно-західне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України повідомляє, що адміністративною колегією Відділення розпорядженням від 11.09.2026 №72/159-рп/к розпочато розгляд справи №72/140-26 відносно ТОВ «ЛЕКСАР ТЕХНОЛОДЖИС» (ідентифікаційний код юридичної особи 35558975).

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України

Передплатний індекс «Урядового кур'єра» — **61035**

Голова комісії, головний редактор — **Сергій БРАГА**
Заступник головного редактора **Павло БЕБА**

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефон відділу оголошень та обов'язкової інформації: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 99 504

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua